

3 1761 03570 9641

Ghadara di gūñja

PK
2656
G44
v.2

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary

NamdhariElibrary@gmail.com

Ghadar di rish

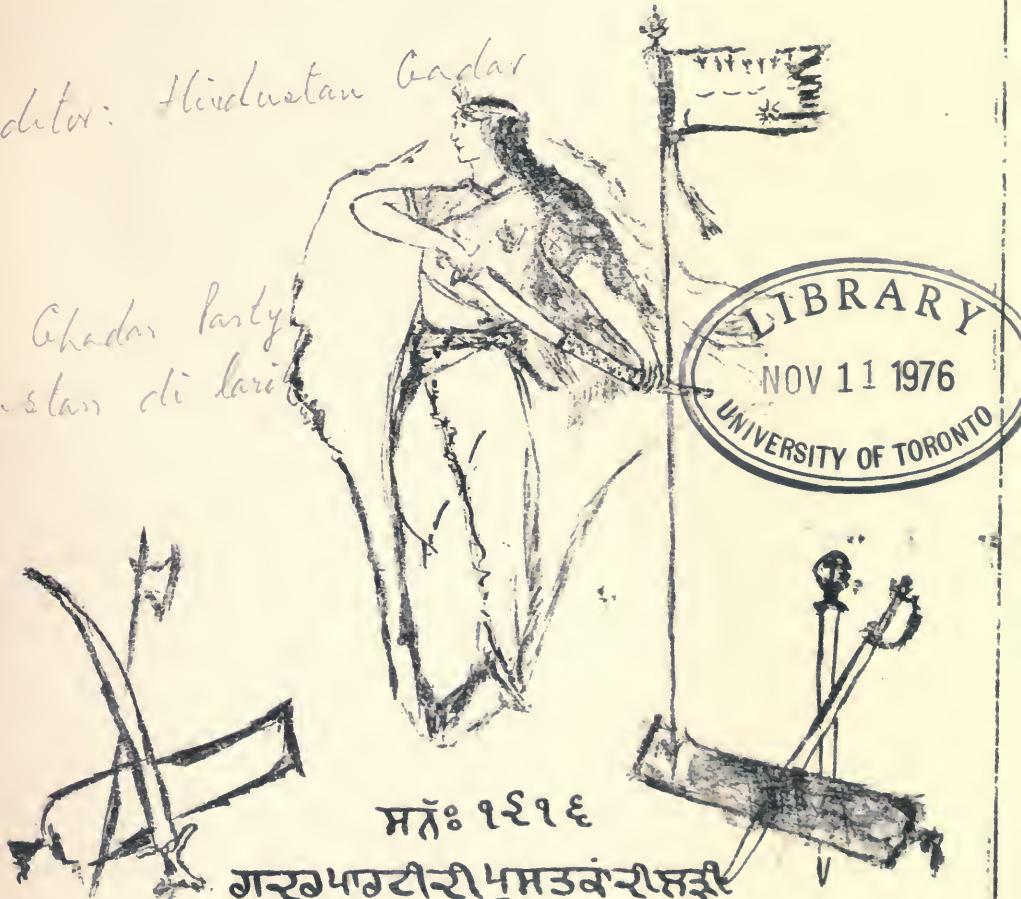
ਗਦਰਦੀਨੀ

ਨੰ: ੩

ਦੇਸ਼ ਭਗਤਾਂ ਦੀ ਬਲੀ

Editor: Hindustan Gadar

Sensi Ghadar Party
di pustan di lari

ਸਾਨੂੰ ੧੯੧੬

ਗਰਵਪਾਠੀਰੀਪੁਸਤਕਾਂਦੀਹੜੀ

ਨੰ: ੪

ਅੰਡੀਟਰਾਨਿਦੇਸਤਾਨ ਗਰਵ ਰੇ ਖੜ੍ਹੇ ਪਾਲਾਨਿਦੇਸਤਾਨ ਗਰਵ,
ਪੈਸ ਸਾਨਾਂ ਢਾਮਿਸਕੇ, ਮੌਗੀ ਕਾਵਿਚੇ ਛਪਕੇ ਹਗਿਓ ਭਾਈ
ਕੇ ਮੁਢਤ ਕੇ ਜੀਜ਼ੀ ਰੈਂਡੀਨੂੰ ..... ਮਿਸਟੂੰ ਰਾਫਤ

THE EDITOR "HINDUSTAN GADAR" SAN FRANCISCO,

Sri Satguru Jagjit Singh Ji elibrary

S. NamdhariElibrary@gmail.com

ਪੰਜਾਬੀ ਵਾਰ ..... ੧੧੦੦੦, ਪਸਤਕ

ਬੈਦੇ ਮਾਤ੍ਰਮ

ਤੁਮਕਿਸਕੇ ਪੂਤਕਹਾਤੋਹਿ ਕਿਸਨਾਮਸੇਜਾਨੇਜਾਤੋਹਿ

PK
2656
G-44
v.2

ਕਹਾਂ ਜਨਮ ਐਰ ਰਖਸ਼ਾਪਾਈਹੈ ਕੋਕੈਹੁ ਤੁਮਾਰੀ ਮਾਈਹੈ
 ਏਹ ਕੈਸੀ ਗਢਲਤ ਫਾਈਹੈ ਮਤੁਸੇਜਾਨ ਚੁਰਾਤੋਹਿ ਤੁਮ
 ਘਾਇਦੂ ਹੋ ਯਾ ਮੁਸਲਮਾਨ ਘਾਰਖਾਤੋਹਰੀ ਗੁਣੀ ਮਾਨ
 ਜਗੋ ਮੈਂਹਿਦੀ ਕਹਾਤੋਹਿ ਤੁਮ
 ਭਾਈਓ ਸੇਹੋ ਗੁਮਾਗੀ
 ਤੁਮਕਿਸਕੇ ਪੂਤਕਹਾਤੋਹਿ ਤੁਮ
 ਵੈਹ ਮਨਦੈਸਤ ਐਰ ਸਾਨ ਕਹਾਂ
 ਵੈਹ ਆਹੁ ਬਾਹੁ ਐਰ ਮਾਹੁ ਕਹਾਂ
 ਜੇ ਆਨੁਦਾਤ ਕਹਲਾਤੋਹੈ
 ਛਿਰ ਜੰਗਲੀ ਤੁੜੀ ਬਤਾਤੋਹੈ
 ਜੂਤੇ ਕੀਠੇ ਕਰ ਦੇਤੇ ਹੈਂ
 ਕਹੀਅਬਲ ਭਗਿਸਟ ਕੁਟੇਤੋਹੈ
 ਵੈਹ ਰੇਸ਼ੁ ਤੁਮਾਰੁ ਲੁਟੇਹੈ
 ਕਿਆ ਹਾਥ ਤੁਮਾਰੇ ਟੁਟੇਹੈ
 ਜੇ ਬੀਹੁ ਭੁਮੀ ਕੈਹ ਹਾਈਹੈ
 ਭੁਗਤ ਵੈਹੁ ਤੁਮਾਰੀ ਮਾਈਹੈ
 ਇਸ ਜੀਨੇ ਸੌਤੇ ਮਰਜਾਓ
 ਪਰੜੇ ਧਿਤ ਕੁਛ ਕੁਛ ਜਾਓ
 ਤੁਮ ਭੁਲ ਗਏ ਹੋ ਆਪਨੇ ਕੇ
 ਬੈਟੇ ਮਾਤ੍ਰਮ ਕੈਖੇ ਜਾਪਨੇ ਕੇ
 ਜੁ ਗੀਤੇ ਕਾਲੇ ਬਹੁ ਜਾਓ
 ਕਾਹਾ ਪਨ ਆਪਨਾ ਰਖਲਾਓ
 ਤੁਮਕਿਸਕੇ ਪੂਤਕਹਾਤੋਹਿ

ਭਾਈ ਮਾਤਾ ਦੀ ਪੁੜਾਰ

ਪੈਂਤੀਸਾ ਅਖਡੀ

- ੴ ਮਨਜ਼ੂਰ ਸੇਚ ਕਰੀਏ । ਕਾਹਿੰ ਪੈਂਤੀਜਾ ਜੀਮੀਆਂ ਤਾਨ ਕੇ ਤੂੰ
ਜਿਸ ਦੀ ਝੱਤ ਬੀਜੀ ਮਾਤਾ ਜਾਣ ਤੂੰ ਕੀਤੀ ਭੁਲ੍ਹ ਬੈਠ ਕਿਸ ਗੁਮਾਨ ਤੋਤੂੰ
ਜਿਸ ਨੇ ਪਾਲ ਕੇ ਪੈਂਤੀ ਜਵਾਨ ਕੀਤੀ ਸੇਜਾਂ ਮਾਹੀਆਂ ਜਿਸ ਦੀ ਜਾਤ ਤੇ ਤੂੰ
ਭੇਵੇਂ ਭਾਈ ਮਾਤਾ ਚੁਕੇ ਜਾਣ ਆਵੂੰ ਅਖੀਂ ਮੀਟ ਦਾ ਕਿਛਿ ਹੁੰਦਾ ਪਛਾਨ ਕੇ ਤੂੰ
ਆਗਿਆ ਦੀ ਹੁੰਦਾ ਵਕਤ ਸਿਰ ਤੇ । ਜਿਸ ਵਕਤ ਖੜ੍ਹ ਤੈਨੂੰ ਪਾਜਿਆ ਸੂੰ
ਹੁੰਦਾ ਪੁਛਹਾਂ ਏਥਿਮਤ ਹਾਨ ਤੇ ਹਾਂ । ਭਾਈ ਮਾਤਾ ਜੇ ਸਚਕ ਸਖਾ ਜਿਆ ਸੂੰ
ਕੀਤੀ ਪਾਰ ਤਾਂ ਹੁੰਦਾ ਪਾਏ ਝੁਹੈ ਹੋਂ । ਅਵੇਂ ਖੇਡ ਕੇ ਵਕਤ ਗੀਵ ਜਿਆ ਸੂੰ
ਮਾਤਾ ਕੁਕਾਰੀ ਬੜੀ ਜ਼ਿੰਦਿ ਉਠੋਂ ਬੈਠੋਂ । ਤਾਂ ਹੀ ਬੜੇ ਜੇ ਸਚਕ ਪਕਾ ਜਿਆ ਸੂੰ
ਏ ਇੱਕ ਭੀ ਨਹੀਂ ਮੇਰੀ ਗਲ੍ਹ ਮਨੀ । ਬਾਰ ਬਾਰ ਕੌਂਕੇ ਸਮਝ ਦਿਆ ਮੈਂ
ਏ ਸਾਡੀ ਸੱਤ੍ਹੀ ਵੱਜਾ ਦਾ ਗੜ੍ਹ ਕੀਤੀ ਸੇਰੇ ਸੁਤਿਓਂ ਤੁਸੰਨ ਜਗਾ ਦਿਆ ਮੈਂ
ਵੱਜਾ ਖੁੰਝ ਗੁੰਝ ਉਨੀਂ ਸੇ ਸਤ੍ਤੇ ਵਾਜਾ । ਭਾਈ ਕੁਕਰੈ ਬੈਂਹੈ ਤੈਹ ਪਾਇਆ ਮੈਂ
ਵੀਰੀਆ ਸਤਾਹ ਨਾਂ ਜਾਵੇ ਪਾਸੀਂ । ਮਾਤਾ ਅਖਡੀ ਵਾਸਤ ਪਾਇਆ ਮੈਂ
ਸ ਸਖਤ ਤੇ ਸਖਤ ਆਜਾਬ ਝਲੇ । ਰੁਖਾਂ ਵਿਚੋਂ ਮੈਂ ਤੁਸੰਨੂੰ ਪਾਜਿਆ ਦੀ
ਮਿਰੜ ਖਾ ਗਏ ਖੇਤ ਰਹੂੰਦ ਮੇਰਾ । ਰਾਖੀ ਜਿਸ ਦੀ ਤੁਸੰਨ ਬਠ ਜਿਆ ਦੀ
ਅਵੇਂ ਪੀਕੇ ਰੁੱਧੇ ਹਾਮ ਕੀਤੀ । ਨਾਮ ਵਡਿਆ ਰੇਤ ਤਾਂ ਦੀ ਗਾਜਿਆ ਦੀ
ਮੇਰੇ ਚਰੱਕਿਓਂ ਆਜਾਵੇ ਸਾਰ ਮੇਰੀ । ਮਾਤਾ ਗੇਇਕੇ ਨੀਂਹ ਬਹ ਜਿਆ ਦੀ
ਜ ਜਾਸ ਗੇਇਆ ਮੇਰਾ ਅਤੇ ਭੈੜ੍ਹ । ਕਿਗ ਪਿਆ ਬੰਦੁਖ ਮਾਂ ਵਾਹ ਮੈਨੂੰ
ਕੁਛ ਜੁ ਬੈਠੋਂ ਢੱਠੀਗ ਹੋ ਰਗਾ ਕੀਤਾ । ਮਾਡੀ ਫੁਗੀ ਸੀਨੇ ਕੀਤਾ ਘਾ ਮੈਨੂੰ
ਮੇਰੇ ਜਾਡੇ ਪੜ੍ਹ ਬੁਕਾਰ ਕੀਤੀ । ਸਗੋਂ ਜਿਗ ਜੁਰਾਥੀ ਦ ਰਾਹ ਮੈਨੂੰ
ਹਥ ਬਾਝ ਕਗ ਗਿਆ ਕੋ ਮਾਤਾ । ਮੁਸ਼ਕ ਜਾਵਸੀ ਸੁਖਾਂ ਦ ਸਹਮੂੰ
ਕ ਬੈਗਿਰ ਕੀਤਾ ਏਤ ਜਾਹਮ ਨੇ । ਜਿਆ ਹੁਟੋਂ ਮੈਨੂੰ ਫੁਝ ਛਡਿਆ ਨੇ
ਮੁੱਖ ਕੰਢੀਤ ਮੇਰਾ ਬੇਸ਼ੇਂਹੋਤੇ । ਗੁੜੀ ਮਾਰ ਮਾਡੀ ਲਹੂ ਕਾਢਿਆ ਨੇ
ਢੱਕੇ ਕੇ ਫੁਗੀ ਜਾਹਮ ਛਡੀਆ ਬੈਠ ਕਿਸ ਮਈ ਨੀਮ ਕੀਤੀ ਗਲ੍ਹ ਵਾਹਿਆਨ
ਸੁੱਖ ਸੁੱਖ ਵਾਹਿਆ ਮਾਤਾ ਕੁਕੁਚੁਕੀ । ਏਹ ਢੱਠੀਗ ਪਾਪੀ ਪਿਛ ਛਡਿਆ ਨੇ
ਪੁੱਛ ਨਗ ਕੀਵੇਂ ਭਾਈ ਰਿਵੇਂ ਤਾਂਦਾ । ਸੁਤੇ ਪੁੜ੍ਹੇ ਨਾਵ । ਪੁੱਛ ਛਡਿਆ ਨੇ

ਕਢੇ ਚੈਹਤੁ ਤ੍ਰਿਸੈ ਅਨੜੁ ਕੀਤੀਆਂ ਮੈਂ ਪਿਆ ਮੁੰ ਪਈ ਤੁ ਭੀ ਕਹਿਆ ਨੁ " ॥
 ਹੁਣ ਤੁ ਆਮਗੀ ਸਥਾਂ ਪੁਸ਼ਾ ਸਾਲਾਇਆ ਚੁਪੁੰ ਭੋੜੇ ਮੇਡਾ ਦਿਸ ਦ੍ਰਿਛਿਆ ਨੁ " ॥
 ਮੇਰੇ ਬਚੋਂ ਝਿੱਠ ਮਨੀ ਕੈ ਮਨੀ ਮਾਤੁ ਜੇ ਛੱਡੀਗ ਛਾਕੂ ਘਰੇ ਕਹਿਆ ਨੁ " ॥
 ਗ. ਗਜ਼ਬ ਕੀਤਾ ਏਸ ਠੱਡਗ ਜਾਸਮ ਮੇਰਾ ਮਹੱਸ ਬੈਂਕੀ ਮਤੀ ਸੁਟੱਲਿਆ " ॥
 ਜਿਸ ਰੀਚ ਮਕ ਸੀ ਵਿਚੁੰ ਜਾਨ ਸਾਰੇ ਸੂਰਜ ਪਕੜ ਅਕਾਸ਼ ਬੀ ਸੁਟੱਲਿਆ " ॥
 ਸੁਤ ਰੇਖ ਭੁਡਤ. ਗਿਰੜਾਂ ਬਾਂਦਰਾਂ ਨੇ ਮਹਨ ਲਈ ਹੋਂਪੈਰੇ ਜੁਟੱਲਿਆ " ॥
 ਪਾਸ ਪ੍ਰਤੇ ਨਾਂਗੀ ਸੁਤੇ ਸੇਰ ਮੇਰੇ ਮਾਤੁ ਕਹੇ ਮੇਰਾ ਗਹੁੰ ਪ੍ਰਟੱਲਿਆ " ॥
 ੫ ਘਰੇ ਚਾਰੇ ਪਕੇ ਵਜ਼ਰੇ ਨੇ ਮੇਰੇ ਸਮਝੇ ਪ੍ਰਤੇ ਨਰਾਨ ਕਿਉਂ ਨਾਂਗੀ " ॥
 ਛਠਨ ਰੇਸ ਪ੍ਰਦੇਸ ਖੁਆਰ ਤੁਦੇ " ॥ ਇਜਤ ਅਛੂਦ ਕਰਤ ਧਿਆਨ ਕਿਉਂ ਨਾਂਗੀ " ॥
 ਯਰੇ ਪੈਂਹ ਚੈਹੁ ਤ੍ਰਿਛਨ ਰੰਨ ਕੁਸਦਤ " ॥ ਛਾਬੈਗੀ ਰਤ ਮਰਨ ਕਿਉਂ ਨਾਂਗੀ " ॥
 ਉਤ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਰੇ ਸੀ ਚੈਹਤ ਮਾਣੂ ਮੇਰਾ " ॥ ਮਾਤੁ ਕਹੇ ਅਜੋ ਮੇਰੀ ਪਡਨ ਕਿਉਂ ਨਾਂਗੀ " ॥
 ਲ. ਚੈਹੀ ਤ੍ਰਿਛੀ ਭੁਅ ਬੜ ਮਚਦ ਏ " ॥ ਅਹ ਕਿਉਂ ਗੇਇਆ ਮੰਦਾ ਗਾਹ ਮੇਰਾ " ॥
 ਕੇਈ ਨਾਂਗੀ ਦੂਰੀ ਲਈ ਸਾਹ ਮੇਰੀ " ॥ ਨੇੜੇ ਆਗਿਆ ਏਹ ਇਤਕਾਲ ਮੇਰਾ " ॥
 ਪਾਪਣੁ ਅਗੋਹ ਰਾਸਾਮੀ ਦੀ ਇਸ ਸਿਤਾ ਰੇਗਰ ਰਾਮਕਦ ਸੀ ਜਾਤੇ ਸਾਹ ਮੇਰਾ " ॥
 ਕਿਵੇਂ ਬਚਾਂਗੀ ਕੇਟ ਕੇ ਕੁੰਜੁ ਮਾਤੁ " ॥ ਪਿਛ ਛਠਦਾ ਨਾਂਗੀ ਚੰਡਾਲ ਮੇਰਾ " ॥
 ੬ ਛਠਦਾ ਨਾਂਗੀ ਛੱਡੀ ਗਿਫਲੁ " ॥ ਮੈਤੁ ਵਾਸਦ ਰਾਬੰਦਾ ਪਾ ਬਕੀ " ॥
 ਕਰੇਦਾ ਰਾਨ ਸੁਹੈ ਛਗ ਪਾਪਾਈ " ॥ ਮੈਨ ਖਸਮੜੀ ਚੈਹਤੁ ਕਰਲ ਬਕੀ " ॥
 ਆਵੈ ਗੈਗਿਮ ਨਾਂਗੀ ਏਸ ਬਚਦ ਮਾਸੁ ਤਾਈ ਰੇਤੇ ਤ੍ਰਿਅਂਗ ਰੀ ਵੱਹੁੰ ਬਕੀ " ॥
 ਰੇਵੈ ਰੇਸ ਕਿਸੇ ਨੀਵੀ ਕਹੁ ਮਾਤੁ " ॥ ਸਮਝੁੰ ਪ੍ਰਤੇ ਚੈਹਤੁ ਸਮਝੁੰ ਬਕੀ " ॥
 ਜ. ਜਿਸ ਮੁਕੰਜੇ ਰੇਵਿਚੁੰ ਆਇਆ " ॥ ਮੈਰੀ ਜਾਨ ਸੇਰੇ ਤਸ ਮਾਈ ਨੁ ਲਗੀ " ॥
 ਕੰਡੀ ਹਵਾ ਇਨਸਾਫਦੀ ਦੂਰੇ ਦੀ " ॥ ਜਾਸਮ ਤਪਸ ਕੀਜਿਰੁ ਪਚੈਹੁ ਸਗੀ " ॥
 ਫਲੀ ਫਲੀ ਆਜ਼ਾਰੀ ਰੇ ਬਗਾਅਦੁ ਬੇਲਜਿਰੀ ਰੀ ਕਮਹੈ ਹਜ਼ਗੀ " ॥
 ਆਏ ਪਿਜਾਂ ਰੀਨੁ ਤ੍ਰਿਤ ਛੱਡੀ ਗਜ਼ਸਮ " ॥ ਭਾਰਤ ਫਰਸਾਰੀ ਕਹਾਂ ਮੁਰੈਹੁ ਸਗੀ " ॥
 ੭ ਇਤੁ ਰੇਅਨ ਨੁ ਮਰਨ ਭੁਖੇ " ॥ ਸਖਾਂ ਮਣੁ ਅਨਾਜ ਕੋਈ ਦਾਸੇ " ॥
 ਪਾਟੇ ਕਪੜੇ ਜੀਭ ਕਰੀਓ ਪੈਗਿਨੁ " ॥ ਅਤ ਸਸ ਜਗੀ ਦਾਨਾ ਹੈ ਕੈਡੇ ਵੱਡੇ " ॥
 ਜਮੀ ਸਿਕਰੀ ਬੁਲਾਂ ਤੇਜੀ ਭੁਕੇ ਭੇਡਨ " ॥ ਤੁਹੁੰ ਸੇਰੇ ਜੀ ਮੁਢੁੰ ਨੈ ਪੈਹੁੰ ਵੱਡੇ " ॥
 ਮਾਤੁ ਕਹੇ ਛੱਡੀ ਗਨੇ ਤੰਗੀ ਕੀਤੇ " ॥ ਮੇਰੇ ਸੇਰੇ ਅਤਾਰ ਕੁਹੈ ਨੈ ਵੱਡੇ " ॥
 ੮ ਵੱਡੇ ਕਿਉਂ ਸਿਰੁ ਸੁਤੁ ਮੈਰੇ " ॥ ਕੇਤੇ ਸਿਰੇ ਏ ਵੱਡੇ ਗੈਰੇ ਕਾਰੇ " ॥

ਰੈਖੇ ਕੋਝ ਜਮਾਨੇ ਵੱਡੇ ਭਿਲਿਆ ਸੇਰ ਕੁਠਿਆਂ ਤੇ ਛਰ ਖਾਣ੍ਹ ਸ਼ਗੇ " ।
 ਭੈੜੀ ਸੀਗਤੇ ਬੈਠੋ ਬਰਨ ਮਹੋਰੇ । ਸੇਰ ਨਸ਼ਤ ਤੰਦੀ ਰਾਗ ਸਾਣ੍ਹ ਸ਼ਗੇ " ।
 ਜੇਇਨ ਚਿੜੀ ਸੀਅਖਦ ਜਗੋ ਸਥਾ ਮੈਰੇ ਸਾਹ ਵਿਚਿ ਬਾਗ ਕਹਾਣ੍ਹ ਸ਼ਗੇ ।
 ਰੰਦੈ ਹਿਕਰੇ ਸੀ ਮੈਰੇ ਬਾਗ ਅੰਦ੍ਰੂ । ਸੇਚ ਤੁਤ ਸੁਹਤੁ ਤਾਨਾ ਇਕਿਤ
 ਕਿਉਂਝ ਮੇਤੀਆ ਰੰਦੇ ਗੁਜਾ ਬਗਿਰੇ ਚਕਿਆ ਇਸ਼ਕ ਪੈਲ ਪੇਚ ਮਾਨਿਕਿਤ
 ਸਰੂਆਤੇ ਸ਼ਮ ਸ਼ਾਹ ਆਸ ਮਾਨ ਰੁਕੇ । ਜਾਣੀ ਕੁਰਰਤੀ ਬਹੁੰ ਮੁਨਾਬਿਕਿਤ
 ਰੁਦੇ ਮਾਤ ਆਵੀ ਰੁਕੀ ਜੇਰ ਪਾਪਾ । ਮੈਂਕਰੁ ਬੇਸ ਬੁਟੇ ਖਸ਼ ਬੁਨਾਇਕਿਤ
 ਠੁੰਕਰਾਂ ਖਾਂਦਿਆਂ ਫੇਰੋ ਤੇ ਥੀ । 'ਤੇਈਆਂ ਬਾਵਰੀਆਂ ਤੇ ਰੀਵਾਨੀਆਂ ਮੈਂ
 ਨੇ ਜੇ ਮਾਰ ਜਾਸ਼ ਮਰਨਾ ਚੁਰਕੀਤੀ । ਰਸਾਂ ਕਿਸ ਨੀਜ ਖਮ ਨ ਸਾਨੀਆਂ ਮੈਂ
 ਮੈਰੇ ਜਿਗਰ ਵਿਚੋਡ ਜੁਲੈ ਤੇ ਲੈਠੇ । ਰਸਾਂ ਕਿਸ ਨੂੰ ਭੁਸ ਤੌਰਾਨੀਆਂ ਮੈਂ
 ਕਾਹਨੀ ਘੂਰ ਸੁਤੇ ਮੈਰੇ ਸੇਰ ਪੜ੍ਹੇ । ਮਾਤ ਬੀਜ ਵਾਗੀ ਕੁਭ ਸਾਨੀਆਂ ਮੈਂ
 ੩. ਠਗ ਸਿਆਂ ਰੀ ਟਈ ਤੇ ਜੇ ਰੈਟੇ । ਸੇਰ ਨਾਂ ਤਾਂਧੀ ਸਾਂਦੇ ਰਾਗ ਕਾਹਨੀ
 ਠੁੰਕਰੇ ਘੂਰੀਆਂ ਤੇ ਜੇ ਕਰ ਠਕਹੁੰਨਾਂ ਰੰਬੁਖਰ ਕੋਹੁੰ ਬਜ ਕਾਹਨੀ
 ਸ਼ਕਸ ਮੈਤ ਰੀ ਵੱਖ ਕੇ ਪੈਂਦੇ ਠੁੰਕਰੇ । 'ਤੇ ਸ਼ਪਾਵੂਰੇ ਹੈ ਸੈਣੁੰ ਰਾਜ ਕਾਹਨੀ
 ਤੁਸਾਂ ਜਥੀ ਮਾਤ ਹਿਰ ਮਾਤੇ ਤੇ ਈ । ਸੇਰੇ ਤੁਸੀਂ ਤੇ ਬੈ ਮੁਤਾਜ ਕਾਹਨੀ
 ੪. ਰਾਕ ਟੁੰਨੀ ਮੇਰੀ ਏਨੀ ਗਾਸੀਂ । ਕੜ੍ਹੇ ਪਖਾ ਭੁਸੀ ਕੁਝ ਵਹਾਗਿਆਨੀ
 ਰੁੰਦੇ ਰੇਖ ਸਾਇਆ ਗਹੋ ਗੇਰਿਆਂ ਨੀ । ਸਾਂਹੁੰ ਆਖ ਜਾਨੇ ਮਾਗਿਆ ਨਾਂ
 ਕਾਹਨੀ ਤੁਸ ਕੀਤਾ ਓਤੇ ਰਸ਼ਮ ਹੁੰਦੇ । ਰਾਜ ਤੀਤ ਦੀ ਗੀਤ ਨੂੰ ਪਾਗਿਆ ਨਾਂ
 ਤਾਂਹੀ ਅਜ ਬੁੜ੍ਹਪੈਟਿੱਚ ਪੈਂਹ ਪਵੇ । ਮਾਤ ਵਕਤ ਸਿਰਵੁਕਤ ਤੁਤ ਹਿਆਨੀ
 ਹੁ । ਅਹਿਗਿਹੁਤ ਮਸੀਥਤ ਪੈਸ਼ ਪਥੀਆਂ ਰੁਖਾਂ ਵਿਚੋਂ ਜੀ ਸੈਂਕੜੇ ਸਾਹ ਹੋ ਗਏ
 ਜਦੋਤੇ ਜ਼ਸ ਮਹੋਰੀ ਦੇ ਵਹੋ ਬੁਝੇ । ਸਖਾਂ ਸੇਰ ਮੈਰੇ ਬੈ ਮਸਾਹੇ ਹੋ ਗਏ
 ਜਿਓਂਜਿਓਂ ਮਾਤ ਨੇ ਸੀਸ਼ੀ ਭੇਟੋ ਮੰਗੀ । ਕੁਰਬਾਨ ਮੈਰੇ ਹਖਾਂ ਹਾਲ ਹੋ ਗਏ
 ਹੋ ਕੇ ਆਸ ਲਈ ਨਸ਼ਤੇ ਸੇਰ ਮਹੋਰੇ । ਰੁਖੀ ਰੇਖ ਮਾਤ ਕਿਸ ਖਿਆਲੋਗੇ
 ੫. ਤੁਜਿਆਂ ਤੇ ਕਾਹਨੀ ਜੇਰ ਪਾਇਆ । ਮੰਗੀ ਕੁਖ ਤੇ ਸੁਖ ਕੇ ਜੀਰ ਸੇਰੇ
 ਜੇ ਕਰ ਤੁਸੀਂ ਸੇਰ ਵਾਤੇ ਕੀਮਢਕੇ । ਤਾਂਹੀ ਅਜੋਤੇ ਠੋਰ ਲਗੀ ਰ ਸੇਰੇ
 ਅਜੇ ਜਥੀ ਵੇਹ ਸੰਭੁਸ ਜਾਵੁੰਦਾ । ਕੋਰੋਗ ਰਹੋ ਠੜ੍ਹ ਜ਼ਸ ਰਸ ਮਸ਼ਿਗੇ
 ਮਾਤ ਕੋ ਕੋ ਜ਼ਲੜ ਗੇਰਿਆਂ ਨੀ । ਵਿਸੇ ਆਖਰੀ ਈਤੁਵਾਰੀ ਸੇਰੇ
 ੬. ਬੁੱਕ ਕੇ ਜਥੁੰ ਤੇ ਚੁਟੋ ਜਾਵੇ । ਏਹ ਬੇਸ਼ਮ ਠੌਗ ਮਕਾਰ ਕਾਰ

ਰਿਹ ਖੇਡਦਾ ਨਾਤ ਪਿਆਰ ਪੈਂਗਿਜੇ । ਮੈਕਾਦੇਖ ਕੀਤੇ ਪਹੁੰਚਾਰ ਭਾਉ ॥
 ਗੁਝੀ ਸੁਗੀ ਜਾਤਮ ਜੜਕਟੀਆਂਸੇ । ਜਾਹਰਾ ਰਿਹ ਬਹਿਆਂ ਸਿਸ਼ੇ ਰਾਰ ਭਾਉ
 ਸਿਸਰੇ ਭੜਕ ਅੰਦ੍ਰੂ ਮੈਕਾਂ ਮਾਹੂਰ ਸੀ । ਮਾਤ੍ਰ ਭੁਸ਼ੇ ਥੈਠ ਰਗੋ ਦਾਰ ਭਾਉ ॥
 ਰ. ਰੁਖਤੇ ਰੁਖ ਯਜ਼ਾਰ ਪੈਂਗਏ । ਮੈਗੀ ਸੇਚੇਂ ਅਕਸ ਹੈਰਾਨ ਹੈਂਗਾਈ
 ਪਾਰੈ ਤੇਰ ਢੱਗ ਨੇ ਬੰਦ ਕੀਤੀ । ਖਿਰੀ ਪਿਛੁਦੀ ਪਿਛੁਦੀ ਬਲ ਹੈਂਗਾਈ
 ਸੁਗੀ ਜਾਤਮ ਰੀ ਮਾਹੂ ਬਰੋ ਜਾਤ ਕੀਤੀ ਮੈਂਹੇ ਜਿਸ ਮਾਨੀ ਮਾਪਮ ਸਾਰ ਹੈਂਗਾਈ
 ਕੇਖੇ ਨਾਤ ਮੈਰੇ ਸਾਤ ਜਕੜ੍ਹ ਸੀਤੇ । ਕੀਲੀ ਲਟਕਰੀ ਤੀਰ ਕਮਲ ਹੈਂਗਾਈ
 ਪ. ਪਰਮ ਰਪਦੇ ਗੋ ਜੇਠ ਜਾਤ ਰੀ । ਤੇਰਾਂਗੀ ਢੱਗੀਆ ਰਾਜ ਹੈਂਹਿਉ ॥
 ਬੇ ਰਿਸਾਬ ਗੁਲਸਨ ਮੈਡੇ ਸਾੜ੍ਹ ਸੁਟੇ । ਰਗੋ ਬਾਜ ਦਾ ਨਾਂਗੀ ਗੁਝੁ ਪਾਜ ਹੈਂਹਿਉ ॥
 ਅਕਸੁ ਪਰਮ ਇਤਸਾਫ਼ੀ ਜਿਤੁੰਦੀ ਤੇਰਾ ਪਾਪੀਆ ਨਾਂਗੀ ਤਖਤ ਤਾਜ ਹੈਂਹਿਉ ॥
 ਚਿੜੀਆਂ ਖਾਂਦੀਆਂ ਰੇਖਦੇ ਖੇਤ ਸਾਰ । ਮਾਤ੍ਰ ਕਹੋ ਨਾਂਗੀ ਰੇਕਿਆ ਬਾਜ ਹੈਂਹਿਉ ॥
 ਨ. ਨਸਾਤ ਮੈਗੀ ਪੋਟੇ ਪਾੜ੍ਹ ਹੈਂਈ । ਪਿਆ ਮੁੰਹ ਢੱਗੀਆਂ ਪਾਜੀਆਂ ਦਾ ॥
 ਕਹੁਨੂੰ ਘੁਕ ਸੁਤੇ ਮੈਡੇ ਸੇਹੁਪ੍ਰਤ੍ਤੁ
 ਕਿਥੇ ਗੁਜ਼ਾਪ੍ਰਤ੍ਤੁ ਮੈਗੀ ਸਾਜ ਦ੍ਰਾਸੇ । ਜਿਤਾਂ ਢਖੁ ਸਮਸੇਰ ਦੀ ਬਜੀਆਂ ਦਾ ॥
 ਮਾਤ੍ਰ ਕੁਹੋ ਕਾਨੂੰ ਠੰਡ ਸਰਦੋਇਆ । ਨਾਸਾਂ ਹਿੰਦੂਆਂ ਬੇ ਮੁਹਤਾਜੀਆਂ ਦਾ ॥
 ੫. ਪੀੜ੍ਹ ਕਵਣੀ ਮੈਗੀ ਰਤ ਸਾਰੀ
 ਰਿਸਟੁੰਦਰ ਹੈ ਰਮਭੁਕ ਦਰ । ਮੈਡੇ ਕਾਤ ਜਾ ਬਚਿੜਿ ਨਿਹ ਜਾਂਦਾ ॥
 ਸੀਤਾ ਰਾਕੋ ਹੇਖ ਦੇਹਤਾਂ ਗਜਾਂ । ਜਵਾਬ ਬਹੁਕੱਦੀ ਨਾਂਗੀ ਕੁਝ ਬਿਹ ਜਾਂਦਾ ॥
 ਜਤ ਰੀ ਗੁਰੂ ਹ ਕੀਮਨੂੰ ਵੁਜ਼ ਮੌਰੇ ਮਾਤ੍ਰ ਕੁਹੋ ਨਾਂਗੀ ਰੁਖ ਸਿਹ ਜਾਂਦਾ ॥
 ਠ. ਫੇਰ ਮਾਥੇ ਤਾਈ ਠੋਰੇਸੇਂ ਹੈਂ । ਗਿਆ ਵੁਕਤ ਮਹੁੰਦੇ ਹ ਬੱਖੈਹੁੰ ਨਾਂਗੀ ॥
 ਪਈ ਝੁਸੇਂਗੇ ਖੇਡਾਂ ਖੇਡੀਆਂ ਨੂੰ । ਤੁਸਾਂ ਹੋਈਆਂ / ਕਿਸੇ ਵੈਡੈਹੁੰ ਨਾਂਗੀ ॥
 ਜਵ ਢੱਡੀਗ ਕਸਾਈ ਰੇਵੁੱਖੀਗਏ । ਤੁਸਾਂ ਮਹਰਿਆਂ ਕਿਸੇ ਵੈਡੈਹੁੰ ਨਾਂਗੀ ॥
 ਜਰੋਂ ਜੇਤ ਮਾਤ੍ਰ ਵਾਹੀ ਮਾਤ੍ਰ ਹੋਇ । ਤੁਸਾਂ ਚਰਿਓਂ ਝੁੱਟ ਸਿੱਖੈਹੁੰ ਨਾਂਗੀ ॥
 ਬ. ਬੁਗੁੰਦ ਰੇਸਤ ਰਿਹੀ ਰੁਸਮਨੁ । ਪੇਖਾਦੇ ਕੇਵਿਮ ਖਗਾਬ ਕਤਨਾਂ ॥
 ਜਹੁਰ ਨੇਰ ਚਾਹੇ ਸਖਨ ਨੇਰ ਕੈਹੁੰ । ਗੋਸੇ ਬੈਠ ਸ੍ਰੈਤੁ ਸਾਂਧੀ ਸਦਕ ਪੜ੍ਹਨਾਂ ॥
 ਜਹੁਰ ਮੈਹਿਕ ਮਾਰੋ ਪਾਪੀਆਂ ਤੁਵਾਂ ਵਿਚੋਂ ਵਿਚੁੱਖਾਨੇ ਰੇ ਵੰਗ ਸੜ੍ਹਨਾਂ ॥
 ਜੇਹੜੇ ਠਗੀਆਂ ਕਰਨਗੇ ਖਾਰ ਬਹੁੰਕੇ ਮਾਤ੍ਰ ਕੁਹਿਤਾਂ ਮੰਦੇ ਜਾਤ ਮਰਨਾਂ ॥
 ਕ. ਭਜੋਂ ਗਈਆਂ ਮੈਗੀਆਂ ਭੁਜਾਂ ਰੇਹੁੰ । ਜਖਮੀ ਜਾਤਸਮਾਂ ਸਿਸਾਮਤ ਆਮਕੀਤਾਂ ॥

ਗੀ ਸਮਝਦੀ ਮੈਂ ਸੌਰ ਖੇਡ ਦੁਰੈ
 ਪਾਪੀ ਲੁਟ ਕੇ ਨਾਂ ਕਰ ਨੈਤੁ ਕੀਤੀ
 ਮਾਤੁ ਕਰੋ ਭਿੱਡ ਜਾਵੀ ਨਾਮ ਜ਼ਹਾਨੀ ਜੋ ਕਰਗਰ ਰਾਨੁ ਇਤਜ਼ਾਮ ਕੀਤੁ
 ੴ. ਮੁਦਰਤੁ ਗੁਜ਼ਰੀਆਂ ਵਿਚੁ ਦੁਖਾਂ
 ਰਖ ਵਪਦ ਵਪਦ ਵਪਾਂ ਗਿਆ
 ਛੱਡੇ ਭਿੱਗ ਦੇ ਤੇ ਰਾਨੁ ਨਾਂ ਕੀਤੀ
 ਰਾਨੁ ਰਸਦੀ ਜ਼ਹਾਨੁ ਕਰੋ ਪ੍ਰਤੇ
 ੫. ਖਾਰ ਕਰ ਕਰ ਪਈ ਝੁਹਦੀ ਜਾਂ
 ਕਮਰ ਵਾਂ ਗੁਮਾਨ ਦੇ ਝੁਕੀ ਮੈਗੀ
 ਭਗੋ ਰਤੇ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋ ਏਥਾ
 ਅਕੁਂ ਵਾਂ ਗੁਮਾਨੀ ਮਾਤੁ ਕਰੁ ਕੀਨਾਂ
 ੬. ਗੇਂਦਿਆਂ ਤੇ ਭੁਜ ਬਹੁਗਾ ਕੀ
 ਪੈਰ ਪੈਰ ਭੁਤੇ ਪਾਏ ਤੈਰੈ ਕਰੇ
 ਸੇਰਾਂ ਵਾਂ ਗੁਆਜ਼ ਰਹੋ ਛਿੱਠੇ
 ਜੇ ਕਰ ਆਸਹਰੀ ਨਸਤੇ ਹੋ ਸੇਰਾਵੇ
 ਲ. ਤੇ ਕਰ ਪ੍ਰਤੇ ਕਰ ਵਿਚੁ ਪੈਂਹ ਪਕੇ
 ਹਿੰਦੇ ਸਤਾਨੀ ਗੁਜ਼ਾਮਹਨੋ ਗਿਆਂ ਦੇ
 ਹਿੰਦੂ ਸਿੰਘ ਗੁਜ਼ਾਰੀ ਰਜਪੁਤ ਬਾਂਕੇ
 ਹਿੰਦੁ ਕੁਜ਼ਾਈ ਫ਼ਰੀਦੀ ਤੈਰ੍ਹਾਂ ਗੋ
 ੮. ਵਾਉ ਜਮਾਨੇ ਦੀ ਛਿੱਗੀ ਕਿੰਦੁ
 ਅਪਸ ਵਿਚੁ ਜੜ੍ਹ ਕੇ ਗਰਕੈ ਕੀਤੇ
 ਈਨੋ ਗੋਗਿਆਂ ਰਗੋਗਿਆਂ ਬੋਗਿਆਂ ਨੇ
 ਮਾਤੁ ਕਰੋ ਢਹੀਗੀਆਂ ਰਗੋ ਬਾਜਾਂ
 ਜ. ਆੜ੍ਹ ਅੰਦੁ ਰਗੇ ਬਾਜ਼ ਬੈਠੋ
 ਮਿਠਾ ਬੇਲ ਜਾਤ ਮਹਾਨੁ ਘਾਤ ਕਰ ਰਾਨੁ ਭੋਲਿ ਹਿੰਦਾਈਆਂ ਪ੍ਰੀਤੀਆਂ ਕਿੰਦੀ
 ਜ਼ਹਾਨੀ ਗਰ ਕਰ ਕੇ ਕਰੋ ਗਿਆਂ ਨੂੰ ਸਟਾਂ ਖਾਇ ਕੇ ਲੈਂਦੇ ਕਰੀਨੀਆਂ ਕਿੰਦੀ
 ਕਰੋ ਗਰ ਰਾਨੁ ਭੇਹੁੰ ਆਜ਼ਾਰ ਸੇਰੇ
 ਰਗੇ ਬਾਜ਼ ਰੀ ਭਾਨੁ ਨੇ ਕੀਮ ਤਮਾਮ ਕੀਤੁ
 ਮੈਨੂੰ ਰੇਸੁ ਪੁਰੇਸੁ ਬਰ ਨਾਮ ਕੀਤੁ
 ਜਿਸ ਮਗਲੋ ਭਿੱਹੋ ਏਥੇ ਜਾਹੁ ਮੈਂ
 ਬਾਸ ਗਰ ਰਾਸ ਸੀਰੀ ਤਹ ਬਗਾਹੁ ਮੈਂ
 ਕੋ ਨਜ਼ਾ ਅੰਦੁ ਤੱਤੀ ਪਲੀ ਸਾਂ ਮੈਂ
 ਕਰੇ ਵਾਂ ਗੁਸਾਸਾਰ ਦੇ ਖਲੀ ਸੀ ਮੈਂ
 ਕਰੇ ਸੁਰਖ ਸੀ ਪੁਰ ਰੀ ਤਲੀ ਸੀ ਮੈਂ
 ਕਰੇ ਖਲੀ ਰੀ ਬੇਲੀ ਰੀ ਕਲੀ ਸੀ ਮੈਂ
 ਭੇਠੇ ਮਾਰੇ ਕਿੰਦੀ ਹੈਸਲਾ ਹਾਰ ਬੈਠੇ
 ਆਨੁ ਪਰਮ ਤੇ ਸੁਰਮ ਵਿਸਾਰ ਬੈਠੇ
 ਸੇਰਾਂ ਵਾਂ ਗੁਆਜ਼ ਰਹੋ ਛਿੱਠੇ
 ਜੇ ਕਰ ਆਸਹਰੀ ਨਸਤੇ ਹੋ ਸੇਰਾਵੇ
 ਤੇ ਕਰ ਪ੍ਰਤੇ ਕਰ ਵਿਚੁ ਪੈਂਹ ਪਕੇ
 ਹਿੰਦੇ ਸਤਾਨੀ ਗੁਜ਼ਾਮਹਨੋ ਗਿਆਂ ਦੇ
 ਸੇਰਾਂ ਵਿਚੁ ਸੇਰਾਂ ਵਾਤੇ ਫ਼ਰਮ ਕਿੰਨੀ
 ਹਿੰਦੁ ਕੁਜ਼ਾਈ ਫ਼ਰੀਦੀ ਤੈਰ੍ਹਾਂ ਗੋ
 ਮੈਰੇ ਪਾਪੀਆਂ ਨੇ ਬਾਗ ਸਾੜ੍ਹ ਸੁਟੇ
 ਮੈਰੇ ਸੇਰ ਪ੍ਰਤੁ ਰਕਿਵੈਂ ਪਾੜ੍ਹ ਸੁਟੇ
 ਮੈਰੇ ਵਸੋਂ ਸੈਰੀਰ ਭੁਜਾੜ੍ਹ ਸੁਟੇ
 ਮੈਰੀ ਜਿੰਜੇਂ ਦੇ ਥਾਂ ਭੁਜਾੜ੍ਹ ਸੁਟੇ
 ਤੁਸਾਂ ਗੁਰਮਥੇ ਅਖੀਆਂ ਮਹਿਦੀਆਂ ਕਿੰਦੀ
 ਮਿਠਾ ਬੇਲ ਜਾਤ ਮਹਾਨੁ ਘਾਤ ਕਰ ਰਾਨੁ ਭੋਲਿ ਹਿੰਦਾਈਆਂ ਪ੍ਰੀਤੀਆਂ ਕਿੰਦੀ
 ਜ਼ਹਾਨੀ ਗਰ ਕਰ ਕੇ ਕਰੋ ਗਿਆਂ ਨੂੰ ਸਟਾਂ ਖਾਇ ਕੇ ਲੈਂਦੇ ਕਰੀਨੀਆਂ ਕਿੰਦੀ
 ਕਰੋ ਗਰ ਰਾਨੁ ਭੇਹੁੰ ਆਜ਼ਾਰ ਸੇਰੇ
 ਮਾਤੁ ਕਰੋ ਭੁਜੁੰ ਢੜੀਆਂ ਕੁਗੀ ਤੀਆਂ ਕਿੰਦੀ

ਭਾਰਤ ਮਾਤ੍ਰ ਦੀ ਰੁਖ਼ ਭਗੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼

ਮੇਗੀ ਅਰਜਨ ਨੇ ਨਾਨਾ ਖਿਆਲ ਸੁਣਾਂ ਮੈਗੇ ਸਿਖਿਓ ਮੁਸਤਾਮਾਨ ਵੀਰ
 ਪਾਤੀ ਗੋਗਿਆਂ ਨੇ ਮੈਤੀ ਤੁਗ ਕੀਤ 'ਆਈ ਨਕੋਤੇ ਮੈਂਡੜੀ ਜਾਨ ਵੀਰ
 ਬਚੇ ਬਚੀਆਂ ਉਹਿ ਰੇਖਿ ਭਨ ਗੁਸਦੇ ਰੇਖੀ ਮਿਸਤਾਨ ਵੀਰ
 ਭਾਰਤ ਬਚੀਆਂ ਜੇ ਜਾਂ ਰੇਖਿ ਰੁਤ ਕੁਛੁ ਕੈ ਬਡਿਆ ਜਿਮੀ ਆਸਮਾਨ ਵੀਰ
 ਭਾਰਤ ਵਿਚੋਂ ਨੇ ਲੈਂ ਰੇਖਿ ਰੁਤ ਕੁਛੁ ਕੈ ਬਡਿਆ ਜਿਮੀ ਆਸਮਾਨ ਵੀਰ
 ਕੁਤੇ ਪਾਣ ਠਡੀ ਗੀਂ ਰੇਪੇਟ ਭਰਕੇ 'ਭੁਖੇ ਉਹਿ ਰੇਮਰਤ ਇਤਿਸਾਨ ਵੀਰ
 ਜਿਮੀ ਬਾਹਰੀ ਮਿਸਤੀ ਏਸਾਈਆਂ ਨੂੰ ਰੇਸਾਂ ਭੁਜੜੇ ਪਿਛੇ ਨੂੰ ਜਾਨ ਵੀਰ
 ਵੁਹ ਸਹਿਰੇ ਬਹੁੰ ਅਗਿਜ਼ ਜਾਤ ਸਮ ਕੀਤੇ ਪਕੜੇ ਬੇਰ ਖਲ ਕ੍ਰਿਸਾਣ ਵੀਰ
 ਨੈਹਿਰਾਂ ਖੁਹੁੰ ਜ਼ਮੀਨ ਰੇਤੁਸੀ ਮਾਹਕ 'ਕਾਚੇ ਵਾਸਤੇ ਭੁਉ ਲਗਾਣ ਵੀਰ
 ਕੁਤੇ ਪਖਾਨੇ ਜੰਗੀ ਪਲਟਣ ਜੇ 'ਭੁਜੜੇ ਭੁਗੋਂ ਰੇਦੀ ਰੇ ਜਾਨ ਵੀਰ
 ਪੈਂਹ ਕਾਸਤੇ ਮੈਤ ਪਾਤੇ ਗ ਆਵੇ 'ਹੈਨ ਤਪਤੇ ਭੋਗ ਭੀ ਪਾਣ ਵੀਰ
 ਮੈਜ਼ ਕੁਲ ਜਾਨ ਕੀ ਤੈਂਹ ਗੇਰੇ 'ਇਚਾਠੇ ਹੀ ਸੰਥੁ ਬਜਾਣ ਵੀਰ
 ਲਾਤ ਤੁਸਿਆਂ ਮਸਤ ਨਗੀ ਕੁਝ ਬਹੁਤਾਂ 'ਮੈਗ ਆਖਗੀ ਸੁਣੋ ਠੁਕਮਾਨ ਵੀਰ
 ਉਹਿ ਦੇਰ ਤੇ ਸਿੰਪਾਂ ਗ੍ਰੰਥ ਵਾਲੀ 'ਮੁਸਤਾਮਾਨ ਨੀ ਕਸਮ ਕੁਰਾਨ ਵੀਰ
 ਘੱਡੇ ਚੋਰਨੂੰ ਪਕੜੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢੇ 'ਗਾਇਆ ਆਪਣੁ ਕੱਡੇ ਤਿਸਾਨ ਵੀਰ
 ਬਸਤੀ ਤੀਹ ਕੱਡੇ ਜ਼ਰਾ ਨਾਮ ਸੁਣੁ ਕੇ 'ਸਾਗੀ ਪਤਕ ਖੁਦ ਹੈਨਾਨ ਵੀਰ
 ਉਤੇ ਕੁਰਤ ਸਫ਼ਲ ਈਆਂ ਰਿਹੇ ਖੇਟੇ 'ਖੇਟੇ ਖੇਟ ਹੀਨਿਤ ਕਮਾਨ ਵੀਰ
 ਤੁਸੀਂ ਕੱਡੇ ਤਿਆਗੀਆਂ ਗੁਰੂ ਰੰਗਾਂ 'ਤੁਸੀਂ ਵਾਤ ਹੈਗ ਸਰਵਰ ਪਿਆਨ ਵੀਰ
 ਰੁਤੀਆਂ ਰੇਖ ਕੇ ਤੁਸੀਂ ਸਾਬਾਸ਼ ਰੇਸੀ 'ਮੁਹੂੰ ਕੱਡੇ ਗੀ ਇਹੀ ਬਜ਼ਾਨ ਵਾਨ ਵੀਰ
 ਪੜ੍ਹੁ ਮੁਸਤਕ ਰਾਜਿਨ ਨੇ ਜਾਨ ਵਾਗੀ 'ਸਿਰਤੇ ਇਤਨੇ ਛਿਭਨ ਗਿਸਾਨ ਵੀਰ
 ਉਹਿ ਬੰਗ ਬਹਿਆ ਖਾਤ੍ਰ ਉਹੀਆਂ ਦੀ ਕਿਛਿ ਨੂੰ ਬੁਝੁਨ ਉਹੀ ਬਾਗ ਵਾਤ ਵੀਰ
 ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਫੌਜ ਤਿਆਗ ਕਰਹੈ 'ਉਹੇ ਸਤਾਗੀ ਉਛੇ ਬਹੁੰ ਬਜ਼ਾਨ ਵਾਨ ਵੀਰ
 ਗੋਲੀ ਤੇਪ ਬੰਦੂਕ ਭੀ ਤਿਆਗ ਕਰਹੈ ਹੋਰ ਜੰਗ ਦਾ ਕੁਲ ਸਾਮਾਨ ਵੀਰ
 ਜੰਗ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਗ ਕੇ ਜੇ 'ਸਿੰਘੇ ਉਹੁਂ ਰੁਹਿਂਤੇ ਮੁਸਤਾਮਾਨ ਵੀਰ
 ਪੱਡੇ ਸਾਡ ਦਾ ਪਕੜ ਮੈਰਾਨ ਗੱਜੇ 'ਵੇਸਤ ਜੰਗ ਦਾ ਪੈਹੁਚਿਆ ਆਨ ਵੀਰ
 ਪੜ੍ਹੁ ਪਕੜੁ ਕੇ ਪਾਤੀਆਂ ਬਾਂਦ ਨੂੰ 'ਕੱਡੇ ਜ਼ਰਾ ਨੂੰ ਵਿਚੋਂ ਰਵਾਨ ਵੀਰ

ਜੇਹੜੇ ਸੂਭਮੇ ਮਾਂਵਾਂ ਰੇ ਪ੍ਰਤੇ ਸੇਉਂਦੇ 'ਕਿਛਿਨਾ ਪਾੜੇ ਦੈਗੀ ਨੀਘਣ੍ਹ ਦੀਰੋ' ॥
 ਵੇਖੇ ਵਖੱਡ ਸਕੇ ਜਥੇ ਬੈਹੁਤ ਸਾਰੇ 'ਚੜੇ ਖਸੀਦਾ ਪ੍ਰਾਪ ਮੜਾਹ ਦੀਰੋ' ॥
 ਜੇ ਕਰਹਿਰ ਦ੍ਰਾਸੀ ਹਲੋਕ ਰਨ ਰਹਕੇ 'ਗੇਰੇ ਛੱਡੇ ਜਾਵੁ ਹਿੰਦੇ ਸਤਾਨ ਦੀਰੋ' ॥
 ਰੋਹ ਸਥਕ ਢੱਡੀ ਗੀਆਂ ਪਾਜੀਆਂ ਨੂੰ 'ਏਨੁ ਗਰਕ ਕੀਤਾ ਹਿੰਦੇ ਸਤਾਨ ਦੀਰੋ' ॥
 ਕੋਭੁਨੂੰ ਕੇ ਏਨੁ ਸੀਰੁ ਆਕੜੁ 'ਸਿਆ ਤੀਬੋਹੇ ਦਿਗਤ ਸਤਾਨ ਦੀਰੋ' ॥
 ਟੁੰਟੇ ਜੇਠ ਢੱਡੀ ਗੀਆਂ ਜਗੋਂ ਭਿੱਤੇ 'ਚਾਰ ਸਾਹੀਦਾ ਪਿਟੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੀਰੋ' ॥
 ਚਪੈ ਹਥੁੰ ਗੁਤਾ ਅਹਮੇ ਸ਼ਗੈਹਿਸੀ 'ਕੈਹਿਵੁੰਤੁ ਸਾਂਦਾ ਕਰੁ ਪ੍ਰਵਾਨ ਦੀਰੋ' ॥
 ਰੋਸੇ ਕਰੁੰ ਢੱਡੀਆਂ ਚਾਂਦ ਰਹਿਨੂੰ 'ਅਪ ਮੁਲਕ ਦੇ ਕਹੁੰ ਸੁਲਤਾਨ ਦੀਰੋ' ॥
 ਜੀਓਂ ਰੋਹੁਤਾਂ ਕਹਿਂ ਗੇ ਚਾਰ ਸਾਹੀ 'ਮਡਗੈਤੁ ਜੱਸ ਜਗਾਨ ਦੀਰੋ' ॥
 ਭਾਰਤ ਵਰਸਾ ਦਿੱਤੁ ਖਸੀਦੇ ਜਗਾਹ ਦੀਵੇਂ ਵਹੁ ਹਿੰਦੇ ਸਤਾਨ ਦੀਰੋ ॥

ਗੁਹਾਮਦੀ ਦੁਲਦਸ

ਜਗ ਗੈਰ ਸੇ ਜੇ ਚਣੁੰ ਦੀਰ ਮੈਰੇ 'ਜਾਫੀ ਕਦੂ ਕਿਛਿ ਦਿਚੁ ਸਾਲ ਸਾਹ ਨਾਂਗੀ'
 ਦੁਤੀਆਂ ਦਿੱਤੇ ਢੱਡੀਆਂ ਜੇਡ ਜਾਸਮ ਕੈਨੀ ਦੁਸਾਰੀ ਹੋਰ ਸ਼ੁਕਾਰ ਨਾਂਗੀ'
 ਜੀਗਰੀ ਆਪ ਸ਼ੁਕਾਰ ਸ਼ੁਕਾਰ ਕੈਹਿਹੈਰੇ 'ਬਾਝੇ ਸ਼ੁਟੋਂ ਦੇ ਏਸ ਦੀ ਕਾਛ ਨਾਂਗੀ'
 ਦੀ ਵੱਡਿਨੇ ਗੀ ਬਾਜ ਕੇ ਸ਼ੁਟੋਂ ਰਾਂਗੀ 'ਤੁਹੈਹਿਰ ਦ੍ਰਾਸੀ ਪਥਰਕਾਰ ਨਾਂਗੀ'
 ਅਠੋ ਚੇਤ ਕੇ ਕੈਮ ਨੂੰ ਕਰੁੰ ਸੈਂਦੇ 'ਗੇਰੀ ਕੈਮ ਏਹ ਕਿਸੇ ਰੀ ਪਾਰ ਨਾਂਗੀ'
 ਤੇਰ ਆਪ ਹੁੰਾਂ ਮਾਂ ਮਾਲੂਮ ਹੋਇਆ 'ਤੁਹੈਹੋ ਢੜਨ ਨੂੰ ਤੁਸੀਤਿ ਪਾਰ ਨਾਂਗੀ'
 ਨਾਂਗੀ ਰੇਸ਼ਨ ਤੁਸਾਂ ਰੀਨ ਸਲਗੈਹਿਸੀ ਮਾਲੀ ਹਥੁੰ ਜੋ ਢੜੀ ਤਲ ਵਾਰ ਨਾਂਗੀ'
 ਜੇਕੀ ਦੇਖ ਕੇ ਹਿੰਦੁੰ ਖੁਕ ਸੁਤਾ 'ਬਹੁਰੇ ਤੁਸਾਂ ਸੈਂਦੇ ਮਦੱਦ ਗਾਹ ਨਾਂਗੀ'
 ਸਾਗੋਂ ਦੇਖ ਸਾਰੀ ਪਹੇਦ ਰਹਕ ਰੱਦੇ 'ਅਤੇ ਆਖਰੇ ਏਹ ਖੁਰ ਮਖਤਾਰ ਨਾਂਗੀ'
 ਅਖੁੰ ਮਾਟੀਆਂ ਭਜ ਨਾਂਗੀ ਹਥੁੰ ਲੈਣੁੰ 'ਜਿਚਰ ਖੜ੍ਹ ਕਵਦੀ ਜੰਗੇ ਤਹਿੰਦੂਰ ਨਾਂਗੀ'
 ਜਾਤ ਮਹਾਂ ਸ਼ੁਕਾਰ ਜੇ ਰੇਸ ਅੰਦੁ 'ਸਾਡੀ ਜੀਵਹੁ ਕਿਸੇ ਰਹਕਾਰ ਨਾਂਗੀ'
 ਚੜੇ ਗਾਜੀਆਂ ਰੇਮੁਸਲ ਮਾਨ ਕਿਥੇ 'ਇਸਨ ਸੁਭਮੇ ਸਿਖ ਸ਼ੁਕਾਰ ਨਾਂਗੀ'
 ਸੁਚੱਤਿ ਤਹੁੰ ਦਿੱਤੇ ਮੈਦਾਨ ਦੇ ਜੀ 'ਬੈਨੀ ਪਾਪਨੀ ਲੰਘਣੀ ਪਾਰ ਨਾਂਗੀ'
 ਭੁਰਮਾਨ ਸਿਰੇ ਸਭੇ ਕੈਮ ਪੂਰੇ 'ਸੜੀ ਗਲ ਨੂੰ ਟਿਜੇ ਵਸਾਰ ਨਾਂਗੀ'
 ਚਭਾਂ ਸਿਖ ਕੈਹਿਹੈਰ ਸਭੇ ਕੈਮ ਝੁਠੇ 'ਤੇਹੁੰ ਗਦਰੇ ਬਾਝੁੰਟੁ ਕਾਛ ਨਾਂਗੀ'

ਕਾਮ ਗਾਟ ਮਾਰੂ ਜਹਾਜ਼ ਦੇ ਬੇਬਸ਼ਿਵੀਆਂਦੀ ਪੁਕਾਰ

ਸ਼੍ਰੋਂਇਟੀਓ! ਜਾ ਪਖਾਨ ਰੇਕੇ
 ਸਾਡਾ ਜਾਹ ਗਰੀਬਾਂ ਦਰਵਾਰ ਭਗਿਆ
 ਜਾ ਸ਼ੱਭ ਸੰਭ ਤੈਹਾਂ ਮਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ
 ਦਿਲ ਰਖਾਂ ਸੰਭ ਕੇ ਖਾਲਸਾ ਜੀ
 ਖੂਬ ਮਗਜ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਫਰਾਰ ਕਰਨੀ
 ਆਹ! ਨੱਖ ਕਜ਼ਾਪੜੇ ਪੈਂਹ ਮਰਦਾਂ
 ਪਾਰ ਰਖਾਂ ਰਗੇ ਦੇ ਪਾਰ ਤਾਂਦੀ
 ਆਹੇ ਹੱਥ ਤੇ ਖੂਬ ਜਹਾਬ ਦੇਹਾਂ
 ਪਾਸਾਂ ਢੁਕਾ ਪਾਰੇ ਜਾਰੂਰ ਸਾਡਾ
 ਚਰਹੇ ਨਵਾਂ ਗੈਗਿਆਂ ਤੇ
 ਬੇਟੀਆਨ ਢੱਗ ਬੇ ਪੀਰ ਕਾਢਰ
 ਪਾਰੇ ਵਕਤ ਸੇਹਾਂ ਸਾਡੇ ਭੁਠੇ ਰ
 ਨਾਹੇ ਕੁਟਦਾ ਹੈ ਨਾਸੇ ਲੁਟਦਾ ਹੈ
 ਜੜਾਂ ਕੁਟਦਾ ਵਿਚੈਂ ਜਮਾਜ਼ਾਦ
 ਮੁਹੌਂ ਦਸ਼ੇ ਹੋ ਸਾਡਾ ਜਾਹ ਭਾਟੀਓ
 ਜੇਹਾਂ ਵਕਤ ਜੇ ਵਕਤ ਸਿਰਵਕਤ ਸਭ
 ਪਾਰੇ ਸਾਡੇ ਹੋ ਗਵਾਵਨੇ ਨਾਂ

ਗੱਲਾਂ ਸੁਹਿਰਿਆਂ ਸਾਰ ਘਬਰਾਵਨੇ ਨਾਂ
 ਬੇਹ ਦਸ਼ੇ ਹੋ ਮੂੰਹ ਭਵਾਵਨੇ ਨਾਂ
 ਤੈਕੇ ਭਗਿਆਂ ਦਮ ਭੁਲਟਾਵਨੇ ਨਾਂ
 ਮਰਦਾਂ ਵੱਗ ਗੈਗਿਆਂ ਦੈਹਾਵਨੇ ਨਾਂ
 ਸੁਹੁ ਕੇ ਰੱਖ ਸਾਡੇ ਸੁਆਵਨੇ ਨਾਂ
 ਪਟੇ ਪੈਂਹ ਪਾਰੇ ਘਬਰਾਵਨੇ ਨਾਂ
 ਭੁਟੇ ਪਾਇਓਇਹੋਂ ਭੁਲਾਵਨੇ ਨਾਂ
 ਅੱਗੇ ਵੱਗ ਭੁਲੇ ਪੈਂਹ ਆਵਨੇ ਨਾਂ
 ਜਿਮਤ ਯੱਹੀ ਦਿੱਲ ਭੁਲਗਾਵਨੇ ਨਾਂ
 ਬੱਛਾਂ ਇਟੀਓਂ ਰਹੇਨ ਆਵਨੇ ਨਾਂ
 ਗੱਲਾਂ ਮਿਠੀਆਂ ਤੇ ਭੁਲ ਜਾਵਨੇ ਨਾਂ
 ਪਿੱਛੇ ਕਾਇਨ ਸਾਂਗ ਦਥ ਜਾਵਨੇ ਨਾਂ
 ਨਾਹੇ ਰਸਦ ਗਸੇ ਵਿਚੁੰ ਆਵਨੇ ਨਾਂ
 ਭੁਤੇ ਪਾਰ ਕਰਦਾ ਪੇਖ ਖਾਵਨੇ ਨਾਂ
 ਪਾਰ ਰਖਾਂ ਪੈਂਹ ਭੁਲਾਵਨੇ ਨਾਂ
 ਜੇਹਾਂ ਵਕਤ ਜੇ ਵਕਤ ਸਿਰਵਕਤ ਸਭ
 ਪਾਰੇ ਸਾਡੇ ਹੋ ਗਵਾਵਨੇ ਨਾਂ

ਸਾਡੇ ਦੁਆਂ ਵਿਚੈਂ ਦੁਆਂ ਵੈਡੇਂ ਵੈਲੇ
 ਮੁਰਤ ਗੁਜ਼ਾਰ ਚੁਕੀ ਦੁਆਂ ਸੈਗਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਅਜ ਜਮਾਤੇ ਦ ਪਾਰ
 ਗੁੜੀ ਮਰਜ਼ ਵਿਚੈਂ ਵਿਚੁੰ ਜੇਹੀ ਪਾਇਆ, ਸਾਰਾਂ ਜੀਵਿਸੇ ਥੀਮਾਰ
 ਕੜੀ ਦੂਰ ਰਾਜ਼ ਤਕ ਨਜ਼ਾਰ ਮਾਰੀ, ਲਭੀ ਮਰਜ਼ ਢੱਗੀ ਸੁਕਾਰ
 ਮੁਹੱਕੇ ਕਰੋ ਮਾਰੇ ਦੂਜੇ ਦੇਸ਼ ਅੰਦਰ, ਬੀਤੇ ਚੀਨ ਮਡੀਨ ਖੁਆਰ
 ਆਏ ਮਿਰਕਾਂ ਕਨੇਤੇ ਰੈਂਸ਼ ਤੇ
 ਮਰਕੁ ਬੰਦੋਗ ਸਿਰਦਾਰੀਆਂ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਚੌਥਿਆ ਕਨੇਤੇ ਦ ਬਾਰ
 ਸਾਨੂੰ " ਸਾਨੂੰ " ਸਾਨੂੰ " ਸਾਨੂੰ " ਸਾਨੂੰ " ਸਾਨੂੰ " ਸਾਨੂੰ "

ਕੇਗੀਇਤੀ ਨਸੀਬਾਂ ਨੇ ਜਾਰ ਸਾਨੂੰ " ਸਾਨੂੰ "

ਮਿਲਾ ਅਜ ਜਮਾਤੇ ਦ ਪਾਰ ਸਾਨੂੰ " ਸਾਨੂੰ "

ਗੁੜੀ ਮਰਜ਼ ਵਿਚੈਂ ਵਿਚੁੰ ਜੇਹੀ ਪਾਇਆ, ਸਾਰਾਂ ਜੀਵਿਸੇ ਥੀਮਾਰ ਸਾਨੂੰ " ਸਾਨੂੰ " ਸਾਨੂੰ " ਸਾਨੂੰ "

ਕੜੀ ਦੂਰ ਰਾਜ਼ ਤਕ ਨਜ਼ਾਰ ਮਾਰੀ, ਲਭੀ ਮਰਜ਼ ਢੱਗੀ ਸੁਕਾਰ ਸਾਨੂੰ " ਸਾਨੂੰ " ਸਾਨੂੰ " ਸਾਨੂੰ "

ਮੁਹੱਕੇ ਕਰੋ ਮਾਰੇ ਦੂਜੇ ਦੇਸ਼ ਅੰਦਰ, ਬੀਤੇ ਚੀਨ ਮਡੀਨ ਖੁਆਰ ਸਾਨੂੰ " ਸਾਨੂੰ " ਸਾਨੂੰ " ਸਾਨੂੰ "

ਆਏ ਮਿਰਕਾਂ ਕਨੇਤੇ ਰੈਂਸ਼ ਤੇ
 ਮਰਕੁ ਬੰਦੋਗ ਸਿਰਦਾਰੀਆਂ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਚੌਥਿਆ ਕਨੇਤੇ ਦ ਬਾਰ ਸਾਨੂੰ " ਸਾਨੂੰ "

ਕਈ ਕਰ ਆਮਗੀਕਾਨੇ ਆਪਣਾ ਸੀ । ਛੁਠੇ ਇਤੀਓ ਸੈਨਤਾਂ ਮਾਰ ਸਾਨੂੰ
 ਸਾਮਝੀ ਇਕ ਨੁਂ ਆਸਾਂ ਨਮਾਹਿਆਂ ਨੇ । ਅਕਲ ਸੈਨਤਾਂ ਦੀ ਆਪਸ ਕਾਰ ਸਾਨੂੰ
 ਮੁੜ ਮੁੜ ਆਵੇ ਸਾਂ ਫੇਰ ਜਾਵੇ ਸਾਂ । ਆਵੇ ਜ਼ਬਾਨ ਸਚਰ ਕਰਾਰ ਸਾਨੂੰ
 ਬੁਡੇ ਜਾਤ ਅੰਦਰ ਭਾਵੇਂ ਦੁਖੀ ਛਿਡੇ । ਲਗੇ ਨੇ ਕਵਿਲ ਤੁਂ ਭੀ ਸ੍ਰਵਾਰ ਸਾਨੂੰ
 ਪਥਰ ਨਹੀਂ ਕਿਓਂ ਗਈ ਮਤ ਸਾਡੀ । ਬੀਤੀ ਵੱਸ ਕਿਵੂੰ ਮੰਡਰ ਮਾਰ ਸਾਨੂੰ
 ਤੁਂਗੀ ਮਤ ਲਗ ਭੈੜੇ ਮਰਜ਼ ਵਾਹਾ । ਜ਼ਰੋਂ ਛੁਟ ਆਇਆ ਜ਼ਿਸ ਮੌਕਾ ਵਾਹਾ ਸਾਨੂੰ
 ਭੁਲ ਰਾਵਿ ਚਾਹਾ ਕਰੇ ਨਾਲ ਹਾਇਆ । ਕੀਤਾ ਕਾਬੂ ਫਠੀਗ ਮਰਾਰ ਸਾਨੂੰ
 ਅਠੋ ਬੇਨਨਾਂ ਤੇ ਗੁਝਾਂ ਘਾਤ ਕਰਨਾਂ । ਭੈੜੀ ਲੱਭੀ ਅਗੇਜ਼ੀ ਸ੍ਰਵਾਰ ਸਾਨੂੰ
 ਭੁਲ ਰੇ ਗੁਲਦਿਆਂ ਨੂੰ ਮੁਰਤ ਗੁਜ਼ਰ ਗਈ ਸੀ । ਮਲਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕੇਥੀ ਗਮਖਾਰ ਸਾਨੂੰ
 ਪੈਸਾ ਇਕੱਥੇ ਨੂੰ ਸੀ ਪਾਸੇ ਖਰਚਿਣੇ ਨੂੰ । ਨੇਂ ਕੇਉਂ ਇਸਟ ਸੀ ਮਰਦ ਗਾਰ ਸਾਨੂੰ
 ਕਿਸ ਮਤ ਲਿਗੀ ਜ਼ਮਾਨੇ ਨੇ ਗੇੜੇ ਹਾਇਆ । ਬੀਤੀ ਆਪ ਕਿਥੇ ਕਰਤਾਰ ਸਾਨੂੰ
 ਭੁਲ ਇਤੀਓ ਚਲੇ ਕਨੇਡੇ ਨੂੰ । ਕਿਹ ਸਿਖ ਗੁਗਰਿਤ ਸ੍ਰਵਾਰ ਸਾਨੂੰ
 ਦੁਖੀ ਸੁਖੀ ਪੈਸਾ ਪੈਸਾ ਜਮਾ ਕਰਕੇ । ਬੀਤੀ ਸਾਗਿਆਂ ਤਾਈ ਤਪਾਰ ਸਾਨੂੰ
 ਭਾਸੇ ਸਤਰ ਹਜ਼ਾਰ ਨੂੰ ਚੇਟ ਲੈਕੇ । ਬੀਤੀ ਸਾਗਿਆਂ ਨੂੰ ਅਸਵਾਰ ਸਾਨੂੰ
 ਜ਼ਿਸ ਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਆਚੜੇ ਬੇਖੈਡ ਰੇਕੇ । ਕਿਹ ਸਿਖ ਗੁਗਰਿਤ ਹਲਕਾਰ ਸਾਨੂੰ
 ਨਾਲੇ ਦੇਖਨਾਂ ਜੇ ਕਦਰ ਆਪਣੀ ਨੂੰ । ਕਿਵੇਂ ਜਾਈ ਅਗੇਜ਼ੀ ਸ੍ਰਵਾਰ ਸਾਨੂੰ
 ਜ਼ਰੋਂ ਤੁਗਨ ਲਗੇ ਐਕੜੇ ਪੇਸ਼ ਆਈ । ਕਾਹੀਂ ਅਖੁਦਿਸ ਪਈ ਚੁਗੇ ਰਾਰ ਸਾਨੂੰ
 ਅਗੇ ਜਾਵੇਂ ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਗੇਕ ਇਤ । ਇਹ ਬਦਮਾਸ ਬੀਤੀ ਪੈਂਹਾ ਵਾਰ ਸਾਨੂੰ
 ਪਕੜ ਕਿਆ ਸ੍ਰਵਾਰ ਗੁਗਰਿਤ ਸਿਖ ਨੂੰ । ਬੁਹ ਸਵਾਨ ਬੀਤੇ ਪੇਚ ਰਾਰ ਸਾਨੂੰ
 ਬੀਤੇ ਪਤਨ ਛੋਗੇਹ ਦੇ ਇਤੀਆਂ ਨੂੰ । ਇਸ ਪਈ ਬਦਮਾਸ ਦੀ ਕਾਰ ਸਾਨੂੰ
 ਨਹੀਂ ਡੇਹ ਹਣ ਇਤੀਓ ਸਾਬੂ ਕਰਨਾਂ । ਕਿਹ ਸਿਖ ਹੁਣ ਥਾਪੀ ਮਾਰ ਸਾਨੂੰ
 ਠੀਕ ਜਾਵਾਸਾਂ ਵਿਚਕਾਨੇਡੇ ਦੇ ਇਕ ਵਾਗੀ । ਬੀਤੇ ਸੇਡ ਇਕ ਕੈਲ ਕਰਾਰ ਸਾਨੂੰ
 ਆਖਰ ਰਵਾਂ ਗੇਇਆ ਬੇੜੇ ਇਤੀਆਂ ਦਾ । ਖੜਕਨ ਲਗੇ ਪਈ ਤਾਰ ਪ੍ਰਤਾਰ ਸਾਨੂੰ
 ਬੁਡੇ ਜਾਤ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਜਾਕੇ । ਆਪਾ ਨਜ਼ਰ ਕਨੇਡੇ ਦੇ ਬਾਰ ਸਾਨੂੰ
 ਅਗੇ ਰੱਗ ਮੈਹਾ ਵਾਸੇ ਰੋਗ ਰੋਖੇ । ਦੁਖ ਮਿਸਨ ਲਗੇ ਬੇ ਸੁਆਰ ਸਾਨੂੰ
 ਰੇਤਿਨ ਮੀਲ ਸੈਂਗੇ ਬਾਹਰ ਖੜ੍ਹ ਕੀਤੇ । ਪੜੇ ਖੂਬ ਲਾਏ ਬੇ ਸੁਆਰ ਸਾਨੂੰ
 ਛੁਡੇ ਸਕਦੇ ਹਨ ਬੁਚ ਕੈਵ ਕੀਤੇ । ਪਾਹੀਂ ਵਿਚੱਕ ਪੜੈ ਜਿਵੇ ਮਾਰ ਸਾਨੂੰ
 ਲਗੀ ਖੜ੍ਹ ਕਨੇਡੇ ਦੇ ਇਤੀਆਂ ਨੂੰ । ਆਦੇ ਪਿਸ਼ਵੇ ਹੋਤਾ ਗੁਬੁ ਤਪਾਰ ਸਾਨੂੰ

ਕਹਕੇ ਬੋਟ ਕਰਦੇ ਦੀਗ ਸਾਡੇ ਅਏ ਮਿਸ਼ਨ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿਚ ਕਥ ਸਾਨੂੰ
 ਜਾਂਕੇ ਰੇਖ ਭਗ ਵਿੰਨ੍ਹ ਜੇਸ ਆਇਆ ਵਿਤੇ ਖਤ ਆਇਆ ਜੇਸ ਮਾਰ ਸਾਨੂੰ
 ਕਠਤ ਵਰਸ ਰੇ ਨਮ ਰੇ ਮਾਨਹੈ ਰੋਂ ਹੋ ਸਨ੍ਹ ਸੈਤਤੁੰ ਮਾਰ ਸਾਨੂੰ
 ਪਕੜ ਸਏ ਪੁਲੀਜ ਰੇ ਚੋਟੇ ਅਾ ਖੱਬਨਾਂ ਸੀਕੀ ਇਸਹੈ ਸਾਨੂੰ
 ਚਤੁਰੀਤ ਨਾਂ ਕਰਨ ਵੱਹ ਕਮਤੁੰ ਕਿ ਇਕ ਕਿਹੜੇ ਗੇ ਹੋ ਹਕਾਂ ਮਾਰ ਸਾਨੂੰ
 ਆਸੀ ਪੁਛਿਆ ਆਸਾਂ ਕੀ ਖੂਨ ਕੀਤਾ ਕਠਕਾਹ ਕਮ ਕਿਉਂ ਸਾਇਆ ਸੁਕਲ ਸਾਨੂੰ
 ਰੁਪ ਹੋ ਬਰਮਾਸੁੰ ਜਵਾਬ ਆਇਆ ਅਹੁ ਛਿਡ ਗਈ ਇਸਾਂ ਵਿਚੋਂ ਤਹ ਸਾਨੂੰ
 ਭੁਜ ਕਰ ਕੀ ਸਕੇ ਸਾਂਝੇ ਵੇਲੇ ' ਸੈਡ ਬੰਦ ਸਾਂ ਜਿਨ੍ਹੇ ਮਾਰ ਸਾਨੂੰ
 ਸਕੇ ਨਾਂ ਜਾਂਕੇ ਏਸ ਹੁੰਦੇ ਵਿਚੋਂ ' ਵਿਸੇ ਜੁਸ ਮਦੈ ਐਨ ਆਸਾਰ ਸਾਨੂੰ
 ਚੋਟੇ ਪਕੜ ਸੈਗ ਏਕ ਆਈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਾਹੀਂ ਜੀਓਇਆਂ ਨੂੰ ਗਏ ਮਾਰ ਸਾਨੂੰ
 ਨਾਂ ਛੁਪ ਜੇ ਨ ਕੀਤਾ ਅਨੁਹਾਗ ਸਾਂ ਰੋਗ ਰਿਹਾ ਰੇ ਰਿਹਾ ਗੁਬਾਰ ਸਾਨੂੰ
 ਪਾਰੀ ਬਿਤ ਵਸੂਡੇ ਬੰਦ ਕੀਤੇ ' ਸੈਵ ਸਾਡਿਆ ਕੀਡੇ ਕੇ ਮਾਰ ਸਾਨੂੰ
 ਨਾਂ ਕੇਥੀ ਪੁਛ ਰਾਤੇ ਨਾਂ ਕੇਥੀ ਰਸ ਨਾਥੀ ਵਿਸੇ ਜੁਸ ਮਦੈ ਅੰਮ ਗੁਬਾਰ ਸਾਨੂੰ
 ਆਖ ਹੋਤੇ ਭਿਕੋਟੀ ਇਸਾਂ ਬੇੜ ਅਧੀਨੀ ਰਾਤੀ ਪੈਰ ਕਰ ਸਾਨੂੰ
 ਨਾਂ ਕੁਝ ਪੁਛਿਆ ਹਾਜ਼ਨ ਨਿਆਹਿਆਂ ਵਾਹ ਕਸ਼ ਨਾਂ ਜੈਚ ਕਿਸੀ ਸ਼ਾਹ ਸਾਨੂੰ
 ਦੂਜੇ ਹੋਜ ਵੈਨ ਕੇ ਵਿਗ ਆਣ ਪੈਹੁੰਚੇ ' ਰਾਖ ਕਾਹ ਕੀਤ ਘਾਊ ਵਾਰ ਸਾਨੂੰ
 ਪੰਜ ਸਤ ਜਾਗ ਗਜ ਠਾਸ ਸ਼ੈਤੈ ' ਕੀਤ ਬੰਦ ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਕਥ ਸਾਨੂੰ
 ਪਾਗ ਹੋਵਿਚੁੰ ਜਹ ਜਾਰੇ ਵਿਚੁੰਤੇ ' ਬਾਹ ਬੋਟ ਲਾਏ ਪਾਗ ਹੋ ਰਾ ਸਾਨੂੰ
 ਕਿਸ ਨੂੰ ਰਸੀਏ ਰਿਹਾ ਸਾਂ ਰਾਜ ਜਾਹ ਹੋਏ ਕੇਥੀ ਪੁਛ ਰਾਤ ਨਾਂ ਗਮ ਖੁਆਰ ਸਾਨੂੰ
 ਚਤੁਰੀਤ ਕਰਨੇ ਸਾਨੂੰ ਬੰਦ ਕੀਤ ' ਖੁਲ ਕਰ ਗੀ ਨੇਕ ਸੁਕਾਰ ਸਾਨੂੰ
 ਬੇੜੀ ਵਿਚੁੰ ਆਕੇ ਕੇਥੀ ਨਾਂ ਮਿਸ਼ਨੀ ਕਿਹੜੀ ਇਤੁਸਾਂ ਜਲ ਕਾਰ ਸਾਨੂੰ
 ਕੀਨੇ ਜਾਓਨੇ ਰਾਖ ਹੋ ਹਕਮ ਨਾਂ ' ਸਾਇਆ ਹਕਮ ਕਰ ਕਾਹ ਸੁਕਾਰ ਸਾਨੂੰ
 ਪਾਣੀ ਅਤ ਮੁਕ ਲੰਗ ਮਸਤੇ ਹਿਆ ਕੇਥੀ ਪੁਛ ਰਾਤ ਨਾਂ ਖਚ ਹ ਜਾਰ ਸਾਨੂੰ
 ਪਾਣੀ ਪੀਛੀ ਨੂੰ ਨਾਂ ਅਤ ਖਾਣੀ ਨ ਹੈ ' ਰਿਹਾ ਮਸਤ ਲੰਗ ਵਿਹ ਸਾਰ ਸਾਨੂੰ
 ਜਾਗ ਵਿਚੁੰ ਪੁਕੇ ਸਾਰੇ ਸੁਹਤ ਅਥੈ ਛਾਕੇ ਕਟੈ ਪਾਂਥ ਕਥੀ ਬਾਰ ਸਾਨੂੰ
 ਪਾਂਥ ਰਖ ਤੇ ਰਖ ਜਾਹ ਸੈਗੈਹੈ ' ਆਹ ' ਬਿਨ ਜਾਗ ਮਨੁੰ ਰਾਗ ਹ ਜਾਰ ਸਾਨੂੰ
 ਨਾਂ ਤੇ ਆਪ ਵਿਚੁੰਤੇ ਨ ਸੈਣ ਵਿਚੈ ' ਗਸ਼ ਨ ਕਾਈ ਅਤੇ ਕਥ ਨ ਸਨੁਹ ਸਾਨੂੰ
 ਗਸ਼ ਤੁਝੀ ਅਤ ਰਾਗ ਵਾਹ ਮਿਟ ਵੇਦੇ ਹ ਜਾਂਹੀ ਅਪਾਣੀ ਦਾ ਹ ਪਾਰ ਸਾਨੂੰ

ਪਿਨ੍ਹੋਹੁ ਨ ਜੇਵਿਚੁ ਫੈਨੋਵੈਰੁ ' ਜਾਜਮ ਗੀਕਾਵਿਰੇ ਭੁਖੇ ਮਾਰ ਸਾਰੇ " ॥
 ਵਾਂਗ ਕੁਕੜਾਂ ਰੇ ਸਾਰੇ ਬੰਚੁ ਕੀਤੇ ' ਸਾਇਰ ਸਮਝਿਆ ਈਵਥਦਦੁ ਸਾਰੇ " ॥
 ਇਕਨਿਤ ਰੇਹੁ ਗਸ਼ਨ ਸਤੁ ਸਿਰਾ ਬੰਚੁ ਰਖਣ ਵਿਰੇ ਰਖਚੇ ਤਗਸ ਜੜ੍ਹ ਸਾਰੇ " ॥
 ਪਿੱਠੀ ਭੇਜਨ ਰੇ ਤੁੰ ਬਾਹਰ ਨਾਂਗੀ ਵਿਰੇ ' ਪੜ੍ਹ ਕੈਗੁ ਭੁਸ਼ੇ ਗਈ ਵਿਚੁ ਸਾਰੇ " ॥
 ਤਾਲੈ ਵਿਚੁ ਅਖਘਾਂ ਰੇ ਤਿਖਣ ਝੁੰਠੁੰ ' ਬੜੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹਨ ਤਿਪੁ ਬੁਤਿਆ ਸਾਰੇ " ॥
 ' ਭੇਜਾ ਪੈਣ ਅਖਘਾਂ ਵਿਚੀ ਕਰਨ ਕੁਣੈ ' ਵਿਚੇ ਵਿਚੁ ਰਿਤੁ ਭੁਖੇ ਮਾਰ ਸਾਰੇ " ॥
 ਯਹੁ ਪੈਣ ਅਖਘਾਂ ਰਿਤ ਇਨਸਾਫਕੁਝ ਤੁੰ ' ਰਖੀ ਕਰਨ ਇਨਹਾਂ ਬਸਾਖਾ ਸਾਰੇ " ॥
 ਇਕਨਿਤ ਗੀਰ ਰਹੁੰ ਗੀਰਿਆ ਜਾਜਮ ਸਾਰੇ ' ਹਗੀ ਮੂਲ ਨਾਂਗੀ ਖਚਰ ਸਾਖ ਸਾਰੇ " ॥
 ਅੰਪੀ ਹਾਤ ਵੈਸੇ ਧਾਵ ਭਿਠ ਕੀਤੇ ' ਕੈਗੁ ਛਡਣੁੰ ਨਾਂਗੀ ਰੇਣੁ ਮਾਰ ਸਾਰੇ " ॥
 ਅਸੀਂ ਪਿਆ ਮੁੜ ਜਾਂਗੇ ਰੇਹੁ ਗਸ਼ਨ ' ਸਚੇ ਕੋਖੁੰ ਕੈਤ ਅਕਰਾ ਸਾਰੇ " ॥
 ਕੈਣੁ ਸੁਹਰ ਅਸਾਂ ਤਿਆਹਿਆਂ ਦੀ ' ਜਗੇ ਕਰਨ ਸਿਰਤੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰ ਸਾਰੇ " ॥
 ਢੇਲੀ ਚੁਰੇ ਸੇ ਬੰਚੇ ਤੇ ਰਾਤ ਆਂਧੀ ' ਸਾਸੜੁ ਪੈਣ ਤਾਏ ਕਰਨ ਬਾਗ ਸਾਰੇ " ॥
 ਅਸੀਂ ਸਮਝਿਆ ਮਰਨ ਭੁਜੇ ਭੜ੍ਹੇ ' ਮਤੁੰ ਰੇਹੁ ਗੋਟੇ ਹੁਧੀ ਮਾਰ ਸਾਰੇ " ॥
 ਕਿਉੰ ਪੈਣੁੰ ਹੁੰਗੇ ਰਾਸਨ ਕੇ ਜੈਨੁੰ ਨਾਂਗੀ ' ਜੀਮਾਂ ਪੰਪ ਜਾਪਨ ਵਿਛਕਾ ਸਾਰੇ " ॥
 ਇਕ ਬੁਖ ਪਿਆਸ ਰੇ ਚੁਡੀ ਕੀਤੇ ' ਹੇਰੇ ਰਖ ਪੈਗੇ ਬੇ ਸੁਮਾਰ ਸਾਰੇ " ॥
 ਜੇਗੜ੍ਹ ਹਈ ਰੁਕ੍ਤਾਸੀਆਂ ਹੁਧਿਤ ਸਤ, ਅਗੋਂ ਹੇਠਿਆ ਕਰੇ ਜਤ ਕਰ ਸਾਰੇ " ॥
 ਅਥਤੇ ਖਾਤਮਾਂ ਹੇਠਿਆ ਇਸੀ ਥੰਮੇਂ ਹਥੀਆਧ ਪੈਣ ਸਾਹੀ ਮਾਰ ਸਾਰੇ " ॥
 ਜਾਰੇ ਵਿਚੁ ਕਹ ਜਾਂਦੇ ਵੇਦੁੰ ਸਾਹੀ ਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਸਾਹੀ ਮਾਰ ਸਾਰੇ " ॥
 ਸਾਡੇ ਹਥੰ ਖਾਤਮਾਂ ਕੱਲੇ ਕੋ ਸ ਸਾਸੜੁ ' ਹਾਏ ਮਾਰੇ ਨੂੰ ਤਖੰਤ ਮਾਰ ਸਾਰੇ " ॥
 ਅਸੀਂ ਸੋਚਿਆ ਮਾਰੇ ਹੁੰਦੇ ਰੇਗੇ ਪਾਸੀਂ ' ਜੇਨੁੰ ਲੜੇ ਤੁੰ ਗੀਰੇ ਸਾਹੀ ਮਾਰ ਸਾਰੇ " ॥
 ਈਹੁ ਜੋ ਚੁਕੇ ਖਾਤਮਾਤਿਆਰੁ ਹੇਠਿਆ ਕੁਠੇ ਕੇ ਜਿਆਂ ਰੇ ਪਦੇ ਵਿਚੁ ਸਾਰੇ " ॥
 ਹਿਰ, ਸਿਖ, ਭੁਠੇ ਬੁਲੇ ਗਾਜੀਆਂ ਰੇ ' ਜਾਹੁ ਖਨ ਅਧਿਆ ਜੇਸ ਮਾਰ ਸਾਰੇ " ॥
 ਭੁਠੇ ਸੇਬ ਜਾਹੁ ਤਪਠੁੰ ਬਾਂਕੇ ' ਅਗੋਂ ਹੁੰਤ ਜਕੜੇ ਪਕੇ ਮਾਰ ਸਾਰੇ " ॥
 ਅਹੁ ਕਰੁੰ ਕੀਤੇ ਤਾਹ ਦਿਨ ਵਿਚੀਆਂ ਨੇ ' ਕੈ ਮੀ ਖਨ ਆਖ ਜੇਸ ਮਾਰ ਸਾਰੇ " ॥
 ਇਕ ਰੂਸਾਹੇ ਰੇ ਅਗੋਂ ਹੇਠਿ ਸਕੜੇ ' ਸਦੇ ਮੌਤੁੰ ਰੂਬੇ ਹਕਾਂ ਮਾਰ ਸਾਰੇ " ॥
 ਪੈਣ ਸੈਉ ਥੰਸ ਸਦੀਮ ਦੇ ਪੰਧੁੰ ਛੁੱਟੇ ' ਭੁਤੇ ਤੁਨੀਆਂ ਰੇ ਪੰਧੁੰ ਪਾਰ ਸਾਰੇ " ॥
 ਅਸੀਂ ਸੀਸਹੀ ਵੀ ਪਿਆਤ ਸੀਸੀ ਭੁਤੇ ' ਕੈ ਗੜ੍ਹ ਸਕੜੇ ਸੀਕੜੇ ਮਾਰ ਸਾਰੇ " ॥
 ਅਸੀਂ ਹੁਠੁੰ ਰੇ ਵਾਂਗ ਤਿਆਸ ਤੇਵੇ ' ਮਿਤੀਆਹੁਥੰ ਸਥੰਥੰ ਸਿਕੜੇ ਸਾਰੇ " ॥
 ਤੇਵੇ ਵਾਂਗ ਤਿਆਸ ਤੇਵੇ ਸਾਹੀ ਕੁਝੇ ' ਤੁਲਾਕ ਹੋਗੇ ਸੀਸੀ ਵੀ ਸਾਰੇ " ॥

ਅਗੋਤੇ ਛੁ ਗੋਲੀਆਂ ਮਾਰੇ ਸਾਂ । ਜੇਹੜੇ ਰਿਸਦੇ ਸਨ ਤਹਨ੍ਹੇ ਪਾਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਆਸੀਂ ਕੇਲਿਆਂ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਇਤਿ । ਨਜ਼ਰ ਆਗਈ ਭੇਡਾਂ ਦੀ ਫਾਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਜਪਾਂ ਤੇਟੇ ਗਏ ਕਥੀ ਜਵਾਨ ਭੁਂਦੇ । ਐਪਰਿਜਿੱਤ ਇਤੀ ਕਰਤਾਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਅੱਸੀਂ ਰਾਤ ਸਾਡੇ ਛੁਤੇ ਰੇਣੂ ਸਾਵਂ । ਇਸ ਗਹੌਂ ਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸਾਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਵਿਚ ਸੈੱਧਰ ਰੇ ਵੀਗੇਂ ਪਵੇ ਰੈਲਾ । ਸਾਰਾ ਗਾਲਿਸੇ ਸੁਥੱਗ ਸਾਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਸਾਰੁ ਪਸਟੱਛੁ ਤਿਆਰ ਬਰਤਿਆਰੋਗੇ ਆਵਮ ਨਜ਼ਰ ਆਵੈ ਬੇ ਸੁਮਾਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਰੇਕੇ ਰਿਸਨ ਵੀਗੇ ਚਾਰੇ ਬਾਰ ਸਾਡੇ । ਰਿਸੇ ਸ਼ਸ਼ਕੱਤੀ ਤੇਜ਼ ਤਲਵਾਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਸਾਰੁ ਬੋਟ ਲੜਾਈ ਦੇ ਜਾਂ ਰੀਤੇ । ਸੈਤ ਪਈ ਤੁਰੈ ਝੜੀ ਮਾਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਖਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਿਥੋਂ ਆਵਮ ਟੁੱਟੇ ਆਪਾ । ਖੜੇ ਰੇਖਰੇ ਹੇਕ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਕਿਗ ਜਾਹਜ਼, ਤੁਣੀਆਂ ਤੀਡੁਕ ਕਰਾਟ ਵਲੇ । ਗੱਜ ਜਾਹਜ਼ ਦੇ ਵਢਾਰਾਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਆਸੀਂ ਸੇਰਾਂਗੇ ਤੁਸਾਂ ਦੀ ਜਾਹ ਵਲੇ । ਆਸੀਂ ਮਹਰੇ ਹੁਚਿਨਾਂ ਮਦਰਗਾਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਆਸੀਂ ਮਹਰੇ ਛੁਪਰ ਸੇਰੇ ਤੇਵੇ । ਬਸਰਿਸ ਪਏ ਭੈੜੇ ਆਸਾਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਆਸੀਂ ਤਾਰ ਪਰ ਤਾਰ ਖੜੋਕੈਹ ਲੱਗੇ । ਅਜੱਤ ਸਾਂਭੇ ਅਗੇਜ਼ੀ ਸ੍ਰਕਾਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਜਮੇਤੇ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਮਦਰਤਮਨੀ ਦੇਹ ਜਵਾਬ ਆਪਾ ਆਖਰ ਕਾਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਪਾਰੇ ਕਿਉ ਆਮੇਨੀ ਨੇ ਜੇਹ ਪਾਇਆ । ਰੋਠੇ ਤਰਫ਼ਿਸੇ ਪੰਦੂਕਾਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਜਰਇਂਕ ਤਰਫ਼ਿਆਰੀਆਂ ਮਛਨੇ ਰੀਆਂ ਕੇਣੀ ਨਿਸਦਾ ਨਹੀਂ ਮਦਰਗਾਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਲੱਖਾਂ ਕਟੁ ਮੁਸਾਈਤਾਂ ਆਸੀਂ ਆਏ । ਆਗੈ ਦੁਖ ਤੇ ਦੁਖ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਜਿਸ ਦੀ ਲਈ ਜਾਨਾਂ ਬੇਚਹੇ ਲੜਦੇ । ਭੁਲ੍ਹੇ ਗਈ ਅਗੇਜ਼ੀ ਸ੍ਰਕਾਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਤੇਪਾਂ ਬੀਝੀਆਂ ਆਸਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਆਂ ਤੇ । ਇਹੋ ਦੁਖੁੰਡਹਲੇ ਸਿਤਮਗਾਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਆਸੀਂ ਤਿਨ ਸੇਖਿਨਾਂ ਹੁੰਘਾਰ ਇਦੀ । ਮਾਰਨ ਆਗਦੇ ਕਈ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਕੇਹੜਾ ਜਾਮਿਆਂ ਸੀ ਸਾਨੂੰ ਮੇਡ ਰਿੰਦ । ਗਵਰਮਿਟ ਤੁਦੀ ਮਦਰਗਾਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਤਾਕਤ ਬੀ ਸੀ ਕਰਨੇਹੈਂ ਕੇ ਹੈਤੇ ਦੀ । ਜੇਠਰੀਗ ਨਾਂ ਕਕਦਾ ਖੁਆਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਮੁਹੱਦੀ ਅਜੱਤ ਭੇਟ ਜਾਣਾ ਜ਼ਹਨੇ ਹੋਇਆ । ਰੇਹੇ ਰੁਖੁੰਦੇ ਦੇਹ ਆਪ ਕਟਕਾਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਬਾਬਸਤ ਦਿਚੁ ਭੁਅੰਧੀਆਂ ਤਾਸ ਆਂਧੀ ਹੜਦੇ ਭੁਲ੍ਹੀ ਨਹੀਂ ਚਤੁਰਾਜ ਦੀ ਵੁਡੀ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਆਸੀਂ ਚੀਨ ਅਫਗਾਨ ਨੂੰ ਫੁਤੇ ਕੀਤ । ਸਾਡੇ ਕਰਤਚਾਂ ਨੇ ਤਿਆ ਮਾਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਭਾਵੀ ਜਾਹ ਲੜਦੇ ਆਸੀਂ ਦੈਹ ਪਾਇਆ ਭਭਨੀ ਪਈ ਕੀਤੀ ਸਾਡੀ ਕਾਰ ਸਾਨੂੰ ॥
 ਬਾਮੁੰਡੇ ਸੀਆਂ ਪੁਲਹੀ ਕੈਨ ਹੀਤ । ਜਾਸਮ ਨਜ਼ਰ ਆਇਆ ਰਗੇਰਾਰ ਸਾਨੂੰ ॥

ਖੂਨ ਸੁਕਿਆ ਰਹੀ ਸਾਡੀਜ਼ਮੀ ਛੂਡੇ । ਪਾਟੇ ਦੁਖ ਸੀ ਬੇ ਸ਼ਾਰ ਸਾਨੂੰ
 ਜਾਨ੍ਹ ਵੈਚ ਬੈਠੇ ਪਾਰੇ ਭੁਗੋ ਭਾੜੇ । ਵੀਰੇ ਅਜ ਲਗੀ ਖਬਰ ਸਾਰ ਸਾਨੂੰ
 ਪਾਰੇ ਜਾਓਹੈ ਦਾ ਕਾਹਦਾ ਤਜੇ ਸਾਡੇ । ਰੁਕੈ ਦੁਰੈ ਕਰਦਾ ਸਨਸਾਰ ਸਾਨੂੰ
 ਸਾਡਾ ਤਕ ਬੀਏ ਮੁਲਕਾਂ ਰੂਜ਼ਿਆਂ ਰੇ । ਮੁਲਕ ਵਿਚੋਂ ਲਗੋਂ ਪਕੈ ਚਾਰ ਸਾਨੂੰ
 ਆਪੇ ਕਰੋਇਜਤ ਸਾਰਾ ਜਗੋ ਸਾਡੀ । ਮੁਲਕੀ ਗਜ਼ ਰੋਵੇ ਖੁਦ ਮੁਖਤਤ ਸਾਨੂੰ
 ਸਾਡਾ ਗਜ਼ ਰੋਵੇ ਸਾਡਾ ਭੁਗੋ ਰੋਵੇ । ਛੇਰ ਕਰੋਹਰ ਇਕੱਕਿਓਂ ਨਾਪਿਆਰ ਸਾਨੂੰ
 ਫੈਦਾ ਨਹੀਂ ਰੁਕੇ ਦੇਸ਼ੀ ਆਓਹੈ ਦਾ । ਲਗੀ ਅਜੋਂ ਤੈ ਠੀਕ ਵਿਚਾਰ ਸਾਨੂੰ
 ਪੈਸਾ ਬੇਜਤ ਪਾਰੇ ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਅੰਦ੍ਰੂ । ਲੁਟੀਜਾਏ ਢੀਗੀ ਸੁਕਾਰ ਸਾਨੂੰ
 ਵਿਚਵਾਨ ਰੁਸਦੇ ਜੇਸ਼ੋਂ ਵਿਚੋਂ ਸਾਡੇ । ਕਰਨੀ ਮਿਸੇ ਨਾਂ ਜਾਲ ਪੁਕਾਰ ਸਾਨੂੰ
 ਲਖਾਂ ਜੀਗੋ ਕੀਤੇ ਖਾਤ੍ਰ ਰੁਸਮਹਾਂਦੀ । ਤੁਝੀ ਪਈ ਬਾਜ਼ੀ ਵਿਚੋਂ ਹਰ ਸਾਨੂੰ
 ਜੇਕਰ ਚੇਤਦੇ ਹਾਂ ਆਗੀ ਕੈਹੁ ਸਾਨੂੰ । ਜਗ ਪੁਛਦੇ ਨਹੀਂ ਖਬਰ ਸਾਰ ਸਾਨੂੰ
 ਰੂਪੈ ਮਰਦੇ ਹਾਂ ਕਾਸ ਪਲੇਗ ਪਾਈ । ਕਰਦੇ ਦੇਸ਼ ਪਰਦੇਸ਼ ਮੁਆਰ ਸਾਨੂੰ
 ਇਦੇਸਤਾਨੀਓਂ ਹੁਣ ਕੇਗੀ ਤੋਹ ਸਾਈ । ਰੁਸਮਹੁ ਕਈ ਕਰ ਚੁਕੈ ਵਾਰ ਸਾਨੂੰ
 ਰਸੋਂ ਗਰਦ ਕਗੀ ਏਚੋਸ਼ ਮੁਲਕਾਂਦ੍ਰੂ । ਲਗੀ ਅਜ ਪੰਜਾਬੀਓਂ ਸਾਰ ਸਾਨੂੰ
 ਮਾਰ ਮਾਰ ਭੁਗਾਣ੍ਹ ਰੇ ਘਾਹ ਸਾਰੇ । ਆਈਜ਼ਾਨ ਨਾਂ ਸੋਚ ਵਿਚਾਰ ਸਾਨੂੰ
 ਪਾ ਖਾਗੇਸੀਆਂ ਲੜੇ ਫਰੀਦ ਬਦਤੇ । ਪਾਰੇਜ਼ਿਆ ਭੁਲੇਖੇ ਨੇ ਮਾਰ ਸਾਨੂੰ
 ਪੜ੍ਹੇ ਸੁਣ ਵਾਲੇ ਇਦੇਸਤਾਨ ਵੀਰੇ । ਕੇਵੀ ਦੇਸ਼ ਖੰਨੇਕ ਵਿਚਾਰ ਸਾਨੂੰ
 ਦਸਮਾਂ ਖਾਲੀਆਂ ਆਸਾਂ ਨੇ ਬੈਠੋਂ ਗੇਸੇ । ਕਰਨ ਪਵੇਗ ਖੁਪ ਬਲਪਰ ਸਾਨੂੰ
 ਆਓਹੁਦੀਓਂ ਰਸਕੇ ਗਰਦ ਕਰੀਏ । ਹੇਉਂ ਗਰਦ ਬਿਨਨਹੀਂ ਛੁਟਕਾਰ ਸਾਨੂੰ

ਸਾਡੇ ਵੀਗੇਂ ਤੁਸਾਂ ਬੇ ਖਤਰ ਕੈਹੁ ਹਾਂ । ਆਸੀਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਇਖਾ ਰਿਆਂਗੇ
 ਜਿਵੇਂ ਆਸਾਂ ਨੂੰ ਇਤੀਂ ਤਕਲੀਫ਼ਿਤੀਂ । ਫਤੋਂ ਦੇਸਦਾ ਆਸੀਂ ਚਖ ਰਿਆਂਗੇ
 ਸਿਪਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਆਸਾਂ ਨੇ ਦੇਸ਼ ਵਾਲੀਂ । ਚਲਕੇ ਮੁਲਕਾਂਦ੍ਰੂ ਭੋਗ ਸਾਹਿਆਂਗੇ
 ਰੁਪੱਚਪ ਨਹੀਂ ਬੈਠਦੇ ਰੇਖ ਲੈਹਾਂ । ਆਫ਼ਤੇ ਕੇਵੀ ਨਾਂ ਕੇਵੀ ਜਿਆ ਦਿਆਂਗੇ
 ਆਸੀਂ ਤਲੀ ਪਰਭਿਆ ਸਾਸ ਆਪਣਾਂ । ਕੇਵਾਂ ਹਿਰ ਵਿਚੋਂ ਗਰਦ ਮਤਿਆਂਗੇ
 ਜੀਓਂਟੀਜਾਨ ਨਹੀਂ ਹਟਦੇ ਮਿਠੇ ਕਰੇ । ਜਿਨ੍ਹੋਂ ਜੇਤੇ ਸਗੋ ਵਾਰ ਸਾਹਿਆਂਗੇ
 ਕਰਦੇ ਮਿਸਤ ਨਹੀਂ । ਆਸੀਂ ਕਵਾਲ ਸਾਲੀ ਹੁ ਕੰਡਾ ਮਾਰਕੇ ਮੁੰਹ ਭੁਵੇ ਰਿਆਂਗੇ
 ਪੱਲ ਲਗੇਂ ਰਹੇ ਪਾਸੁੰ ਰਹੇ । ਹੈਂਦੂ ਜਾਹੀ ਚੜੀ ਕੇਹੀ ਸਾਹਿਆਂਗੇ

ਹੁਣਗੀ ਵਛਰਾਗੀ ਵਾਤੇ ਗੀਤ ਗੋਰੇ ' ਰਾਤੋ ਰੇਸ਼ ਅੰਦੂ ਹੈਸ ਪ ਸਿਆਂਗੇ " ॥
 ਕੋਨੋ ਛੱਜ ਕੇ ਜਾਰੋ ਗੋਰੇ ਬਾਹਿਰ ਕਰੋ ' ਆਸੀ ਆਪਣੁ ਜੋ ਗਰਿਖ ਸਿਆਂਗੇ " ॥
 ਕਤਲ ਆਮ ਕੀਤੀ ਜਾਰੇ ਪਾਜੀਆਂ ਰੀ ' ਤੇਰੇ ਜਾਲ ਮਾਰੇ ਸਾਥ ਕ ਸਖਿ ਸਿਆਂਗੇ " ॥
 ਜਥਾ ਕਟੋ ਠੰਗ ਰੀ ਸਟੋ ਰੇ ਈਏ ' ਕਾਲ ਜੋ ਕਤਲ ਕੈਹਿ ਹ ਟੱਤ ਸਿਆਂਗੇ " ॥
 ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਸਾਡੇ ਨਾ ਸ ਜਾਤ ਮਹੇਇਆ ਗਿਣੁ ਗਿਣੁ ਦੂਜਾਮਾਂ ਨੂੰ ਬਿਕੇ ਸਾਹਿਆਂਗੇ " ॥
 ਸਾਨ੍ਹੀ ਕਸਮ ਸ਼ਹੀਰ ਰੀ ਹਿੰਦ ਦੌਰੇ ' ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਜਾਤ ਮਹੇਇਆ ਵੱਟ ਸਾਹਿਆਂਗੇ " ॥
 ਹਿੰਦੀ ਮਹੇਨ ਹੁੰਹੁੰ ਅਜੇ ਜਿੰਦੇ ਚਾਕੀ ' ਸਾਰੇ ਜਾਂਗੇ ਨੂੰ ਸਾਠ ਰਖਲ ਸਿਆਂਗੇ " ॥
 ਨਹੀਂ ਬਪਰਾਵੇ ਦਾਲ ਖੂਨ ਸੁਕ ' ਦੀਰੇ ਪਤ ਠੰਡੀਂ ਗੇ ਨੂੰ ਲ ਸਿਆਂਗੇ " ॥
 ਸਾਨ੍ਹੀ ਵਿਚੁ ਮੈਦਾਨ ਰੇ ਖੜ੍ਹੇ ਸਮੜੇ ' ਪਾਜੀ ਬਕਰੇ ਦੁੰਗ ਝਟਕ ਸਿਆਂਗੇ " ॥
 ਮੁਸਲਮਾਨ ਹਿੰਦੁ ਸਿਖ ਰਾਹ ਸਾਡੇ ' ਬੇਈ ਮਾਨ ਰੇ ਤੁਖਮ ਪਟ ਸਿਆਂਗੇ " ॥
 ਆਸੀ ਜੀਓਂ ਰੇ ਹੁੰਚ ਰੇ ਗਾਜੀਆਂ ਰੇ ' ਬਰਤ ਤੁਠਕੀ ਈਗੁਆ ਰਾਜ ਸਿਆਂਗੇ " ॥
 ਮੁਸਲਮਾਨ ਹਿੰਦੁ ਜਿਵੇਂ ਪਾੜ੍ਹ ਮਾਰੇ ' ਜਾਹਨੀ ਪਤ ਠੰਡੀਂ ਗੇ ਨੂੰ ਲ ਸਿਆਂਗੇ " ॥
 ਭਿੰਡੀ ਉਦਿਤ ਪਿਅਰ ਬਰਤ ਪਿਅਰ ਰੇ ਜੇ ' ਆਸੀ ਆਪਣੀ ਭਿੰਡੀ ਵੱਤ ਸਿਆਂਗੇ " ॥
 ਦੁਖੀ ਮਿਟਣ ਵਾਤੇ ਨਹੀਂ ਰਾਗ ਸਾਡੇ ' ਕਰੋ ਸੁਖਨ ਕ ਬਾਨੇ ਨ ਭੁ ਵਿਆਂਗੇ " ॥

ਪਿਆਰੇ ਵੱਡਾ ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਸੀਨੇਸ

ਕਾਮਾਗਾਟ ਮਾਹੂ ਰੇ ਹਿੰਦੀਆਂ ਵੱਲੋਂ

ਸੁਹਿਆਂ ਤੇ ਦਸੀਤੁਸ਼ਾਂ ਨੇ ਵੱਡਾ ਵਾਤੇ ' ਆਸੀ ਸਖਾਂ ਗੀ ਕਸਟੋ ਭੁਠੋ ਗਏ ਹੁੰ ' ॥
 ਰੇਟੀ ਬਾਝ ਭੁਖੇ ਪਾਣੀ ਬਾਝ ਪਿਆਸੇ ' ਆਸਹੁ ਸਾਗਰਾਂ ਵਿਚੁ ਜਾਮ ਗਏ ਹੁੰ ' ॥
 ਪੈਸਾ ਸਖਾਂ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਗੀ ਖਰੁੱਲ ਕਰਕੇ ' ਰੁਖ ਜਾਨ ਤੇ ਸਖਤ ਭੁਠੋ ਗਏ ਹੁੰ ' ॥
 ਬਾਹੁੰਗੇ ਮਹੇ ਪਕੈ ਮਾਹੂਨ ਫੈਜ ਆਈ ' ਖਾਸੀ ਹਬੋ ਰੇ ਹਬੁ ਰੁਖ ਗਏ ਹੁੰ ' ॥
 ਸਦੀਆਂ ਹੁੰਹੁੰ ਗੁਜ ਮਾਨ ਤੁਣੁ ਟਾਂ ' ਸਾਡੀ ਖਤਕ ਨੂੰ ਸਾਥ ਕ ਸਖਗਏ ਹੁੰ ' ॥
 ਰੁਸਾਮਨ ਦਾ ਰੁਕੀਤੇ ਭੈਕੇ ਆਸੀ ਸਾਡੇ ' ਜਾਸਹ ਮਹਜਨੂੰ ਪਨਖ ਪਨਖ ਗਏ ਹੁੰ ' ॥
 ਕਟੀ ਭੁਖ ਪਿਆਸ ਤੇ ਸਾਰੇ ਠਕੇ ' ਸਿਰੜ੍ਹ ਸਲੁੰਨੇ ਚੋਹ ਕਮ ਗਏ ਹੁੰ ' ॥
 ਹਿਆ ਪਨਖ ਕਾਨੂੰਨ ਠੰਡਗਿਆਂ ਦਾ ' ਰਾਸਾਮਨ ਕੈਪਤੇ ਹਜ ਚੜੀਪ ਗਏ ਹੁੰ ' ॥
 ਆਖਰੁ ਕੂੰਢ ਕੀਤੀ ਪਿਆਰੇ ਵੱਡਾ ਵਾਤੇ ' ਹੈਂਹਿਰੇ ਸਾਗਰਾਂ ਤੇ ਚੁਕੋ ਸਾਗਏ ਹੁੰ ' ॥
 ਹਿੰਦੀ ਸਾਮੜੇ ਖਾਰ ਜਪਾਨ ਤਾਈ ' ਭੁਸੈ ਵਾਰੋਤੇ ਆਸੀ ਪਚਰਗਏ ਹੁੰ ' ॥
 ਸਾਡੇ ਰੁਸਾਮਨ ਸਾਰੇ ਹਿੰਦੇ ਸਾਰੇ ' ਉਛਵਾਸੀ ਲੁਕਸੈ ਸਾਹ ਗਏ ਹੁੰ ' ॥

ਮਤੁ ਸਮਝਕੇ ਖਾਡ ਪਾਰਦ ਕਰੋ ਸੋ 'ਕਾਸੇ ਨਗਹੈ ਅਸੀ ਸਮਝੁ ਗਏ ਹੁ' "ਿਛਕ ਇਲਾਰੇ ਦੁਖੁ ਮੁਸੀ ਬਤੁ ਨੂ 'ਕੁਝਤ ਮਾਤੁ ਰੀਗੇਰ ਵਿਚੁ ਗਏ ਹੁ' "ਅਬਹਾਨ ਨਾ ਮਾਤੁ ਵਿਨੈਸ ਤਾਨ ਸਾਡੀ ਰਖੀ ਰੇਖੇ ਜੇਸੁ ਦਿਚੁ ਗਏ ਹੁ" "ਕੀਤੁ ਤੰਗ ਢਹੀਗ ਨੇ ਬੈਹੁ ਤ ਸਾਹੈ 'ਅਸੀ ਉਸਰਾ ਵਿਚੁ ਪੜ੍ਹੇ ਕਾ ਗਏ ਹੁ" "ਵਿਚਾਪੁ ਕਸੁ ਤੇਪ ਸਾਪ ਪਰਤ ਦੇ ਨੈ 'ਜ਼ਹੁ ਮਾਰਕੇ ਅਸੀ ਜਗੋ ਗਏ ਹੁ" "ਜਾਤ ਮਾਡੇਜਾ ਆਈ ਮਗੋ ਮਹੋ ਨੈ 'ਚਲੀ ਚਾਲ ਪਰ ਰਾਤ ਬਚੁ ਗਏ ਹੁ" "ਪ੍ਰਤ ਸ ਪਕੜ ਤਾਨੁ ਸੁਰਾਹ ਜੀ ਨੈ 'ਡੀਗ ਅਸੀ ਭੀ ਹੋਰ ਬਰਸ ਗਏ ਹੁ" "ਸਾਡੇ ਬਾਹਾਗ ਤੇ ਪਿਜਾਂ ਢਹੀਗ ਆਈ 'ਤੈਸਾਂ ਢੁੱਹੇ ਗੁਜ਼ਾਰ ਬਕਮਲ ਗਏ ਹੁ" "ਕਰੇ ਵਿਚੁ ਅਸਮਾਨ ਦੇ ਰਮਕਰੇ ਸਾਂ ਸੁਰਜ ਬਰਨੀਆਂ ਹੋਠੁ ਹੁ ਗਏ ਹੁ" "ਕਰੇ ਵਿਚੁ ਪ੍ਰਦਾਰੇ ਬੇਸਾਰੇ ਸਾਂ 'ਬਾਹ ਬਚੁ ਸਭੁ ਫੇਲੇ ਸਿਧ ਗਏ ਹੁ" "ਖਾਡੁ ਵਿਚੁ ਦੀਜਿੰਦੀ ਦੀ ਦੁਗਵਿਤੀ 'ਬਾਜੀ ਸਿਗੁ ਦੀ ਸਭਾ ਅਸੀ ਹਾ ਗਏ ਹੁ" "ਗਤ ਨਾ ਜਾਨੁ ਹੋ ਦੀਰੇ ਗਰਹ ਯਾਰੇ 'ਗਰੋਰ ਕਰਨ ਦੀ ਰੀਤ ਬਤ ਗਏ ਹੁ" "ਜਿਸ ਮਹਿਆ ਸੀ ਵਿਚੁ ਦਾ ਖੁਨ ਪੀਕੇ ਮਾਤੁ ਚਹੁਨ ਦੇ ਵਿਚੁ ਜਾ ਗਏ ਹੁ" "ਮੈਤ ਕੁਤੇ ਰੀ ਮਹਤ ਫੁਰੋ ਪੇਕਿੰਦੀ 'ਮੈਤ ਢਖਰ ਦੀ ਮਹਤ ਸਥ ਗਏ ਹੁ" "ਬਚੇ ਸੇਰ ਦੇ ਸੈਂ ਸੈਂ ਵਿਚੁ ਬੈਹੁ ਨੈ 'ਅਤੁ ਮੈਰੀ ਝਪਟੁ ਚਲ ਗਏ ਹੁ" "ਜਗ ਜੀਗੋ ਸਾਮ੍ਰਾਹੁ ਨੈ 'ਦੇਹ ਵਾਸੀ ਅਤ ਜਾਨ ਢਹੀਗ ਤੇ ਜਾ ਗਏ ਹੁ" "ਮੁਹਤ ਕਲਾ ਆਣੁ ਪ੍ਰਦੇਸੀਆਂ ਨੈ 'ਸੁਤੇ ਵਿਚੁ ਨੈ 'ਅਸੀ ਜਗੋ ਗਏ ਹੁ" "ਚਮਨ ਸੁਕਦਰ ਸੀ ਪਾਣੀ ਚਾਝ ਸਾਡੁ 'ਖੁਨ ਜਿਗੁ ਤੇ 'ਨੈ ਗਿਡ ਚਲ ਗਏ ਹੁ" "ਬਤੀ ਪਾਹ ਪੀਤ ਮਿਠੁ ਸੀਰੀ ਮਾਤੁ 'ਤੇਗੀ ਜਾਨ ਤੇ ਸਾਤ ਘੁਮਾ ਗਏ ਹੁ" "ਜਾਤ ਰੀ ਮਹਿੰਦੀ ਗਰਹ ਰੀਭੇਜ ਦੇ ਪੇ 'ਅਸੀ ਗਰਹ ਵਿਗਲ ਵੜੁ ਹਾਏ ਹੁ" "ਮਹਨਾਂ ਅਤ ਸੀ ਅਜਾਨ ਕਹ ਮਹੁ ਨੈ 'ਮੈਤ ਸਾਨ ਵੱਤੀ ਅਸੀ ਪ ਗਏ ਹੁ" "ਇਠੇ ਗਰਹ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਡਿ ਬੈਹੁ ਤ ਜਾਤ ਨੀ 'ਪਿਛੇ ਕਿਹੋ ਨ ਵਕਤ ਵਿਹ ਗਏ ਹੁ" "ਤੇਸੀ ਮੇਜ਼ ਨ ਤੁਸਾਂ ਦੇ ਨਾ ਜ ਸਾਡੁ 'ਛੁਡੇ ਜਿਸ ਮਹਿੰਦੀਆਂ ਜਾ ਗਏ ਹੁ" "ਤਾਜਾ ਰਖਣੁ ਜਥਮ ਨ ਸੁਕ ਜਾਏ 'ਜੀਨੇ ਵਸਮਨ ਦੇ ਜੇ ਵਿਜ਼ਹ ਮਾਏ ਹੁ" "ਬੈਹੁ ਤ ਵਿਡੁ ਤੇ ਵਕਤ ਉਝੀ ਕਰੇ ਸਾਂ 'ਗਲੋ ਵਿਚੁ ਚੱਹੁ ਪੁਸ਼ੀ ਵਾਪਗ ਏ ਹੁ" "ਬੱਤੀ ਕੇਰ ਵੀਰੇ ਵੈਡੇ ਦੂਰ ਸਾਡੁ 'ਜਿਦੈਹੁ ਤੁਸਾਂ ਦਾ ਅਸੀ ਇਡਾ ਗਏ ਹੁ" "ਜਿਸ ਮਾਸਾਂ ਰਗੇ ਲੀ ਅਜਾਤ ਨਗਿਆ 'ਜਾਤ ਮਹਾਨ ਰੀਜ਼ਦੀ ਹਾਤ ਗਏ ਹੁ" "ਪੈਤੁ ਜੇ ਆਪਨੀ ਪ੍ਰੇਮ ਪਾਖਿਆਂ ਦਾ 'ਰਕਰ ਨਿਤੁ ਹੋ ਪਿਛੇ ਵਿਚੁ ਸਾਗ ਏ ਹੁ"

ਕਰਨੀ ਖਿਆ ਤੇ ਸਦਾ ਪੁਸ਼ਟ ਰੈਗਿਣੁਂ । ਕੋਈ ਪ੍ਰਤੀ ਜੇ ਆਸੀਂ ਕਮ ਗਏਹਾਂ ॥
ਬੋਲੋ ਗਜ਼ ਬੀਚੇ ਮਾੜ੍ਹਮ ਅਤੇ ਵਾਗੀਂ । ਪ੍ਰੀਤਮ ਆਖਰੀ ਸੁਖਨ ਸੁਨਾ ਗਏਹਾਂ ॥

ਜੋਚ ਵਿਚਾਰ

ਕੋਈ ਆਖੀ ਆਂਜ਼ਗ ਹੁਸ਼ਿਆਰੋਤੇ	ਮੁਸਲਿਮਾਨ ਇੰਦੂ ਇੰਦੇ ਸਤਾਨ ਵਾਲੇ
ਝੁਠੋਂ ਝਗੜਿਆਂ ਤੇ ਸਾਡਾ ਨਾਸ਼ ਕੀਤਾ	ਗੇਰੇ ਲੁਟਣੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸੈਤਾਨ ਵਾਲੇ
ਕਈ ਮਸਜ਼ਦਾਂ ਵੈਂਠ ਗੁਜ਼ਗਾਨ ਕਰਦੇ	ਕੰਮ ਜਾਹੁਰੇ ਨਾਂ ਮੁਸਲਿਮਾਨ ਵਾਲੇ
ਕਈ ਮੇਤਨ ਮਾਰੀ ਬਹੁੰ ਸਾਥ ਛਿਡਦੇ	ਨਹੀਂ ਜਾਹੁਰੇ ਕੰਮ ਇਨਸਾਨ ਵਾਲੇ
ਕਈ ਸਿੰਘ ਸੜੇ ਆਖੀਂ ਮੀਟ ਬੈਠੇ	ਝਗੜੇ ਘੱਤੰਦੇ ਖਰੜ ਗਿਆਨ ਵਾਲੇ
ਕਈ ਸੈਤਮ ਹਾਤਾਂ ਬਣੇ ਛਿਡਦੇ	ਗਲਾਂ ਬੋੜੀਆਂ ਤੇ ਘੁਥਗਾਨ ਵਾਲੇ
ਉਸਟੇ ਝਗੜਦੇ ਕੁਲੱਜਾਨ ਨਾਲੇ	ਅਪੇ ਕੈਹੁੰ ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਰੀਵਾਨ ਵਾਲੇ
ਚਗਲਾਂ ਡੁਬਿਆ ਹਨਸਦੀ ਗੀਸ ਕਰਕੇ	ਨਹੀਂ ਜਾਹੁਰਾ ਰੰਗੋਂ ਤਰਜਾਨ ਵਾਲੇ
ਗਿਆ ਉਲੁਟ ਜ਼ਮਾਨੇ ਦਾ ਹੰਗ ਪਾਰੇ	ਗੇ ਵਕਤ ਨਾਂ ਡੇਰ ਲਗਾਨ ਵਾਲੇ
ਬੇਈਮਾਨ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸੈਤਾਨ ਜੇਹੇ	ਭੇਟ ਗੋਗਿਆਂ ਕੇਹ ਬਤਾਨ ਵਾਲੇ
ਚੁਗਲ ਪੇਰ ਨੂੰ ਲੁਟੋਂ ਕੰਗਾਲ ਕਰਨਾਂ	ਘਰ ਢੂਕ ਦੇਹੇ ਬੇਈਮਾਨ ਵਾਲੇ
ਹੱਥ ਕੰਗਹੈ ਸੈਤ ਦੇ ਬਨੋ ਲੈਹੈਂ	ਜੰਜ ਗੋਗਿਆਂ ਦੇ ਘੱਗੀ ਜਾਨ ਵਾਲੇ
ਅਸੀਂ ਆਦਮੀ ਕਰਨ ਗੁਢਤਰ ਕਾਨੂੰ	ਜੇਹੇ ਸੈਤ ਕੇਹੈਂ ਡਰਜਾਨ ਵਾਲੇ
ਇੰਦੇ ਸਤਾਨ ਅੰਧੇਰਾ ਗੁਬਾਰ ਇਸੇ	ਕੋਰਿਤਿਆਰੀਆਂ ਸ਼ਾਮਾਂ ਜਗਾਨ ਵਾਲੇ
ਕੰਗੀ ਬੁਜ਼ਦਿਲਾਂ ਦੀ ਨਹੀਂ ਲੋੜ ਕੋਈ	ਆਡੇ ਹੱਸੁਦਾ ਤਨਰ ਦਖਲਾਨ ਵਾਲੇ
ਭੁਜੰਜਾਹੁਗੇ ਅੰਸ ਮੈਰਾਨ ਵਿਚੇ	ਵੁਂਗ ਐਡਰਤੰਦੇ ਡਰਜਾਨ ਵਾਲੇ
ਭਾਈ ਮੇਡਿਜ਼ਨਾ ਖਿਆਲ ਕਰਨਾਂ	ਕੋਈ ਉਸਲਾ ਜੰਗੋਂ ਮਚਾਨ ਵਾਲੇ
ਕਲਮ ਸਿਆਗੀ ਦਾ ਖਤਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ	ਨਹੀਂ ਮੁਕਦੇ ਹਰਦੁਲ ਜਾਬਾਨ ਵਾਲੇ
ਖਹੈਂ ਮਰਦ ਗਜ਼ੀ ਮੁਸਲਿਮਾਨ ਸਾਰੇ	ਆਖੀ ਸਿੰਘ ਸ਼ਹੀਦੀਆਂ ਪਾਨ ਵਾਲੇ
ਜਾਬਜ ਚਾਰਸਾਹ ਦਾ ਕੋਈ ਗਰੁਕ ਬੇੜ	ਮਹੌਜ਼ੀ ਫਿਟ ਦੇ ਝੰਡੇ ਝੁਲਾਨ ਵਾਲੇ
ਮੈਂ ਜਲਾਂ ਪਾਰ ਸੈਂਹਾਂ ਦੇਸ਼ਪਾਤੀਆਂ ਨੂੰ	ਜੇਹੇ ਗੋਗਿਆਂ ਦੇ ਘੜੀ ਜਾਨ ਵਾਲੇ
ਗਰੁਕ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਹੋੜੇ ਕੋਈ	ਜੇਹੇ ਆਪਣਾ ਆਪ ਢੁਮਾਨ ਵਾਲੇ
ਪਿੜ੍ਹਾਂ ਵਾਲਿਓ ਮਾਮੂਲੇ ਬੰਦ ਕਰ ਸੇ	ਕੋਰਿਤਿਆਰੀਆਂ ਲੁਟੋਂ ਮਜ਼ਾਨ ਵਾਲੇ

ਜਾਰੇ ਬੈਠਕੇ ਸੋਚਹਾਂ ਨਹੀਂ ਚੰਗਾ
ਕੇਖ ਵਿਚਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਮੂਲ ਜੋਹਾਂ
ਅਪੇ ਆਪਹੇ ਢਹੜ ਅਦਾ ਕਨੀਏ
ਮਿਲ ਜਾਣ ਢਬੀਡ ਦੇ ਨਾਲ ਬੰਦੇ

ਅਛਿ ਤੇਪ ਬੰਦੂਕ ਚਲਾਨ ਵਾਹੇ
ਕਈ ਪੋਹੁੰਗੇ ਰਗ ਕੁਮਾਰ ਵਾਹੇ
ਸਿੰਘ ਜੁਦੂਕ ਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਵਾਹੇ
ਟੀਨ, ਮਜ਼ਹਬਦਾ ਭੁਮਾਨਾ ਵਾਹੇ

ਪੰਥ ਅਗ੍ਰ ਪ੍ਰਾਡ ਬਾਨ

ਮੇਲੇ ਅਖੀਆਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿਛਿ ਚੁਪ ਬੈਠ
ਕੇ ਹੜੀ ਗਾਂ ਖਾਡ ਪੰਥ ਸਾਂਗਿਆ ਸੀ
ਕਿਉਂ ਸਤਗੁਰਾਂ ਪੰਥ ਦੀ ਬੀੜ ਬੰਨੀ
ਜ਼ਸਮਡ ਕਹੇ ਨੀ ਗੁਬਾਂ ਸਾਂਗਿਆ ਸੀ
ਪਦੇ ਸੋਤਦੀ ਪੈਂਫਲਤੇ ਬੰਬਰੇ
ਪਟੇ ਚਾਰ ਚੁਲੋਕਿਓ ਪੈਂਹ ਪਕੇ
ਸਾਡਾ ਕਗੋ ਸਾਹੇ ਮੌਹਿਦੇ ਮਾਡਰਾ ਹੈ
ਵੈਖ ਵਾਂਗ ਸੱਤੁੰਹੇਜੇ ਤਾਂ ਭੁੱਲੜਾਹਾਂ
ਛੁਠੇ ਜਹਾਂ ਬਹਤੀ ਦਾ ਰਾਗੇ ਯੋਈਏ
ਮਿਲੇ ਨਾਲ ਮਡਹੈ ਬੰਗਾਤੀਆਂ ਦੇ
ਆਡ ਸਿੰਘ ਭਾਈਓ ਸਚੇ ਸਿੰਘ ਕਵੀਏਂ
ਜ਼ਹਾਨੀ ਕੁਰ ਮੈਦਾਨ ਦੇ ਵਿਚੋਂ ਪਈਏ
ਕੇਵਹ ਜੇੜੇ ਤੁਸਾਂ ਚਹਾਰਨ ਦੀ
ਛੁਠੇ ਮਾਸਮਾਜੀ ਹਲੈਂ ਬੇਲ ਦੇਈਏ
ਕੇਹੜੇ ਕੰਮ ਭੁਲ ਸਾਡੇ ਜਿਸਮ ਮੌਹੈ
ਪਦੇ ਚਮਕ ਸਮਾਂਹਰਦੀ ਜਗੋ ਅਨੁਰ
ਮਿਲੇ ਸਿਖਹਿਰ ਮੁਸਲਮਾਨ ਸਾਡੇ
ਐਸ ਨਾਲ ਸਮਸੇਰ ਜਹੁਬ ਦੇਈਏ
ਲਕੈ ਮਿਲਨ ਮੁਕਾਬਾਂ ਜਗੋ ਅਨੁਰ

ਭਾਰਤ ਵਗਸਾਈ ਹੋਏ ਕੇ ਉਸਾਰ ਸਿੰਘੇ
ਕੇ ਸਤਗੁਰਾਂ ਦੇ ਬਚਨ ਪਾਰ ਸਿੰਘੇ
ਇਤੇ ਸਾਲ ਚਾਰੇ ਬੁਨੀਆਦ ਸਿੰਘੇ
ਕੀਤੇ ਹੋਰੇ ਹੋਰ ਇਤਾਰ ਸਿੰਘੇ
ਤੁਸਾਂ ਨਹੀਂ ਸ਼ਹੀਦੀਆਂ ਪਾਰ ਸਿੰਘੇ
ਘਰ ਵਿਚੋਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਕੇ ਵਾਹੁਦਰ ਸਿੰਘੇ
ਕੋਗਹਿਰ ਨੂੰ ਝੁੱਥੇ ਆਜਾਰ ਸਿੰਘੇ
ਮੁਕਵਖਦਾਂ ਵਕਤ ਨੂੰ ਪਾਰ ਸਿੰਘੇ
ਵਕ ਭੁਗੂਦੇ ਜੇ ਤੁਸਾਂ ਪਾਰ ਸਿੰਘੇ
ਮੁਸਲਮਾਨਹਿਰ ਤੇ ਦੀਏ ਸ਼ਾਹ ਸਿੰਘੇ
ਕਾਹੀਂ ਭੁਲੈ ਬੈਠੇ ਗਸਮ ਪਾਰ ਸਿੰਘੇ
ਕਰਕੇ ਕਾਡਲਾਮੀ ਪਿਛਲੇ ਪਾਰ ਸਿੰਘੇ
ਭਾਰਤ ਮਾਤ ਦੀ ਸੁਹੇਂ ਢਗਪਾਰ ਸਿੰਘੇ
ਕਗੀਏ ਗੇਹਿਆਂ ਨੂੰ ਬਗਾਬਾਰ ਸਿੰਘੇ
ਵੱਧੇ ਗਈ ਜੇ ਸ਼ਹੀਦੀ ਸ਼ਾਸਾਰ ਸਿੰਘੇ
ਭਾਰਤ ਵਗਸਾਨੂੰ ਕੋਰੇ ਆਜਾਰ ਸਿੰਘੇ
ਦੇਈਏ ਕਹੁੰ ਢਰੀਗੀ ਜ਼ਹਾਨ ਸਿੰਘੇ
ਕੁਝ ਤੀਕ ਵਡਸਨ ਪਟੇ ਪਾਰ ਸਿੰਘੇ
ਬੱਤੀ ਕੇਟ ਕਡਸੀ ਪਰਿਵਾਰ ਸਿੰਘੇ

ਮੈਕ ਸਿਭਾਲੇ

ਹਿਰਸਤਾਨਰੇ ਬਚਿਓ ਕੋਢੇਤੀ। ਚੁਲ੍ਹੇ ਰੇਸ਼ਨੂ ਪੁਪ ਮੁਚਾਨ ਬਰਤੇ।
 ਗੀਗਾਇਰੇ ਥੇ ਵੀ ਮਤਿਪਿਆ ਗੁਹਾਦ ਸਸਤ ਬੈਹੁਤ ਜੇ ਮਿਲੇ ਬੀਜਾ ਬਰਤੇ।
 ਰਸਾਂ ਗਤੋ ਮੰਗਨਡ ਰੇ ਪਿਆਗਿਆਂ ਨੂ ਜੇ ਹੜੇ ਤਿਪਾਰਹਨਾਂ ਗਾਰੂ ਮਨੁਝ ਬਰਤੇ।
 ਫੇਲਾ ਠੇਗਨਾ ਆਵਹੁੰ ਹਬੁੱ ਖਾਰੇ। ਚੰਗਾ ਫੁਕਤੈ ਜੀਗ ਮੁਚਾਨ ਬਰਤੇ।
 ਪੰਗੀ ਟੈਜ਼ ਠੱਗਾ ਰੀ ਵਿਚੁੰ ਪੁਰਾਧ। ਹਸਤ ਮਿਲੇ ਨਾਂ ਹੁਣੀਅਹੀਂ ਰੇ ਸਤਾਨ ਬਰਤੇ।
 ਤੁਰਕੀ ਸੇਗਮੈਦਾ ਨਾਨ ਰੇ ਵਿਚੁੰ ਆਇਆ ਮੈਕ ਬੈਹੁਤ ਸੇਹੁੰ ਹਿਰਸਤਾਨ ਬਰਤੇ।
 ਮਿਸੁ, ਅਹਬ, ਕਾਬਜ਼, ਤਿਆਰ ਬੈਠੇ। ਏਹੋ ਫੁਕਤੈ ਮੁਸ਼ਕ ਦੀਗਾਨ ਬਰਤੇ।
 ਬੈਠੇ ਤਿਪਾਰੁ ਸਾਰੇ ਬੱਚੇ ਗਾਜੀਆਂ ਰੇ। ਜੇ ਹੜੇ ਸਨ੍ਹ ਸੜੇ ਮੁਸ਼ਕੀਆਨੁ ਬਰਤੇ।
 ਸੁਤੇ ਪਾਈ ਤੀਡੁਡ ਸਾਡੇ ਰੇਸ਼ਨੀਅਦੁ। ਜੇ ਹੜੇ ਕੰਮ ਕਰਨੇ ਹਿਰਸਤਾਨ ਬਰਤੇ।
 ਛਿਨ ਮਹਨਤੇ ਲੈਂਦਾ ਤੁਰੁ ਬੈਹੁਤ। ਪਿਛੇ ਛਿਨ ਸੁਕ ਕੇ ਕੁੜੀਜਾਨ ਬਰਤੇ।
 ਰੇਸ਼ਨੁ ਛੁਪੇ ਰੇਸ਼ਨੁ ਰੇ ਵਿਚੁੰ ਬੈਠੇ। ਕਈਹਿਰੇ ਰੀ ਸੈਦ ਕਮਾਨ ਬਰਤੇ।
 ਐਪੁ ਮਹਨਤੇ ਲੈਂਦੇ ਬੈਠੇ ਛਿਨ। ਪਾਪੀ ਕਗਨ ਇਸੇ ਫੇਹਜ਼ੇ ਖਾਨ ਬਰਤੇ।
 ਅਗੇ ਹੋਇ ਕੇ ਕੰਮ ਨਾਂ ਮੁਸ਼ਕ ਕਰਨੇ। ਹਾਡਿਤ ਕੋਹੇ ਖੁੰ ਇਮਤਹਾਨ ਬਰਤੇ।
 ਜੇ ਹੜੇ ਆਮਰੇ ਆਸੀਂਹੁ ਰੇਸ਼ਨ ਮੈਦਕ। ਹਾਡਿਤ ਕੋਹੇ ਖੁੰ ਇਮਤਹਾਨ ਬਰਤੇ।
 ਕਿਤੁੰ ਜਾਨ ਨੂੰ ਗੁਪਾਅਂ ਤੱਲੀ ਛੁਤੇ। ਲੈਖ ਕੰਮ ਕਡਨਾਂ ਹਿਰਸਤਾਨ ਬਰਤੇ।
 ਸੜੀ ਰੇਸ਼ਨ ਸੈਦ ਕੁਹੀ ਬੈਹੁਤ ਲੈਖੀ। ਸੈਤ ਪਾਈ ਰੇ ਪਛੜ ਗਿਆਨ। ਬਰਤੇ।
 ਪਾਜ ਛੁਪੜ੍ਹੁ ਛਿਨ ਰੇ ਬੈਹੁਤ ਛੇਤੀ। ਜੇ ਹੜੇ ਕੰਮ ਕਰਨੇ ਖਾਲੀਆਨੁ ਬਰਤੇ।
 ਆਸ ਨੇ ਖਾਮੀ ਕਾਨੀ ਅਨੁਜਾਨੁ ਪੁਰਖ। ਹਤੋਂ ਅਠਰੇ ਕੰਮ ਆਟਕਾਨੁ ਬਰਤੇ।
 ਕੁਦੀਸੇ ਫੁਕਾਂ ਨੂੰ ਪੁਠੇ ਪੈਣ ਰਸਤੇ। ਛੇਹਾ ਪਾਈ ਰੇ ਪਾਮ ਦੀ ਮਾਨ। ਬਰਤੇ।
 ਰੇਸ਼ਨੁ ਗਰਿਆਂ ਗਲੁ ਸਾਪਗਿਆਂ ਨੂ ਕਥੀ ਭੋਕ ਰੇ ਹੋਟੀਆਂ ਖਾਨ। ਬਰਤੇ।
 ਕੁਦੀਸੇ ਫੁਕਾਂ ਨੂੰ ਪੁਠੇ ਪੈਣ ਰਸਤੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੁਸ਼ਕੀ ਏਸਤੁ ਕਸਾਨ। ਬਰਤੇ।
 ਜੇ ਹੜੇ ਭੋਕ ਰੇ ਗਨਰੁ ਨੂ ਜਿਆਂ ਨੂ ਵਿਚੁੰ ਕੰਮ ਕਰਨੇ ਇਗਜ਼ਾਸਤਾਨ ਬਰਤੇ।
 ਪੇਟੁ ਪਸਾਂ ਰੁਹੜ੍ਹੇ ਸਾਂਹਿਆਂ ਕ। ਐਪੁ ਸੁਮਨੁਗੀ ਏ ਬੇਈ ਮਾਨ। ਬਰਤੇ।
 ਮਿਡੁ ਮਾਘ ਕਰਨੇ ਬੇਈ ਮਾਨ ਪਲੀ। ਖੁਡੀਆ ਰੇਸ਼ਨ ਅਤੀਪੈਹਨੁ ਖਾਨ। ਬਰਤੇ।
 ਮੰਦੁ ਕੰਮ ਠੜ੍ਹਾ ਰੇਸ਼ਨ ਅਤੀਆਂਨੇ। ਖੁਡੁ ਪਾਸਿਆ ਅਪਹੀ ਜਾਨ। ਬਰਤੇ।
 ਮੁਰਖ ਸਮਝੁ ਰੇ ਆਸੀਂਹੁ ਤੇ ਇਜਤ। ਕਰਨੇ ਕੁੰਮ ਮੁਦਰਾ ਅਖਦਾਨੁ ਬਰਤੇ।

ਪਿੰਡਜਾਹੁਰੇਨਗੋਕੀਗਾਹੁਰੇਹੁ । ਮਾਡਿੜ੍ਹੇਂਦੀਓਸੀ ਖਾਣ ਬਰਸੇ
 ਕਈਆਂਦਿਚੁੰਪੁਨੇਸ਼ਰੇਨਾਸ਼ਰਖਾਂ । ਪੈਸਾਜੇਕਿਆਕਠਨ ਗੁਜ਼ਰਨ ਬਰਸੇ
 ਠਠਰੇਗਰਹਰੇਗਸ਼ਨਾਂਮੁਸ਼ਸ਼ਹੁਰੇ । ਲਗੋਛਿਕਰੈਖਰਨੈਜਾਹੁ ਬਰਸੇ
 ਗੁਪਤਾਰਨਾਂਖਰਚਹੁਣੁਮਿਸੁਤੁਹਾਨੈ । ਠਕੁਖੜੇਵਹੈਤੁਸੈਜਾਹੁ ਬਰਸੇ
 ਵਿਪਤਦਿਚੁੰਕਿਉਜਿਰਗੀਗਾਸ਼ਰੇਹੁਪਾਂਜਨਮਕੀਠੇਕਰਨਾਂਖਾਣ ਬਰਸੇ
 ਤੇਕੇਮਹਰਕਿਉਸ਼ਤਤੇਕਿਆਈ । ਜੇਮੇਤੁਸੀਨਾਂਜੁਤੀਆਂਖਾਣ ਬਰਸੇ
 ਤਿਆਰਗਾਸ਼ਕੇਝਿਆਂਦਿਚੁੰਕੀਆਂ । ਬਾਬੀਬੁਚੇਗਾਕੀਉਇਸਤਾਨ ਬਰਸੇ
 ਦੇਸ਼ਨਾਂਹੁਪਿੰਡੇਨੈਜਾਵਹੈਰ । ਕੋਡੀਮਹੁਰੇਸ਼ਬਰਾਨ ਬਰਸੇ
 ਫੇਜਾਂਵਾਸਿਆਂਨੈਜਾਕੇਠੇਕਰੇਵੈ । ਕਾਨੈਜ਼ੜਨਮਾਖਿਇਗਸਤਾਨ ਬਰਸੇ
 ਕਰਕੇਗਰਹੁਹਿਇਆਜ਼ਰਕਗੈਏਵਨੈਬੈਠੇਠੇਕਰਨਾਂਖਾਣ ਬਰਸੇ
 ਏਠਹਜ਼ਦੀਹੈਸਾਡੀਜਿਰਗੀਰ । ਜਾਨਸ਼ਗੋਜਾਦੇਇਉਇਸਤਾਨ ਬਰਸੇ

ਗਰਭਦੀਬੇਤਤਾ

ਮੁੱਹਮਾਪਕਾਰਕੇਬੇਜਣਾਂਕੀ । ਕੋਈਮਾਨੇਵਾਸਤਿਜਾਰੇਜੇ
 ਜਿਸਨੈਸੈਕਗਲਾਸ਼ਰੇਮੈਠੁਰੇਰ । ਅਵੇਨਾਸਸਾਡੇਸਾਡੀਖਾਰੇਜੇ
 ਇਉਇਸਤਾਨਿਉਤਸਾਂਰਾਵੇਸ਼ਸਾਝਾ । ਸਾਡੇਗਰਹਰੇਜ਼ਈਤਿਜਾਰੇਜੇ
 ਸਾਡੇਸੁਗਮੋਰੇਸ਼ਸਾਝਾਕਰਕੇ । ਕੋਠੇਸੈਕੜੇਕਥਾਹਜ਼ਾਰੇਜੇ
 ਮਨੋਗਸ਼ਨਾਂਮੁਸ਼ਹਾਮੀਆਂਰੀ । ਇਕਰੁਸ਼ੇਰੇਸਾਡੀਖਾਰੇਜੇ
 ਸਾਰਪੈਣੁਭੁਸਟੇਗਸਤੇਪੇਣਪਾਸੁ । ਚਾਸਿਇਨਾਂਕੀਬੁਖਰਾਰੇਜੇ
 ਜੜੇਜ਼ਜ਼ਮਠੰਗਨਾਕਟਹੈਨੈ । ਤਿਆਤੇਜ਼ਤਜ਼ਦਰਾਰੀਪਾਰੇਜੇ
 ਸਿਟੇਤੇਜ਼ਗਜ਼ਮਾਨੀਏਜਾਹੁਝਠੁ । ਗਢਜਤਨੀਰਨੈਛੱਡੇਬੇਰਾਰੇਜੇ
 ਮਹਨਵਾਸਾਂਠਲਜ਼ਅਰੁਕੀਤ । ਜੀਉਹੈਵਾਸਿਉਖੁਰਮਾਖਤਾਰੇਜੇ
 ਗਰਹਵਾਸਤੇਛੇਕਰੀਕੋਹੁਰਤੀ । ਇਕਰੁਸ਼ੇਰੇਮਨੁਗਰਾਰੇਜੇ
 ਠਕੋਮੁਸ਼ਨਾਂਏਤਾਂਕਾਹੀਆਂਤੇ । ਮਾਡਨਮਹਨੈਜ਼ਰੇਤਿਜਾਹੇਰੇਜੇ
 ਮੁਸ਼ਸ਼ਮਾਨਿਉਅਤੇਮਾਸਾਜੀ । ਇਕਰੁਸ਼ੇਰੇਸਾਡੀਖਾਰੇਜੇ
 ਜੀਉਹੈਵਾਸਿਆਂਗਾਸਨਾਂਗਸ਼ਕਗੀਏ । ਮਹਨੈਵਾਸਿਉਤਸੀਤਿਜਾਹੇਰੇਜੇ
 ਮੰਨੋਜੈਤੁਸੀਗਲਾਰੀਬੇਤਤਾਨੈ । ਗਰਹਕਰਨਾਨੈਝੱਟੇਤਿਜਾਹੇਰੇਜੇ

ਇਰੀਓ ਨੀਰੋ ਕੇਤਿਆਂ।

ਇਰੇਜ਼ਤਾਨੀਓ ਕਿਛੁ ਨੀਵੀ ਮੈਣ੍ਹ ਸੁਣੀ । ਪਾਰੇ ਰੁਜ਼ ਘਰ ਦੇ ਕੇਤਿੜੇ ਜਾਹੁਰੇ ਗਏ ॥
 ਗਢਲਤ ਨੀਰ ਅੰਦੁ ਤੁਸੀਂ ਘੁਕ ਸੁਡੇ । ਲਗੀ ਅਗੋ ਘਰ ਨੂੰ ਭੁਚੜ ਸਾਹੁਰੇ ਗਏ ॥
 ਛੁਠੇ ਸੇਰ ਮਰੇ ਗਢਲਤ ਨੀਰ ਛੁਡੇ । ਤੁਸੀਂ ਸੁਤਿਆਂ ਮੈਂਕੜੇ ਸਾਜ ਹੋ ਗਏ ॥
 ਪੈਸਾ ਸੁਟੋ ਸੈਂ ਗਏ ਅਗੇਜ਼ ਸਾਡਾ । ਫੇਰੀਦੇ ਫੇਰੀਦਿਆਂ ਤੁਸੀਂ ਕੰਗਾਸੁਰੇ ਗਏ ॥
 ਤੁਸੀਂ ਵੀਗੇਂ ਤਰਸਦੇ ਕੈਡੀਆਂ ਨੂੰ । ਜੇਤਾਂ ਸੁਟੋ ਜਾਸਮ ਮਾਲਾਂ ਮਾਜ਼ ਹੋ ਗਏ ॥
 ਕਿਥੇ ਗਏ ਅਸਾਡੁੜੇ ਆਸਿਸਤਤ । ਕਾਹ੍ਰੀ ਵੀਗੇਂ ਅਜੋਂ ਕੰਗਾਸ ਹੋ ਗਏ ॥
 ਤੀਡਨ ਵਿਚ ਸੈਂ ਗਏ ਗੇਰੇ ਖਚੰ ਸਭ ਕੁਝ । ਤੁਸੀਂ ਵੀਗੇਂ ਠਨੋਠਨੋਂ ਠਾਂ ਗੁਪਾਹ ਹੋ ਗਏ ॥
 ਜਾਡੀ ਕਿਦੇ ਗੁਜਾਮੀ ਨੇ ਮੈਣ੍ਹ ਭੁਨੀ । ਕਾਇਡ ਹੱਦੋ ਬੀਂਵੱਖਿਆਸੁਰੇ ਗਏ ॥
 ਉਠੇ ਤੇੜ ਗੁਜਾਮੀ ਦ ਜਾਸ ਰੇਈਦੇ । ਛਿੜੁੰ ਪੈਂਦਿਆਂ ਨੂੰ ਕਈ ਸ਼ਾਸ਼ੇ ਹੋ ਗਏ ॥
 ਰੇਖੇ ਕਈ ਕੋਰੜਾਂ ਰਾਂ ਵਿਚ ਗਿਹੜੀ । ਵੀਗੁੜੇ ਪਲੇਗ ਤੇ ਕਾਸ ਹੋ ਗਏ ॥
 ਰੇਕੋਰੜ ਬੰਦੇ ਜੇਸਾਂ ਸਾਸ ਅੰਦਰ । ਰੁਖੁੰ ਭੁਖੁੰ ਰੇਨਾਜ ਜਾਸ ਹੋ ਗਏ ॥
 ਤੀਡਨ ਵਿਚ ਸੜਕਾਂ ਉਤੇ ਭਚੜ ਚਣੜੀ ਸਾਡੇ ਉਡੇ ਘੱਟੋਂ ਪੰਡੇ ਜਾਸ ਹੋ ਗਏ ॥
 ਆਜੂ ਪੁਧਿਆਂ ਤੋਂ ਪੈਸਾ ਜੁੜੇ ਨਾਂਹੀਂ । ਗੋਡੀ ਕਗਦਿਆਂ ਦੇ ਗੋਡੇ ਹਾਸ ਹੋ ਗਏ ॥
 ਛੇਤੀਂ ਨੇ ਕਨੀ ਖਾਣੁੰ ਪੀਣੁੰ ਤੁਰਦ । ਵੀਗੇ ਕਾਜਿਆਂ ਤੋਂ ਚੇਤੇ ਵਾਸ ਹੋ ਗਏ ॥
 ਪੈਸਾ ਜੁੜੇ ਨਾਂਹੀਂ ਨਾਜ ਮਜ਼ਦੂਰਗੀਆਂ ਦੇ । ਝਿੜਕਾਂ ਮੈਂਤਿਰੇਆਂ ਨੂੰ ਕਈ ਸ਼ਾਸ਼ੇ ਹੋ ਗਏ ॥
 ਪੇਚੀਨ, ਅਠੰਗਕਾ, ਰੇਵਿਚੁੰਬੋਦੇ । ਵਜਹੁੰ ਠੇਕਾਂ ਤੇ ਭੈੜ ਗਾਸ ਹੋ ਗਏ ॥
 ਕੀ ਭੁੜ ਖਟਿਆਂ ਜੇ ਮਿਰਕਣ ਵਿਚਾਬੇ ਰੇਸਾਂ ਢਿਡਿਆਂ ਨੂੰ ਕਈ ਸਾਸ ਹੋ ਗਏ ॥
 ਭੁਜੀਕੁਲੀ ਕੈਂਹ ਕੈ ਰੁਨੀਆਂ ਨਕੁ ਚਾਹੜੇ । ਵੀਗੇ ਅਸੀਂ ਬੇਸ਼ਗਮ ਕੁਮਾਸ ਹੋ ਗਏ ॥
 ਤੇਹੁੰ ਅਹੁੰ ਤੇ ਸਮਝੀਏ ਝੁਟੋ ਮੈਨਤ । ਛੀਡੇ ਖਾਂਦਿਆਂ ਦੇ ਰੂੰਡਰ ਲਾਸ ਹੋ ਗਏ ॥
 ਭੁਜੀਨੀਵੇਂ ਦਾ ਕਾਹਦਾ ਹਜ਼ ਸਾਡਾ । ਸਾਡੇ ਕੁਤਿਆਂ ਚੋਂ ਭੈੜ ਗਾਸ ਹੋ ਗਏ ॥
 ਗੇਰੇ ਛੁਨਾਂ ਦਾ ਖਾਤਮਾ ਕਨੀ ਜਾਂਦੇ । ਭਾਰੇ ਜਿਤਾਂ ਦੇ ਤੁਸੀਂ ਰਖਵਾਹੁੰ ਹੋ ਗਏ ॥
 ਨਾਸ ਚੰਦਿਆਂ ਕਚੀਨਾਂ ਕਾਸ ਭੁਕਦੇ । ਸਾਹੀਂ ਵੇਰੀਦੇਆਂ ਨੂੰ ਕਈ ਸਾਸ ਹੋ ਗਏ ॥
 ਤੁਸੀਂ ਪਾਵੁੰਦੇ ਹੋ ਪਾਵੀਂ ਪਤਿਆਂ ਨੂੰ । ਜੜਾਂ ਵਹਾਂ ਨਾਂਦੇ ਸੱਤੇ ਖਿਆਸ ਹੋ ਗਏ ॥
 ਖੇਤ ਰਾਜ ਤੀਤੀ ਵਾਸੀ ਭੁਜੀਨ ਬੈਠੇ । ਤੁਹਾਂ ਰੇਸਤੇ ਜਾਸ ਚੇ ਗਾਸ ਹੋ ਗਏ ॥
 ਅਪਸ ਵਿਚ ਸੜਕੇ ਮੂਰਖੇ ਖਟਿਆਂ ਕੀ । ਛੁਗੀ ਛੁਟੋ ਰੀਤਾਸ ਜਾਸ ਹੋ ਗਏ ॥
 ਜਿਸੀ ਸਾਡੀ ਤੇ ਤੈਹ ਸਗਾਈ ਗੇਰੇ । ਰੇਖੇ ਕੋਈ ਜਮਾਨੇ ਦੇ ਚਾਸ ਹੋ ਗਏ ॥
 ਪੈਂਹਿੰਟ ਛੀ ਸਚੀ ਨਾਸ ਤਸਵਰ ਸੈਂਦੇ । ਭੈੜ ਗੀ ਪੀਆਂ ਬੀ ਸਾਡੇ ਖਿਆਸ ਹੋ ਗਏ ॥

ਪਟੀਆਂ ਗੋਰੀਆਂ ਲੜ੍ਹਰੀਆਂ ਹਕੋਪਿਛੇ । ਸਾਡੇ ਹਿਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਚਿਤੁਦੰਕੰਗਾਸ ਹੋ ਗਏ
 ਤੇ ਕੇ ਮਹਰ ਪੁਆਦੇਸ਼ ਸਾਡੇ ਲਈ ਹੈ । ਕੋਹੜੀਗਜ਼ੇ ਤੇ ਭੁਲਾਨਿਚਾਸ ਹੋ ਗਏ
 ਗਰਡ ਕੁਕ ਪੁਕਾਰਦਾ ਵਿਨੇ ਗਾਂਡੀ । ਉਠੇ ਸਾਡਿਓ ਮੰਦੇ ਹਨ ਸ਼ਹੋ ਗਏ
 ਹਿਰੇ ਸਤਾਨੀਓ ਰੁਹੁ ਨਾਂ ਨਾਮ ਬਾਕੀ । ਏਸੇ ਤਡਾਂ ਜੇ ਕਰ ਪੁੜੀ ਸਾਲੋ ਹੋ ਗਏ
 ਫੇਤੀ ਕੋਗਿਤਿਆਰੀਆਂ ਗੁਰੂ ਰੀਆਂ । ਹੁਣ ਤਾਂ ਬੈਹੁਤ ਹੀ ਮੰਦੇ ਹਾਸ ਹੋ ਗਏ ॥

ਭਾਉ ਮਾਤਾਦੀ ਪੁਕਾਰ ਫੇਜ਼ ਵਾਹਿਆਂ ਨੂੰ

ਫੇਜ਼ ਵਾਹਿਓ ਸੇਰ ਜਵਾਨ ਮਹਰੇ
 ਰਸਾਂ ਕਿਵੇਂ ਨਹੀਂ ਰਸਿਆ ਜਾਵੈਦਾਰੈ । ਸੁਹੁਨ੍ਹ ਬੁਲੜੀਦਾ ਏਹ ਸਵਾਸ ਮੌਰ
 ਕਿਵੂਤਿਖਾਂ ਸੇਰੇ ਵਿਸੇ ਢਟਦਾ ਹੈ । ਰੁਖੀਂ ਭਗਿਆ ਨਮਾਈਦਾ ਗਾਸ ਮੌਰ
 ਵਿਸ ਢਟਦਾ ਹੈ ਪਟੇ ਤੁਝਥ ਮਹਰੇ । ਅਤੇ ਰਖ ਭਗਿਆ ਮੰਦਾ ਗਾਸ ਮੌਰ
 ਰੇਗ ਲੁਟੀ ਹੈ ਕੁਠੀ ਹੈ ਰਗ ਬਾਜ਼ਾਂ । ਕੀਤੇ ਜ਼ਬਤ ਢਠੀਗ ਨੇ ਮਾਸ ਮੌਰ
 ਘੋਹੇ ਛੁਗੇ ਕਸਾਈ ਨੇ ਜ਼ਖਮ ਕੀਤੇ । ਰੰਗ ਜਰਦ ਹੋ ਏਕਾ ਰਖਾਂ ਨਾਸ ਮੌਰ
 ਭਾਹਡੀ ਪੀੜੇ ਹੋਵੇ ਨਹੀਂ ਰੇਹ ਰੇਵੇ । ਪਿਆ ਵਹੁ ਚੰਡਾਸ ਰੇ ਨਾਸ ਮੌਰ
 ਕੀਤੇ ਜ਼ਖਮ ਬੇਰਵਰ ਨੇ ਸਫਰ ਹੋ ਗਏ ਢਟੇ ਅਕੜੇ ਜੀਉਣ੍ਹ ਮੁਹਾਸ ਮੌਰ
 ਇਤੇ ਜ਼ਖਮ ਹੋਏ ਮੇਗਜ਼ਿਗਰ ਅੰਦਰ । ਗਰਡ ਸੇਹਿਆ ਵੇਖਕੇ ਗਾਸ ਮੌਰ
 ਜੇ ਕਰ ਕੂਕ ਮਾਰਾਂ ਅਰਸ ਕੰਬ ਜਾਵੇ । ਸੁਹੁਕੇ ਸਹੇਨਾਂ ਰਖੋ ਪਤਾਸ ਮੌਰ
 ਫੇਜ਼ ਵਾਹਿਓ ਸੁਹੁਨ੍ਹ ਪੁਕਾਰ ਮੌਰੀ । ਚੌਹੁਤੁਸਾਂ ਰੇ ਜਾਮੇ ਸਵਾਸ ਮੌਰ
 ਜਖਾਂ ਕਾਸ ਪਹੇਗ ਰੇ ਨਾਸ ਮਹਰੇ । ਜਰਦਾਰ ਛਿਪੋ ਰਹੇ ਖਿਆਸ ਮੌਰ
 ਜਹੁ ਸੁਕਿਆ ਤੇ ਪੁਡੇ ਹੱਡੇ ਮੌਰੇ । ਖੜਕੇ ਚਾਮੁਗਸਾਮੀ ਰੇ ਨਾਸ ਮੌਰ
 ਫੇਜ਼ ਵਾਹਿਓ ਢੜੇ ਢਠੀਗ ਤਾਂਧੀ । ਖੂਬ ਨਿਕਲ ਸੇਰਿਜ਼ੀ ਉਬਾਸ ਮੌਰ
 ਕੋਝੀ ਜੁਤਮ ਰੀਖਿਜ਼ਾਂ ਬਾਹਾ ਆਈ । ਨਾਮ ਮੇਟੋ ਕੀਤਾ ਬੇ ਮਸਾਹ ਮੌਰ
 ਜੇਇਨ ਚਿੜੀ ਜਗੋ ਮੈਨੂ ਜਾਹੁਦਾ ਸੀ । ਅਜੋਂ ਕਾਂਗੜੀ ਦੇ ਵਾਸਾ ਗਾਸ ਮੌਰ
 ਜਾਸ ਮਰਹੁੰਦੇ ਨਾਮ ਰੇ ਮੇਟਹੁੰਨ੍ਹੇ । ਜਾਹੁੰ ਬਹੁਚਿੰਦੀ ਨਾਮ ਸੰਭਾਸ ਮੌਰ
 ਫੇਜ਼ ਵਾਹਿਓ ਕਿਛਿ ਜਥੀ ਪਾਸ ਰੇਵੇ । ਸੁਸਾਮਣ੍ਹ ਸਖਤ ਢਠੀਗ ਚੰਡਾਸ ਮੌਰ
 ਕਾਹੁੰ ਅਧੁ ਸੁਟੋਂ ਰੇਵੇ ਸੇਰ ਮਹਰੇ । ਕੀਤੀ ਭੁਸੱਤੇ ਹੋਇਆ ਜੁ ਵਾਸ ਮੌਰ
 ਅਜੋਂ ਹਈ ਵੇਸਾ ਘਰ ਨੂੰ ਸਾਂਭੁੰ ਰਾ । ਬੈਹੁਤ ਅਜੇ ਭੀ ਬਚੋ ਜਾਏ ਮਾਸ ਮੌਰ

ਹਿੱਦੇ ਰੇ ਸੁਰ ਬੀਬੀ ਜਾਗ ਗਾਰ

ਹਿੱਦੇ ਸਤਾਨੀਡਾ ਜਾਗ ਪਿਆਨ ਮਾਰੋ
 ਸਥੈ ਕਥੈ ਹੋ ਗਏ ਹੋ ਸੇਰ ਮਰੈ
 ਖੜ੍ਹ ਪਗਮਨੀ ਸੜ੍ਹ ਬਜੂਹਗ ਸਾਡੇ
 ਸਖਤੀ ਰੇ ਖਵੈ ਜਾਤਮਨੀ ਕਿਥੈ
 ਸਾਕਸਿਖ ਗੋਬਿੰਦ ਰੇ ਪਾਰ ਜੇ ਕਰ
 ਹਗੀ ਸਿਖ ਨ ਸੜ੍ਹ ਏਤਾਂ ਜਾਂ ਜਾਣੈ
 ਸਾਮਨੀ ਸੁਰਾਗ ਆਟਾਗੀ ਵਾਸੇ
 ਰੁਤੀਆਂ ਤੀਕ ਭੈਗੀ ਸੀਨਾ ਮਜ਼ਾਂ ਭੁਤੇ
 ਜਿਨ ਜਾਮ ਸ਼ਹੀਦੀ ਰੇ ਨੇ ਸੁ ਕੀਤੇ
 ਜਿਨ ਰੇ ਸੁ ਖੜ੍ਹ ਸੀਸ ਭੋਟੇ ਕੀਤੇ
 ਬੈਹੁਤ ਰੁਕਾਹੀ ਸੁਹੁੰ ਹਾਸਹੁਹੁ
 ਅਸਾਫੁਤਿਲਕ ਤੇ ਸਿਖ ਅਜੀਤ ਪਾਰੋ
 ਘੋਸ਼ ਹਮ ਚੜ੍ਹੇ ਤੇ ਬਰਕ ਤੁਸੈ
 ਜੇਤੰ ਕਟੋ ਰੇ ਝੁਟੇ ਛਾਂਸੀਆਂ ਤੇ
 ਰੇ ਦੀ ਮੈਡਿਮ ਕੌਮਾਂ ਤੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਵਹਮਾਂ
 ਹਸ਼ਤ ਸੁਢੀ ਬਹਿੰਦੂ ਮੇਹਰ ਘੋਸ਼ ਵਹਗੇ
 ਕੀਤਾ ਜਿਆ ਕਤੁਹੁੰ ਸੈਗ ਕਮਾਲ ਕਿਣੀ
 ਭਾਗ ਸਿਖ ਜੇ ਅੰਤ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋਇਆ
 ਕੀਕ ਸੁਰ ਕੀਤੁ ਏਨ ਸੁਹਿਆਂ ਹੋ
 ਜਾਤ ਵਡਨ ਵੈਠੇ ਦਿਵ ਵਾਨ ਸਾਰੇ
 ਲਾਇਆ ਗੁਰ ਦਾ ਭਾਨ ਕਿਸੀ ਸਿਖ ਨਾਇਆ
 ਪਦੇ ਕਾਨ ਤੇ ਸੀਖਾਂ ਮਾਰੇ
 ਅੰਦੇ ਮਨ ਤੇ ਕਾਨੂੰ ਜੇ ਭਪਾਇਆ
 ਉਠੋਇ ਰਾਹਿ ਰੇ ਸਨੂੰ ਸਾਂਗ ਹਥੀਏ
 ਛਿੱਡਿ ਵਿੱਚੁੰ ਪੁਰੇ ਸੁ ਬਰਨ ਮਹੂਰੇ
 ਪੈਂਹ ਜਾਤਾਂ ਨ ਸੇਵਿੱਚ ਮਸਤ ਫਿਰੇ
 ਫੇਂਦੇ ਫੁਟੋ ਵਧੇਂ ਗੈਂਡੀ ਕਾਨੀ
 ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੋ ਖੋਨੀਤ ਜਾਪਾਨ ਵੇਖੋ

ਸਾਡੀ ਬਾਪ ਰਾਵੇ ਦਾ ਜੀਚਾਲ ਕਿਣੀ
 ਅਜੇ ਦੀ ਹੋਨੇ ਆਦੇ ਖਿਆਲ ਕਿਣੀ
 ਕੀਤੇ ਹਨ ਨ ਜੰਗ ਕਮਾਲ ਕਿਣੀ
 ਤੁਹੋ ਹੋ ਇੱਕ ਹਿੱਦੇ ਰੇ ਜਾਲ ਕਿਣੀ
 ਖੜ੍ਹ ਮਾਡ ਰੇ ਸਾਰੇ ਉਛਾਲ ਕਿਣੀ
 ਕਾਇਮ ਕਰ ਗਏ ਜਾਗੈ ਮਸਾਲ ਕਿਣੀ
 ਬੁਢੀ ਇਮਰਾਨ ਸਥਾਂ ਖਾਲੇ ਯਾਲ ਕਿਣੀ
 ਰੁਤੀਆਂ ਜਾਹੁਰਾਇਨ ਰਾਹ ਕਿਣੀ
 ਸਰ ਹੈਹਿ ਹੁਹੋ ਇੱਕ ਮਸਤ ਹਾਲ ਕਿਣੀ
 ਜੀਹੁੰ ਰੇ ਸਰ ਹੈਹਿ ਸਨ ਨੈ ਰਿਹਾਲ ਕਿਣੀ
 ਸਥਾਂ ਛਿਰਾ ਰੁਹ ਰੇ ਗੀਰੇ ਜਾਲ ਕਿਣੀ
 ਕੀਤਾ ਸਿਖ ਭੁਗ ਵਾਨ ਕਮਾਲ ਕਿਣੀ
 ਜਸਰਤ ਮੁਹਾਰੀ ਤੇ ਹਰਿਪਾਲ ਕਿਣੀ
 ਬੀਰ ਸਦਰ ਕੁਤੇ ਹੋਤੀ ਜਾਲ ਕਿਣੀ
 ਪਿੰਡੀ ਰਾਸਤੇ ਨੀਰ ਗਪਾਲ ਕਿਣੀ
 ਹਸ਼ਤ ਸੁਢੀ ਬਹਿੰਦੂ ਮੇਹਰ ਘੋਸ਼ ਵਹਗੇ
 ਬਹਤ ਸਿਖ ਸੀਡਿਜ਼ ਨੇ ਜਾਲ ਕਿਣੀ
 ਸੁਖੀ ਵਸ ਰੇ ਮਾਤ ਤੇਰੇ ਜਾਲ ਕਿਣੀ
 ਸਾਰੀ ਭੋਲਿ ਆਦੇ ਖਿਆਲ ਕਿਣੀ
 ਛਿੱਦਰੇ ਹਥੋਂ ਤੇ ਜਾਲ ਕਿਣੀ
 ਸਿਖਾਂ ਵਿਦੁੱਤ ਸੇਰਾਂ ਦਾ ਜੀਚਾਲ ਕਿਣੀ
 ਸਾਡੇ ਮਾਡ ਰੇ ਖੜ੍ਹ ਉਛਾਲ ਕਿਣੀ
 ਹੈਂਦੇ ਅਪਣੇ ਰੇ ਸਨ ਸੀਭਾਲ ਕਿਣੀ
 ਅਹੁ ਰਖੀ ਹਿੱਜਤ ਹਾਲ ਕਿਣੀ
 ਰੁਤੀਆਂ ਵਿਛੁੰਡ ਛਿਰਾ ਖਸ਼ ਹਾਲ ਕਿਣੀ

ਦੁਤੇ ਕੋਈ ਕਾਨੂਨ ਨਾਲ ਸਾਡੇ
 ਜੇਹਜ਼ਾਂ ਕਟਾਵੇ ਝੁਟਾਰੇ ਢਾਂਸੀਆਂ ਤੇ
 ਭੁਡਤ ਮਾਤਰੀ ਗੇਰਵਿਚਾਰੈਣ ਵਾਤੇ
 ਗਾਂਧੀਆਂ ਤੇ ਅੰਦੀਜੇ ਬੱਧ ਪਾਪ
 ਸੁਤੇ ਪਾਏ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਹੋਸ਼ ਆਵੇ
 ਜੇ ਕਰ ਤੁਸੀਂ ਅਗੋਂ ਹੋ ਕਰਮ ਰਖੋ
 ਮਿਥਕ ਹੁਅ ਅਤੇ ਕਨੌਡੇ ਵਿਚਾਰੈਣ ਵਾਤੇ
 ਕੀਕੁਝ ਕਰਨ ਗੁਜ਼ਾਰੀ ਵਿਚ ਛੋਜੇਜੇ
 ਆਓ ਚਲਸੀ ਏ ਮੁਸ਼ਕ ਨੂੰ ਸੋਝ ਮਠਰੇ
 ਚੜ੍ਹੇ ਉਪਰੇ ਸ਼ਕਗੀਏ ਮੁਸ਼ਕ ਵਾਸਿਆਂ ਨੂੰ
 ਸਾਡੇ ਕੰਮ ਆਪੂਰ੍ਵੇ ਪਾਏ ਸਾਰੇ
 ਰੋਸੇਂ ਕਢੀਏ ਚਲਸੇਂ ਕੇ ਗੋਗਿਆਂ ਨੂੰ
 ਫੁੰਡੀ ਫੇਗੀਏ ਮੁਸ਼ਕ ਉਪਾਰ ਕਾਨ
 ਗਰਡ ਕਢੀਏ ਚਲਸੇਂ ਕੇ ਮੁਸ਼ਕ ਗੀਦੇ
 ਸਭਾਂ ਚੰਨੋਕੇ ਫਿਲਿਟੀਆਂ ਵੰਡੇ ਰੇਣੀਏ
 ਛੋਂਗ ਵਾਸਿਓਕ ਕਾਸਨੂੰ ਫੇਰ ਸਾਈ
 ਕਿਛਿ ਖਾਮੇਸ਼ ਬੈਠੇ ਆਓ ਮਰਨ ਵਾਤੇ
 ਰੇਕਾਨ ਖੁਲ੍ਹੀ ਰੇਵੇ ਮੁਸ਼ਕ ਪੈਤੁ ਚਹੁੰ ਰਾ
 ਖਤੁਨੇਸ਼ ਰੇਵੇ ਢੂਟੁ ਗਏ ਢਾਂਸੀਆਂ ਤੇ
 ਏਸੇਂ ਤੁੰ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਰਾਜ ਵਿਤ
 ਬਾਠ ਬਾਠ ਦੇ ਗਰਡ ਦੀ ਬੇਤਤੀ ਹੈ

'ਸਾਡੁਪੁਛਦੁਕੋਈ ਜਹਾਜ਼ ਕਿਓਂ ਨਹੀਂ'
 'ਆਸੀਂ ਪੁਛਦੇ ਕਿਨ੍ਹਾਂ ਰਾ ਜਾਹ ਕਿਓਂ ਨਹੀਂ'
 'ਤੁਸੀਂ ਫੁੰਬੁੰ ਮਠਰੇ ਸੁਰਮਨਾਜ਼ ਕਿਓਂ ਨਹੀਂ'
 'ਆਸੀਂ ਕੰਮ ਕੁਰਰੇ ਫੈਨੀ ਨਾਜ਼ ਕਿਓਂ ਨਹੀਂ'
 'ਸੌਂਰੇ ਫੁੰਬੁੰ ਜਾਸ ਭੁਠਾਜ਼ ਕਿਓਂ ਨਹੀਂ'
 'ਹੋਵੇ ਆਪਣੇ ਮੁਸ਼ਕ ਸੀਭਾਜ਼ ਕਿਓਂ ਨਹੀਂ'
 'ਤੇਹਾਡ ਮਾਡਰਾ ਪੂਰੂ ਉਛਾਜ਼ ਕਿਓਂ ਨਹੀਂ'
 'ਗਿਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਜਾਵ ਖਿਆਲ ਕਿਓਂ ਨਹੀਂ'
 'ਅਤੇ ਹੋਗਿਆ ਜੇ ਮੰਦਾ ਜਾਸ ਕਿਓਂ ਨਹੀਂ'
 'ਚੜ੍ਹੇ ਉਪਰੇ ਸ਼ਕਗੀਏ ਮੁਸ਼ਕ ਵਾਸਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਖੇਤਰੇ ਜੁਸਮਾਰ ਜਾਸ ਕਿਓਂ ਨਹੀਂ'
 'ਤੈ ਮੁਸ਼ਕ ਸਾਡੇ ਪਸੋਂ ਮਾਸ ਕਿਓਂ ਨਹੀਂ'
 'ਰੇਖੇ ਫੁੰਡੇ ਹੋ ਰਾਸ ਮਾਸ ਮਾਸ ਕਿਓਂ ਨਹੀਂ'
 'ਵਿਨਾਂ ਵਿਚ ਬਰਤੁ ਸਾਡਾ ਜਾਸ ਕਿਓਂ ਨਹੀਂ'
 'ਵਿਦੇ ਰੇਸਾਂ ਅੰਦੂ ਭੁਂਬੁੰ ਜਾਸ ਕਿਓਂ ਨਹੀਂ'
 'ਕਰਦੇ ਪਾਂਬਗਾਂ ਰਾ ਮੰਦਾ ਜਾਸ ਕਿਓਂ ਨਹੀਂ'
 'ਵਿਦੇ ਜਾਸ ਮਾਰੀਆਂ ਸਥਾਨ ਗਾਜ਼ ਕਿਓਂ ਨਹੀਂ'
 'ਸਾਡੇ ਵਿਹਾਂ ਆਜਾਵੀਂ ਦਾ ਖਿਆਲ ਕਿਓਂ ਨਹੀਂ'
 'ਜਲਸਾਰੀ ਗੈਣ ਕਰਦੇ ਪੁਸ਼ੀ ਨਾਜ਼ ਕਿਓਂ ਨਹੀਂ'
 'ਗੁਸੇ ਨਾਸ ਤੁਰੇ ਰੇਗਰੇ ਸਾਲ ਕਿਓਂ ਨਹੀਂ'
 'ਰਗੇ ਬਜ਼ਾਰੀ ਸਮਝਦੇ ਚਾਸ ਕਿਓਂ ਨਹੀਂ'
 'ਸੌਂਰੇ ਆਪਣੇ ਮੁਸ਼ਕ ਸੀਭਾਜ਼ ਕਿਓਂ ਨਹੀਂ'

ਤੁਗੋਂ ਵੁਕਤੇ ਹੈ ਗਰਡ ਮਚਾਵੁਹੈ ਰਾ
 ਬੜੇ ਸਾਤਤੇ ਮਾਣੁ ਗੁਮਾਤ ਵਾਤੇ
 ਸੁਫ਼ਰ ਮਹਤੇ ਤੇ ਕਰਦੇ ਖੈਂਘ ਆਵੇ
 ਖੁਕੋ ਭੁਖੀਆਂ ਰੇਟੀਆਂ ਮਸਤ ਕੀਹਿਰੇ
 ਛੋਂਗ ਵਾਸਿਓਕ ਤੁਸੀਂ ਰੀਮਤੇ ਮਾਰੀ
 ਬੁਗੀ ਕੈਕਨੀ ਨਗਰੇ ਤੇ ਕੈਣ ਸਿਖਾਵੈ
 ਵੈਖੀ ਤੁਸੀਂ ਰਾ ਪੈਗਿਆ ਵਿਚੋ ਪੁਰਾਪ

'ਪਿਵੇਸਤਾਤੀਓਂ ਫੇਗੀਆਂ ਸਾਈਆਂ ਕਿਓਂ'
 'ਛੁਟਾਂ ਚੁਕਦੇ ਛਿਲੇ ਪੁਰਾਈਆਂ ਕਿਓਂ'
 'ਗੈਂਦੇ ਵਿਤੀਆਂ ਗਰਹਨੂੰ ਸਾਈਆਂ ਕਿਓਂ'
 'ਝੁਕੈ ਆਜਾਵੀਂ ਰੇਵਾਂ ਸਾਈਆਂ ਕਿਓਂ'
 'ਜੇਕਾਂ ਵਾਸਤੇ ਕਰੇ ਲੜਾਈਆਂ ਕਿਓਂ'
 'ਜਾਣੁ ਬੁੜੁ ਕੇ ਜੇਕੀਆਂ ਪਾਈਆਂ ਕਿਓਂ'
 'ਵੇਸਾ ਸਾਂਭ ਤੇ ਰੇਵੀਆਂ ਰੁਦਾਈਆਂ ਨਹੀਂ'

ਕਾਢੀ ਫੌਰ

ਗਰੂ ਪਾਰਟੀ ਚੀਜ਼ ਚੁਕਿਆ ਇਹ ਆਜਾਵ ਕਗਵਨਦ
 ਆਈ ਸੋਰੇ ਗਰੂ ਮਚਾਈ ਏ ਮੈਕਾਨਗੀ ਖੁੰਜਾਵਨ ਦਾ
 ਫੌਜ ਬਥੇਗੀ ਪਾਸ ਆਸਾਡੇ ਭਾਈ ਸਾਡੇ ਬੋਲਿਆਂ ਮੇਂ
 ਨਾਮ ਕਟੇ ਤੇ ਕਈ ਰੜਾਵੀ ਏ ਵਸਦੇ ਨਗੱਠ ਖੋਲਿਆਂ ਮੇਂ
 ਜੇਕ ਇਹ ਰੇਬੜੇ ਸੁਰਾਈ ਫੁੱਲੋਂ ਗਏ ਮਜ਼ਹਬੀ ਝੋਲਿਆਂ ਮੇਂ
 ਰੜਾਨੀਤਾਵਨ ਪਤਾ ਨਾਂ ਕੋਈ ਝਗੜਨ ਪਟੇ ਬਖੋਲਿਆਂ ਮੇਂ
 ਟੁਕੜੇ ਤੇ ਸਾਡੇ ਭੁਖੇ ਮਹਦੇ ਛਿਕਰ ਸੂਰਗ ਨੂੰ ਜਾਵਨਦਾ
 ਆਈ ! ਸੋਰੇ ਗਰੂ ਮਚਾਈ ਏ ਮੈਕਾਨਗੀ ਖੁੰਜਾਵਨਦਾ
 ਇਹ ਸਿੱਖ ਮੁਸਲਿਮਾਨ ਸਾਗੇ ਇਕੋ ਕੈਮ ਆਸਾਡੀ ਹੈ
 ਏਹ ਬਰਮਾਸੁ ਚਾਲਾਕ ਫੁੱਗੀ ਸਾਡੇ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਛਾਡੀ ਹੈ
 ਅਪਸਵਿਚ ਇਤਨਾ ਕਨਾਂ ਕੀਤਾ ਵੁੱਡੀ ਭੁਲ ਆਸਾਡੀ ਹੈ
 ਟਰਕੀ, ਚੀਨ, ਮਿਸ਼ਨ, ਤੇ ਕਾਬਲ, ਜ਼ਰਮਨ, ਭੀ ਵੁਲ ਸਾਡੀ ਹੈ
 ਆਈ ! ਕਰੋ ਹੋਕੇ ਸੜੀ ਏ ਫੇਲਾ ਹੈ ਅਿਸ ਜਾਵਨਦਾ
 ਆਈ ! ਸੋਰੇ ਗਰੂ ਮਚਾਈ ਏ ਮੈਕਾਨਗੀ ਖੁੰਜਾਵਨਦਾ
 ਮੰਦ੍ਰ ਅਤੇ ਮਸੀਤਾਂ ਵਿਚੋਂ ਚੁਗੇ ਜੇਕ ਨਿਕਾਲੇ ਜੀ
 ਗੁਰੂ ਰਾਵਾਂ ਵੇਚਣ ਵਾਲੇ ਭਾਈ ਇਸਤੋਂ ਰੇਕਾਲੇ ਜੀ
 ਰਾਏ ਬਗਾੜ੍ਹ, ਖਾਨ ਬਗਾੜ੍ਹ, ਬਾਂਦ੍ਰ ਪੁੱਛਣ ਵਾਲੇ ਜੀ
 ਖੁਲੀਆਰੇਸ਼ ਘਾਉਂਕੁੱਝ ਕਰਦੇ ਸਾਡੇ ਜੇ ਰਖਵਾਲੇ ਜੀ
 ਇਹ ਤਾਂ ਪਾਪੀ ਜੇਕਾਂ ਕੋਈ ਛਿਕਰ ਕਰੇ ਬਚੁੰਜਾਵਨਦਾ
 ਆਈ ! ਸੋਰੇ ਗਰੂ ਮਚਾਈ ਏ ਮੈਕਾਨਗੀ ਖੁੰਜਾਵਨਦਾ
 ਕੈਮੀ ਸੇਵ ਕਰੇ ਨਾਂ ਕਰਦੇ ਜੇ ਇੱਤ ਦੇ ਭੁਖੇ ਜੀ।
 ਗਲ੍ਹ ਥੀ ਘਰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੇ ਵਿਚੋਂ ਭੈਂਜਿਦੇ ਭੁਖੇ ਜੀ।
 ਕੈਮ ਕਾਰ ਨੂੰ ਜੀ ਨਾਂ ਕਰਦਾ ਤੀਡਚ ਸਾਵਣ ਸ਼ਕੇ ਜੀ।
 ਇਹ ਤਾਂ ਕੋਈ ਬਚੁੰਝ ਖਾਰੇ ਏਹ ਸੁਕਾਗੀ ਕੁਤੇ ਜੀ।
 ਉਹ ਤਾਂ ਕੈਮੀ ਕੈਮ ਕੀ ਕਰਨਾਂ ਛਿਕਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਛੜੇ ਜਾਵਨਦਾ
 ਆਈ ! ਸੋਰੇ ਗਰੂ ਮਚਾਈ ਏ ਮੈਕਾਨਗੀ ਖੁੰਜਾਵਨਦਾ

ਲੀਡਰ ਬਲਕੇ ਇਜ਼ਤੇਹੂਰੈ ਕੌਮੀ ਸੇਵ ਕਰਦੇ ਨਾਂ
 ਡਾਕੂ ਸਾਨੂੰ ਲੁਟੀਜਾਂਦੇ ਗੁਖੀ ਸਾਡੀ ਕਰਦੇ ਨਾਂ
 ਆਪ ਬਗ਼ਾਂ ਲੁਟੋਂਹੁ ਬੈਠੇ ਛਿਕਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘਰਦੇ ਨਾਂ
 ਸਚੀ ਸੇਵ ਕਰਨ ਨਾਂ ਇਹੋ ਪਾਸੇ ਰੋਕੇ ਮਰਦੇ ਨਾਂ
 ਉਤਟ ਮਰਜ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਗੋ ਟੈਗਾਂ ਵਿਚੋਂ ਅੜਾਵਨ ਦਾ
 ਆਓ! ਸੇਰੇਗਰਦ ਮਚਾਈ ਏ ਮੈਕਾ ਨਹੀਂ ਖੁੜਾਵਨ ਦਾ
 ਜਾਨ ਪਖਾਬੀ ਕਰੇ ਨਾਂ ਸੇਰੇ ਇਕੱਥਿਨ ਰਿਕਲਜ਼ ਜਾਣੀ ਹੈ
 ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੌਮੀ ਸੇਵ ਕਰਨੀ ਮਿਸ਼ਨ ਪਚੋਂ ਨਿਰ ਬਾਣੀ ਹੈ
 ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਨਾਂ ਈਡਾ ਸਾਡਾ ਆਖੀ ਸਾਡੀ ਗਾਣੀ ਹੈ
 ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚੋਂ ਤਾਨ ਆਸਾਡੇ ਉਦੀ ਕੁਝੇ ਪਾਣੀ ਹੈ
 ਤਨ੍ਹ ਮਤੋਂ ਪਾਂ ਸਭ ਟੌਰੇ ਜੇਕਰ ਸੈਕ ਨਜ਼ਾਰਾ ਚੜਾਵਨ ਦਾ
 ਆਓ! ਸੇਰੇਗਰਦ ਮਚਾਈ ਏ ਮੈਕਾ ਨਹੀਂ ਖੁੜਾਵਨ ਦਾ
 ਸਾਹੂਕਾਰ ਗੁਲਸ਼ਾਮੀ ਅੜ੍ਹ ਜੈਸੇ ਕੀੜ੍ਹ ਮੇਗੀ ਦਾ
 ਸੇਵ ਖੜ੍ਹ ਕੁਝ ਨਾਂ ਦੇਂਦਾ ਘੁੱਟੋ ਲਿਆ ਮੁੰਹ ਬੇਗੀਦਾ
 ਗਰਦ ਪਾਹਟੀ ਲੇਖ ਸੈਂਫ ਸੈਂਫ ਕੀਮ ਨਹੀਂ ਕੇਈ ਰੋਗੀਦਾ
 ਰਹਮਿਹੁ ਸਾਰੇ ਕਰੇ ਖਾਤਾਂ ਕੀਮ ਢਰੀਗੀ ਗੇਗੀਦਾ
 ਸਾਹੂਕਾਰ ਰਹਮਿਹੁ ਕੇ ਦੇਂਦਾ ਸਾਂਝਾ ਕੀਮ ਰਸਾਵਨ ਦਾ
 ਆਓ! ਸੇਰੇਗਰਦ ਮਚਾਈ ਏ ਮੈਕਾ ਨਹੀਂ ਖੁੜਾਵਨ ਦਾ
 ਦੁਸ਼ਮਹੁ ਸਾਡਾ ਪੂਰਪ ਦੇ ਵਿਚੋਂ ਢਸਿਆ ਢਾਗੀਡਾਡੀ ਹੈ
 ਜਨਮਨ ਸਾਰੇ ਖੜ੍ਹ ਹੈ ਘੇਗੀ ਹੁਣ ਤੁਂ ਜਿਹੌਂ ਆਸਾਡੀ ਹੈ
 ਅਗੇਜਿਤੁੰ ਜਮੇਸਾਕਰਦ ਉਣ ਤੁਂ ਜਾਤਮ ਢਾਡੀ ਹੈ
 ਛੇਡੀ ਜਿਮਤ ਕਰੇ ਜਿੰਦਾਓਿ ਹੁਣ ਤੁਂ ਕਸ਼ਦ ਤੁਸਾਡੀ ਹੈ
 ਜਬੋਂ ਯਥੀ ਢੜ ਲੇ ਸੇਰੇ ਵੇਲਾ ਇਲੋਂ ਨਾਂ ਲਾਵਨ ਦਾ
 ਆਓ! ਸੇਰੇਗਰਦ ਮਚਾਈ ਏ ਵੇਲਾ ਨਹੀਂ ਖੁੜਾਵਨ ਦਾ
 ਪੈਂਗਿਜ਼ ਗਰਦ ਪਾਹਟੀ ਸਾਰੇ ਰੇਸ਼ਵਿਚੁੰ ਪੁਰਾਧ ਕਰੇ
 ਪੁਲਮ ਖੁਲਸਾ ਪੁਜਾ ਤਾਈ ਰੇਡੀ ਬੀ ਜੁਸ਼ਿਆਰ ਕਰੇ
 ਡਾਕੇ ਮਾਰੁਡਾਕੂਆਂ ਉਤੇ ਕੱਠੋਭੀ ਜਬੱਖਾਰ ਕਰੇ
 ਜੈਸਾ ਜੈਸਾ ਮੈਕਾ ਰੇਖੇ ਸਾਰਾ ਕਾਰ ਟਿੜਾਰ ਕਰੇ

ਸੁਤੀ ਪੜਾ ਜਾਗ ਪਥੀ ਜਦ ਅਗੇ ਕੀਮ ਤਹਾਫ਼ਨ ਦ
 ਆਓ ! ਸੈਰੋ ਗਰਡ ਮਜ਼ਾਈ ਏ ਮੈਕਾ ਨਗੀ ਪ੍ਰੰਜਾਵਨਦਾ ।
 ਰਾਣੁ ਢਕਾ ਬੈਰ ਕੋਰੇ ਉਣੁ ਇਗਜ਼ੈਂਡ ਨੂੰ ਜਾਵਨ ਤੇ ।
 ਕਹੁਕ ਟੇਸਤਾਂ ਉਤੇ ਜੋਹਿਜ਼ੀ ਜੋਜ਼ਾਓ ਅਗੋ ਲਗਾਵਨਤੇ ।
 ਪੇਸ਼ ਤਾਂ ਕਟੋਰਿਓ ਉਣੁ ਤੇ ਜਾਓ ਪੁਲਾਂ ਨੂੰ ਰਾਵਨਤੇ ।
 ਰਾਤ ਬਰਾਤੇ ਅਗੇ ਪਿਛੇ ਤੇ ਜਾਓ ਰਾਓ ਲਗਾਵਨਤੇ ।
 ਪੁਸ਼ਪ ਟੈਜ਼ ਜੇ ਅਗੋ ਆਵੇ ਕੀਮ ਕੋਰੇ ਸਮਝਾਵਨਦਾ ।
 ਆਓ ! ਸੈਰੋ ਗਰਡ ਮਜ਼ਾਈ ਏ ਮੈਕਾ ਨਗੀ ਪ੍ਰੰਜਾਵਨਦਾ ।
 ਚੇਮੇ ਬਾਜ਼ ਢਰੀਗੀ ਦੁਨੀਆਂ ਉਪਰ ਜਾਤ ਵਛਾਇਆ ਹੈ ।
 ਉਣੁ ਤੋਂ ਮੁਸ਼ਕਲ ਬਹੁ ਗਈ ਸਿਰਤੇ ਚੈਹਤੀ ਪੱਥਰਾਇਆ ਹੈ ।
 ਮਥੁਰਾ ਲਗੋ ਨਾਤ ਜਹਮਨੀ ਉਣੁ ਕਿਓ ਮੁੰਹ ਬਮਸਾਇਆ ਹੈ ।
 ਸਾਡੀ ਬੈਰ ਤਜਾਰਤੇ ਏ ਸਾਸ ਤਚਾਂਤੇ ਆਇਆ ਹੈ ।
 ਉਣੁ ਨਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੋਈ ਭੀਜਾਂਦੀ ਰੰਗ ਨਗੀ ਬਚੁਜਾਵਨ ਦਾ ।
 ਆਓ ! ਸੈਰੋ ਗਰਡ ਮਜ਼ਾਈ ਏ ਮੈਕਾ ਨਗੀ ਪ੍ਰੰਜਾਵਨ ਦਾ ।
 ਐਸਾ ਮੈਕਾ ਹਥੋਂ ਲੈਣੁਂ ਵੇਸ਼ ਹੈ ਗੁਸ਼ਿਆਗੀ ਦਾ ।
 ਦੁਸ਼ਮਹੁ ਰਹਸਿਆ ਵਿਚੋ ਬੁਝਿਕੀ ਮੈਕਾ ਗਰਡ ਤਿਆਰੀ ਦਾ ।
 ਪਤਸਾ ਕੋਰੇ ਸੁਤਾਬੀ ਸੈਰੋ ਮਨਤਰ ਏਸ ਮਜ਼ਾਗੀ ਦਾ ।
 ਅਖੀ ਘਟੋਂ ਪਾਨ ਜਾਵੇ ਬਚੁਣੁ ਰਾਓ ਕੰਦਾਗੀ ਦਾ ।
 ਏਸ ਕੀਮ ਨੂੰ ਸ਼ਰਮ ਨਾਂ ਕੋਈ ਕਰਦੇ ਰੰਗ ਠਾਸਾਵਨ ਦਾ ।
 ਆਓ ! ਸੈਰੋ ਗਰਡ ਮਜ਼ਾਈ ਏ ਮੈਕਾ ਨਗੀ ਪ੍ਰੰਜਾਵਨ ਦਾ ।
 ਛੇਤੀਗੀ ਸਭ ਦੁਨੀਆਂ ਅੰਦ੍ਰੂ ਰੰਗ ਬੜਾ ਮਚੁਜਾਵੇਗਾ ।
 ਜੋਹਿਜ਼ੀ ਕਰੂਤਿਆਗੀ ਨਾਂ ਓਹ ਆਪਣੁ ਨਾਸ ਕਰਾਵੇਗਾ ।
 ਸਾਡੀ ਉਮਰ ਗੁਜ਼ਾਰੀ ਅੰਦ੍ਰੂ ਇੱਕ ਇੱਕ ਜਾਨ ਗਹਾਵੇਗਾ ।
 ਸਭੇ ਗੁਰੂ ਕਾਰਤ ਉਸਨੂੰ ਬੁਜ਼ਾਰਿਸ਼ੇ ਨਾਮ ਪੱਛਾਵੇਗਾ ।
 ਏਸ ਗੁਹਾਭੀ ਨਾਲੋਂ ਯਾਰੇ ਕੀਮ ਚੰਗ ਮਰ ਜਾਵਨ ਦਾ ।
 ਆਓ ! ਸੈਰੋ ਗਰਡ ਮਜ਼ਾਈ ਏ ਮੈਕਾ ਨਗੀ ਪ੍ਰੰਜਾਵਨ ਦਾ ।
 ਵਿਚੋ ਗੁਜ਼ਾਰੀ ਜੀਓਂ ਰੋਹਿਗੁਣੁ ਦੋਹ ਮਡਦਾਂ ਦੀ ਕਾਰਨ ਨਗੀ ।
 ਐਸਾ ਫੇਰ ਤੁਸਾਨੂੰ ਮੁੜਕੇ ਲੈਣੁਂ ਹਥੋਂ ਪਿਕਾਰ ਨਗੀ ।

ਮਹਰ ਗਜ਼ਰੇ ਵਿਚੋ ਮੈਰਾਤੀ ਝੁੰਡੂ ਸਿਖਹੁ ਪਾਰਨਗੀ
ਜਾਨ ਪ੍ਰਣਾਵੀ ਕਰੋ ਨਾਂ ਸ਼੍ਰੋਤਿਸਦਾ ਕੁਝ ਇਤਿਥਾਰਨਗੀ
ਆਓ! ਵਿਚੋ ਮੈਰਾਤੀ ਗਜ਼ਰੀ ਏ ਵੇਲਾਂ ਪਿਛਾਂ ਜਾਵਹਨਦਾ
ਆਓ! ਸ਼੍ਰੋਤਿ ਗਜ਼ਰੁ ਮਜ਼ਾਈ ਏ ਮੈਕਾਨਗੀ ਖੁਜਾਵਹਨਦਾ

ਕੰਬਿਤ

ਚੀਜ਼ ਕੀ ਜਾਗਨ ਰੀ ਜੇ ਜੇੜ ਸਾਨੂੰ ਪਾਰਨਦੀ " ।
ਦੇਸ਼ ਵਿਚੋ ਜਾਵੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨੂੰ ਵੁਪਾਨ ਦੀ " ॥
ਕੁਝ ਦੇਸ਼ ਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਕੀਤਾ ਵਿਚੋ ਪਿਛਿਗਤੋਂ
ਤੇਡੀਗੀਤਿਆਈ ਝੁੰਡੋ ਜੀਗ ਦੇ ਮਜ਼ਾਨ ਦੀ " ॥
ਪਾਏ ਏ ਆਜ਼ਾਦੀ ਪੈਹਿਜ਼ੱਤੇ ਕੁਝੋ ਰੇਣੀਏ ਬਾਦਰਾਂਹੂੰ ॥
ਤੇਵੇਂਗੀ ਅਸਾਡੀ ਬਾਦਸਾਈ ਸ਼ਾਨ ਮਾਨ ਦੀ " ॥
ਤੇਵੇਂਗੀ ਝੁੰਕੀ ਪਿਛੋ ਚੌਹੁੜੀ ਸੁਖਾਲੀ ਸਾਡੀ ॥
ਕਰ ਜੇ ਤਿਆਈ ਪੈਹਿਜ਼ਾਂ ਗਜ਼ਰ ਮੈਛੈਣ ਦੀ " ॥

੨

ਵਿਚੁੰਪਾ ਬਬੇਠੀ ਵੁਪੱਜਾਏਗੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਤੇਇਆਂ
ਕਿਸੇ ਨਾਂ ਮਜ਼ਾਹ ਫੇਰ ਸਾਨੂੰ ਅਟਕਾਨ ਦੀ " ॥
ਬਸੇ ਰਸੇ ਹਸੇ ਗਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਗੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਤੀਰ
ਤੇਲੀ ਜਵੇਂ ਤੇਵੀ ਪੱਡ ਟੈਕਸ ਲਗਾਨ ਦੀ " ॥
ਬਚੋ ਅਤੇ ਲੋਰਤਾਂ ਨਾਂ ਸਾਨੂੰ ਕੇਣੀ ਭੋਕ ਸਕੂ ॥
ਪਗੀਕਰੋ ਜੇੜ ਪੈਹਿਜ਼ਾਂ ਤੀਰ ਰੇ ਨਸਾਨ ਦੀ " ॥
ਤੇਵੇਂਗੀ ਝੁੰਕੀ ਪਿਛੋ ਚੌਹੁੜੀ ਸੁਖਾਲੀ ਸਾਡੀ ॥
ਕਰ ਜੇ ਤਿਆਈ ਪੈਹਿਜ਼ਾਂ ਗਜ਼ਰ ਮੈਛੈਣ ਦੀ " ॥

੩

ਕਰੋ ਬਚੋ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਜੇ ਹਖੇ ਜ਼ੱਖਾਰ ਪਾਸ ।

ਮੁਰਖ ਨਾਂ ਕੋਈ ਹੋਵੇ ਸਭੇ ਵਿਵਦਾਤ ਹੋਵਨ ।
 ਸਭੇ ਪਨ ਵਾਤ ਜੋੜ ਕਿਸੇ ਨਾਂ ਰੁਗਨ ਰੀ ॥
 ਜੀਗਿੰਦਰ ਸਾਡਾ ਸਾਡੇ ਰੇਸ਼ਾਂ ਤੇ ਉਚੇਰਾ ਪਾਰੇ ।
 ਸਿਤਾ ਹਥੋਂ ਏਹ ਢਰੀਗੀਆਂ ਰੇ ਗਲੋਂ ਫੁਰ੍ਛੀ ਹਨਦੀ ॥
 ਤੇਹੈਗੀ ਤੁਕੱਬੀ ਪਿਛੇ ਬੈਹੁਤ ਹੀ ਸੁਖਾਲੀ ਸਾਡੀ ।
 ਕਰ ਸੈਤਿਖਾਰੀ ਪੈਹਿਜਾਂ ਗਰੁਡ ਮਚੇਹੁ ਰੀ ॥

੪

ਆਸੀਂ ਰੁਡ ਕਰਾਂਗੇ ਸੁਤਾਬੀ ਏਹਨ ਬਾਂਦਰਾਂ ਨੂੰ ।
 ਕੋਈ ਨਾਂ ਮਜ਼ਾਲ ਸਾਡੇ ਰੇਸ਼ਾਂ ਪੈਰ ਪਾਨਦੀ ॥
 ਸਾਡੀ ਤੇ ਆਬਾਦੀ ਅਜੇਤੀਸੈ ਕੋੜ ਭਾਈ ।
 ਬੇੜੀ ਸੀ ਆਬਾਦੀ ਤੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੈ ਜਾਪਾਨਦੀ ॥
 ਉਠੋ! ਬੀਗਿੰਦਰਾਂ ਸੁਤਾਬੀ ਫੁਲਾਲੁ ਪੈਹੁਚਾ ।
 ਪਾਰਪ ਦੇ ਵਿਚੁੰਡੇਜ਼ ਢਸੀ ਬੇਈ ਮਾਨਦੀ ॥
 ਤੇਹੈਗੀ ਤੁਕੱਬੀ ਪਿਛੇ ਬੈਹੁਤ ਹੀ ਸੁਖਾਲੀ ਸਾਡੀ ।
 ਕਰ ਸੈਤਿਖਾਰੀ ਪੈਹਿਜਾਂ ਗਰੁਡ ਮਚੇਹੁ ਰੀ ॥

੫

ਭੁਜੈ ਭੇਜੇ ਹਿੰਦੀ ਕਾਲ ਨਾਗ ਗੋਰ ਪਾਹਿਉ ਨੇ ।
 ਪੰਡ ਵਿਚੁੰ ਜੈਹਿ ਪੀਤ ਸੰਗਜਿਓ ਕੁਸੀਗੀ ਦਾ ॥
 ਮਾਲ ਤੇ ਮੁਲ ਕਾ ਸਾਡਾ ਪ੍ਰਸਾ ਘਰ ਬਾਰ ਸਾਬੇ ।
 ਰੇਗ ਏ ਗੁਹਾ ਮਠ ਸਿਹਿਆ ਖਾਨ ਜੀਗੀ ਦਾ ॥
 ਰੋਦਰ ਕੁਖੇ ਆਸੀ ਭੁਲ ਰੇ ਜਹਾਨ ਵਿਚੁੰ ।
 ਪਾਇਆ ਢਹੋ ਪਾਜੀਆਂ ਮੁਹਾਰ ਮੈਂਹੋ ਮੀਗੀ ਦਾ ॥
 ਤੇਝੇ ਗੁਹਾ ਮੀਕ ਦੇ ਸਾਗਿਨ ਸਾਹ ਕਹਾਏ ਰੋਖੇ ।
 ਕੋ ਬੀਜ ਨਾਸ ਏਸ ਜਾਲ ਮਠੀਗੀ ਦਾ ॥

੬

ਮਕੜੀ ਰਾ ਜਾਲੋ ਤੇ ਵੁਛਾਇਆ ਏਨ ਜਾਲ ਮਾਨੇ ।
 ਕੀਤੇ ਹੈ ਗੁਲ ਮਹਾਰ ਚਹਿਆ ਰੁਡੀ ਗੀ ਦਾ ॥
 ਕੁਰੋਂ ਤਕਨਿ ਭੇਗੀ ਰੀਵਾਨਿਆਂ ਰੇ ਜਾਲ ਪਾਰੇ ।

ਕੇਗਲੈ ਕਮੀਨੇ ਬਰਮਾਵਾਸਾਂ ਨਾਹ ਪਾਹਿਆਇਆ ।
 ਸੁੱਖ ਤੇ ਆਗਮ ਹੋਇਆ ਸੁਠਨ ਮਈਗੀ ਦ ॥
 ਵੇਲ ਤੈ ਸੀਭਾਲੈ ਉਠੋ ਅਪਣੁ ਮੁਸਕ ਪਾਰੇ
 ਕਰੋ ਬੀਜ ਨਾਸ ਏਸ ਜਾਲਮ ਠੰਡੀਗੀ ਦ ॥

ਕੋਰੜ੍ਹ ਛੂਟ

ਜਿਰ ਦੇ ਸਪ੍ਰਤੋ ਕੋਪਿਆਨਜੀ ' ਸੁਟੋ ਕੇ ਤੇਜਿਰ ਕੀਤੁੱਹ ਫੈਰਾਨਜੀ ॥
 ਤੁਸਾਂ ਵਿਚੋ ਪਾਰੇ ਵੀਰੇ ਖਾਲਾਂ ਜੀਗੀਆਂ ਖਾਜਿਆ ਮੁਲਕ ਸੁਟੋ ਕੇ ਠੰਡੀਗੀਆਂ ॥
 ਜਿਰੂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਅਤੇ ਸਿਖ ਸੁਗਮੇ ' ਕੁਟੋ ਕੇ ਬਣਾਓ ਫੈਰੀਆਂ ਰੇ ਚੁਠਮੇ ॥
 ਢੜ੍ਹ ਤੈ ਸੁਤਾਬੀ ਜਬੀਤੇ ਗਾਂ ਤੰਗੀਆਂ ਖਾਜਿਆ ਮੁਲਕ ਸੁਟੋ ਕੇ ਠੰਡੀਗੀਆਂ ॥
 ਸਾਡੇ ਵਿਚੋ ਕਈ ਕੁਤੋ ਸੁਕਾਰਦੇ ' ਆਪੇ ਵਿਚੋ ਆਸਾਂ ਨੂੰ ਲੜ੍ਹ ਕੇ ਮਾਰਦੇ ॥
 ਪੈਗਿ ਤੈ ਤੁਸੀਂ ਛਿਨੋ ਰੀਆਂ ਪਾਸੇ ਵੰਡੀਆਂ ਖਾਜਿਆ ਮੁਲਕ ਸੁਟੋ ਕੇ ਠੰਡੀਗੀਆਂ ॥
 ਰੁਜ਼ਪੁਤੇ ' ਸਾਜ ਤੈ ਤੁਸੀਂ ਗੁਆਓ ਨੂੰ ' ਭਾਗਤ ਦੇ ਪੁੜ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਗ ਜਾਓ ਨੂੰ ॥
 ਮਾਰਕੇ ਮੁਕਾਓ ਰਹੋ ਬਾਜ ਢੰਗੀਆਂ ' ਖਾਜਿਆ ਮੁਲਕ ਸੁਟੋ ਕੇ ਠੰਡੀਗੀਆਂ ॥
 ਕਿਓ ਨਾਂ ਸਿਖ ਸੁਗਮੇ ਮੈਂ ਰਾਨੀ ਗਜ਼ਰੇ ' ਕਿਓ ਨਾਂ ਪੀਕੇ ਭੱਤੋ ਗੇ ਗਿਆ ਰੀ ਰਜ਼ਰੇ ॥
 ਕਰੁੱਖਿਓ ਲੜ੍ਹ ਈਦੀਆਂ ਸਾਹ ਝੰਡੀਆਂ ਖਾਜਿਆ ਮੁਲਕ ਸੁਟੋ ਕੇ ਠੰਡੀਗੀਆਂ ॥
 ਜਿਰੀਓ ' ਕੋਰੜ੍ਹ ਤੁਸੀਂ ਤੁਡੀ ਵਸਦੇ ' ਚੁੱਗ ਏਹ ਕੋਰੜ੍ਹ ਹੈ ਢੰਡੀਗੀ ਰਸਦੇ ॥
 ਅਠੋ ਅਠੋ ਇਕ ਰੀਆਪਾ ਤੇ ਵੰਡੀਆਂ ' ਖਾਜਿਆ ਮੁਲਕ ਸੁਟੋ ਕੇ ਠੰਡੀਗੀਆਂ ॥
 ਇਕੋ ਲੱਖ ਸਾਡਾਹੈ ਢੰਡੀਗੀ ਜਿਰ ਮੈਂ ' ਜਹਾਂ ਦੇ ਖਤੁਸਾਂ ਦੇਹ ਜਾਹ ਬਿਰ ਮੈਂ
 ਸੁਰਤੇਰੇ ਹੈਨ ਘਰੁੰਦੀਆਂ ਤੰਗੀਆਂ ' ਖਾਜਿਆ ਮੁਲਕ ਸੁਟੋ ਕੇ ਠੰਡੀਗੀਆਂ ॥
 ਸੁਖਾਂ ਵਾਹੀ ਛੇਤੇ ਕਰ ਚੋ ਮਾਨਹੀ ਜਾਲਮ ਠੰਡੀਗੀ ਰੀਤੁੱਹ ਢਾਨਹੀ
 ਏਨ ਨੂੰ ਉੜ੍ਹਾਓ ਨਾਸ ਤੇ ਪੰਡੀਗੀਆਂ ! ਖਾਜਿਆ ਮੁਲਕ ਸੁਟੋ ਕੇ ਠੰਡੀਗੀਆਂ ॥
 ਕਰ ਕੇ ਗਰੁੰਦੇ ਨੂੰ ਕੋਰੜ੍ਹ ਖੁੰਝੁੰਨ ਜੀ ॥ ਮੇਗਰੇ ਦੇ ਵਾਂਗ ਇਂਟੋ ਜਿਵੇਂ ਚੁਹ ਜੀ ॥
 ਬਾਂਦ੍ਰਾਂ ਦੇ ਵਾਂਗ ਏਹ ਚੜ੍ਹੇ ਰੰਦੀਆਂ ' ਖਾਜਿਆ ਮੁਲਕ ਸੁਟੋ ਕੇ ਠੰਡੀਗੀਆਂ ॥
 ਉਠੋ ਸੁਰਥੀ ਰਿਨਾਂ ਵੈਸ ਸੈਹੁਰ ॥ ਪੰਨੇ ਲੇਇਹੁਰ ਖੁਪ ਨੂੰ ਮੁਹੈਹੁਰ ॥
 ਮੈਂ ਹੈਂਡੀਗੋ ਵੈਹੁ ਮੈਂਹੋ ਹੈਨ ਰੰਡੀਆਂ ' ਖਾਜਿਆ ਮੁਲਕ ਸੁਟੋ ਕੇ ਠੰਡੀਗੀਆਂ ॥

ਇਰੇਸਤਾਨਾਈ ਰਿਹਾਂ ਨਾਕੋ ਵੀਰੋ । ਛੇਤੀਕੋਹੁ ਗਰਭ ਮਜਾਨ ਵਾਸੀ ॥
 ਬਿਆ ਵਕਤ ਨਾ ਆਵਹੁ ਹਥੁ ਵੀਰੋ । ਚੰਗੀਗਜ਼ਾਂ ਨਾਂ ਕੋ ਪਸਤਾਨ ਵਾਸੀ ॥
 ਪੈਹਿਜਾਂ ਗਰਭ ਪੁਰਾਹਰੀ ਜੇੜ ਸਾਨੀ । ਪਿਛੋਦੁਸ਼ ਕੰਮ ਕਮਾਨ ਵਾਸੀ ॥
 ਟੱਜਾਂ ਵਿਚੁ ਪੁਰਾਹਰੀ ਜੇੜ ਛੇਤੀ । ਕੋਅਪਣੈ ਸਾਥ ਮਜਾਨ ਵਾਸੀ ॥
 ਪੰਡਿਵਿਚੁ ਪੁਰਾਹਰੀ ਜੇੜ ਸਾਨੀ । ਨਾਤੇਗਰਭਰੀ ਗੀਜ ਸੁਹਾਨ ਵਾਸੀ ॥
 ਜੜੇ ਖਬੜੇ ਦੀ ਜੇਕਾਂ ਸਾਗਿਆਂ ਨੀ । ਛੇਡੇਥੀਤਾਂ ਗਜੈ ਛੋਨ ਵਾਸੀ ॥
 ਕੋਰਤੇਪ ਬੰਦੂਕ ਰੀ ਜੇੜ ਸਾਨੀ । ਗੇਲੇ ਸਟੋਕੇ ਕਿਸੇ ਉੜੋਨ ਵਾਸੀ ॥
 ਟੱਜ ਗੇਗਿਆਂ ਰੀ ਛਿਥ ਚੇਹੁਤ ਬੇੜੀ । ਚੇਹੁਤ ਟੱਜ ਸਾਡੀ ਇਰੇਸਤਾਨ ਵਾਸੀ ॥
 ਤਾਕਟੋਂ ਜੜ ਰਵੀਏ ਕੋ ਅਕਠੇ । ਨਵੀਂ ਹੋਰ ਭਰਤੀ ਨੈ ਜਵਾਨ ਵਾਸੀ ॥
 ਜਿਤਾਂ ਫੌਜ ਅੰਦ੍ਰੀ ਅਗੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ । ਛਿਨ ਖਬੜ ਬੰਦੂਕ ਚੁਡਾਨ ਵਾਸੀ ॥
 ਅਕਠੈ ਕਰਨ ਹਥੁ ਘੁਘੁ ਅਕਹਸ਼ੇਤੀ । ਸਚੀਗਜ਼ਾਂ ਏਥੈ ਸੁਹਾਨ ਵਾਸੀ ॥
 ਕਾਢੁ ਕਰਨ ਪੈਹਿਜਾਂ ਜੇਹੜੇ ਤੇਪ ਖਾਨੇ । ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਭੀ ਕਰਨ ਦੁਬੈਨ ਵਾਸੀ ॥
 ਜੇਹੜੇ ਕਿਸੱਨ ਅਸਾਂ ਰੇਹੱਥੈ ਆਵੈ । ਰੂਹ ਰੂਹ ਕਗੀਏ ਘੋਰ ਪਾਨ ਵਾਸੀ ॥
 ਟੱਜ ਆਪਣੀ ਰਾਬਹੋਲਾ ਪੈਹਿਰ । ਰਸਰ ਬੰਦੂਕ ਕਗੀਏ ਅੰਦ੍ਰੀ ਜਾਣ ਵਾਸੀ ॥
 ਗੇਰੇ ਮਰਨ ਭੁਖ ਆਪੇ ਕਿਸੇ ਅੰਦ੍ਰੀ । ਸਾਨੀ ਜੇੜਾਨ ਤੇਪੁ ਰਹਾਣ ਵਾਸੀ ॥
 ਤਾਰਾਂ ਕਟੁਕੇ ਖਬੜ ਨੂੰ ਬੰਦੁੱਕ ਰਗੀਏ । ਖਬੜ ਨਿਕਲੇ ਨਾਂ ਬੇਈਮਾਨ ਵਾਸੀ ॥
 ਇਤ੍ਤ ਸਿੱਖ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੋਏ ਕਰੋ । ਜੀਗ ਕਰ ਇਓ ਬੜੇ ਘਮਸਾਨ ਵਾਸੀ ॥
 ਬਸਤੀਤੀ ਕੋ ਕੋੜ੍ਹਾਨ ਖਤਮ ਹੋਸੀ । ਰੇਵੇ ਜੀਗ ਜੇ ਬੜੇ ਘਮਸਾਨ ਵਾਸੀ ॥
 ਸੈਗ ਮਾਰਨ ਗੇਗਿਆਂ ਤਾਲਹੁਣ ਤਾਂ । ਨਹੀਂ ਜੇੜ ਬੰਦੂਕ ਚੁਲਾਨ ਵਾਸੀ ॥
 ਜਾਲ ਮਚਾਰ ਚੁਕੋਹਿਓ ਪੈਗਿਆ ਹੈ । ਇਸੇ ਰਾਨ ਗੀਤਿਕਲ ਜਾਣ ਵਾਸੀ ॥
 ਟੁਰਕੀ, ਅਰਦ, ਛਹਸ ਕਾਬਸ ਮਾਸੂਪ ਜੋ ਟੱਜ ਤਿਖਾਰ ਬੁਡਿਖਾਰ ਅਛਗਾਨ ਵਾਸੀ ॥
 ਸਿਖ ਤੀਰ ਵਾਸੇ ਜੇ ਕਰ ਕਰਨ ਇਮਤ । ਗਾਂਧੀ ਕਾਂਗੀ ਤੀ ਸਾਥ ਮਜਾਣ ਵਾਸੀ ॥
 ਸਿਪਾਹੁ ਪੁਰ ਅੰਦ੍ਰੀ ਸਾਡੀ ਤੇਪ ਖਾਨੁ । ਕਾਢੀ ਟੱਜ ਹੈ ਯੁਧੁ ਮਜਾਨ ਵਾਸੀ ॥
 ਗੇਰੇ ਲੁਣ ਸਮੈਡੀ ਸਾਡੀ ਵਿਚੁ ਆਏ । ਉਠੀ ਟੱਜ ਜੜੇ ਇਰੇਸਤਾਨ ਵਾਸੀ ॥
 ਜੇ ਕਰ ਅਜੇ ਭੀ ਵਕਤ ਸੰਭਾਜਿਓ ਨਾਂ । ਮਿਟੀ ਖੁਆਰ ਹੋਸੀ ਇਰੇਸਤਾਨ ਵਾਸੀ ॥

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

PK   Ghadara di gunja
2656
G44   :
v.2

